Ч. 86 (14.918). Львів, середа 20. квітня 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Порозуміння української преси.

КОМУНІКАТ.

В обличчі сучасного дуже тяжкого положення української нації внутрі і назовні доконче треба скріпити передовсім здорову громадянську опінію, яку в першу чергу повинні висловлювати ті органи преси, що почуваються до відповідальности за сучасний стан і будучність свого народу, який їх видав, який їх утримує і якому вони повинні служити. Тому присутні на пресовій конференції дня 18. квітня 1938 р., хоч належать до ріжних ідеольогічних або політичних течій і груп, постановили дати почин до взаємної співпраці в обороні загроженого здоровля й істнування української нації, а саме в оцих двох напрямках:

1) Обмінюватися взаємними інформаціями й поглядами щодо найважніших справ загальнонаціонального значіння і старатися узгіднювати способи пресової оборони громадянського життя українського народу перед нездоровими проявами внутрі та перед загрозливими наступами ззовні.

2) Устійнити засади льояльної пресової полеміки ріжних ідеольогічних і політичних течій та груп внутрі української нації і триматися тих засад, не припиняючи самої боротьби за ідеї, ідеали й засади публичного життя.

Приймаючи ці постанови, присутні на нараді спиралися на становищі, що в житті народів є періоди, коли на перший плян треба видвигнути не те, що розділює, а те, що лучить націю в одну цілість свідому своїх обовязків, зорганізованих змагань і спільних цілей та що такий період часу настав саме тепер.

Конференція заявляє, що до цього порозуміння можуть бути приняті також інші органи української національної преси.

На нараді були зсатуплені (в поабучному порядку): „Батьківщина", „Вогні", „Громадський Голос", „Діло", „Жінка"; „Жіночий Голос", „Мета", „Нова Зоря"; „Правда"; „Робітничий Голос", „Українка", „Український Бескид", „Українські Вісти".

* * *

Подаючи покищо до відома сам факт, ближче приглянемося цій події, її джерелам, співучасникам і значінню в окремій статті у великодному числі „Діла".

Національні війська у Тортозі.

Як подає Авас, національні війська заняли передмістя і зовнішні дільниці Тортози. Тепер місто загрожене з трьох сторін: з півночі національною артилерією та піхотою, зі заходу італійськими леґіонерами і військами ґен. Ваніна, з півдня — правим крилом ґен. Валіна. Таким способом Тортоза окружена у лучі яких 10-ох кільометрів — червоні мабуть не зуміють там довго оборонитися.

ЧЕРВОНІ РОЗСТРІЛЯЛИ СВОГО ҐЕНЕРАЛА.

Червоний ґенерал Ґалльо, що з недобитками свого відділу втік на французьку територію, відтіля вернувся до Катальонії; там його розстріляли.

15.000 ЕСПАНЦІВ УТІКЛО ДО ФРАНЦІЇ.

Долиною Аран прийшло до південної Франції 15.000 еспанських утікачів, що перейшли кордон у Понторуа та через провал Портійон. Їх відіслали до табору у Маріняк.

НАЦІОНАЛЬНІ ЛІТАКИ ЗБОМБАРДУВАЛИ КАРТАХЕНУ І ЗАТОПИЛИ ЧЕРВОНИЙ ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ.

Як подають зі Саляманки, національна ескадра перемогла червону над Картахеною та скинула на місто 80 тон бомб. Один воєнний корабель затоплено, 5 інших ушкоджено.

НЕВДАЛА ВТЕЧА З ВІНАРОЗ.

З французько-еспанського кордону наспіла вістка, що по упадку міста Вінароз три червоні кораблі з військовими старшинами й політичними комісарями намагалися втекти, але загрожені вогнем національної артлерії, вивісили білі прапори та вернулися до пристані. Між старшинами були 2 полковники, 5 сотників та багато інших старшин.

Кінець французьких страйків.

Підчас латинських свят остаточно зліквідовано страйки у летунському й металевому промислі паризької округи; в неділю рано евакуовано останню фабрику. В усіх фабриках очищують фабричні терени; нині розпічнеться майже в усіх фабриках праця. Евакуація фабрик викликала святочний настрій у Парижі та вважають її чималим успіхом уряду Даладіє.

Румунська поліція викрила тайні склади зброї

ОРГАНІЗАЦІЇ „ВСЕ ДЛЯ КРАЮ".

Вчора вечором оголошено в Букарешті офіційний комунікат такого змісту: Поліція переловила летючки, які поширювали члени розвязаної правої організації „Все для краю"; підчас ревізії найдено у них скоростріли і гранати. На приказ міністерства переведено у них ревізії та арештовано їх. Ця змова обмежується до „професійних аґітаторів" — народні маси байдужі до неї.

250-ОХ АРЕШТОВАНИХ.

Як подають з Букарешту дотепер арештували там коло 250 осіб, з того 100 за нелеґальне переховування зброї, 150 за кольпортажу протидержавних друків.

Змовники приготовляли похід на Букарешт.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС У БУКАРЕШТІ.

У вівторок почався перед букарештенським військовим судом процес проти провідника націоналістів Корнелія Кодреану, що в листі зневажив проф. Йорґу. Як свідок виступає м. ін. марш. Авереску.

КОЛИ ПРИЇДЕ ДО ВАРШАВИ РУМУНСЬКИЙ ПРЕМІЄР?

Стефані подає з Букарешту, що румунський премієр патріярх Мірон Крістеа приїде в гостину до Варшави 9. травня ц. р.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Великий Равт Українського Гіґієнічного Т-ва у Львові в салі Поштовців 7. травня 1938 на будову народніх санаторія.

Важний етап у консолідації Европи.

АНҐЛЬО-ІТАЛІЙСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

Львів, 19. квітня 1938.

Анґльо-італійська ворожнеча, що її закінчило суботнє римське порозуміння, була завзята, але не давня — так, як не давня італійська великодержава. Як довго Італія по словам Метерніха становила поняття виключно географічне, як довго ділили її кордони дрібних держав, так довго Анґлія мала одного суперника на свому середземноморському шляху до Індії, а саме Францію. Не диво, що Льондон не дуже прихильно глядів на процес творення соборної італійської держави. Використовуючи італійський рух для елімінування австрійських впливів, британська дипльоматія видвигала плян Італії незалежної, але не обєднаної, бо поділеної на 2—3 держави.

Соборна Італія, дарма, що повстала проти бажань Анґлії, довгі часи не входила з нею в непорозуміння. Не маючи змоги оборонити своїх безконечно довгих побереж, Італія мусіла оминати зудару з найсильнішою морською великодержавою: це й одна з причин, чому Італія не вмішалась у світову війну по боці Німеччини й Австрії.

Після світової війни, коли Італія розбудовувалась на великодержаву, вона була настільки заабсорбована териториіяльними конфліктами зі своїми сусідами, що тим більше мусіла оминати непорозуміння з Анґлією. Не пощастило оминути його щойно у хвилині, коли Італія рішила основувати велику кольоніяльну імперію в абісинській гірській твердині, що панує над джерелами Нілю і над входом у Червоне Море та через те творить небезпеку для того важного відтинку морського шляху до Індії, що простягається від Порт Сайду по Аден.

У затяжній дипльоматичній кампанії, яка мало що не перемінилась у військову, Анґлія програла — не лишалось їй нічого іншого, як погодитися з новим станом та зробити його якнайможливішим. Комплікації на тлі еспанської громадянської війни утруднювали переговори, тому вони протягнулись аж до наших днів, коли еспанське питання вже вирішилось на полі бою. В таких умовинах не важко було Італії погодитись на евакуацію добровольців з Еспанії та запевнити Анґлію, що вона не шукає ніяких здобутків на еспанській території.

Зрештою більша частина постанов договору торкається ліквідації конфлікту, що виринув і загострився на тлі абісинської війни, тим самим вона звязана з тереном Близького Сходу. Порозуміння дає нову політично-мілітарну орґанізацію, шлях Анґлія—Індія, що тепер рівночасно став шляхом Італія—Абісинія. Щоби дві держави могли безпечно користуватися тою самою комунікаційною лінією, вона мусить бути забезпечена від воєнних несподіванок. Тому оба контрагенти зобовязалися не змінювати „статус кво" на Середземному Морі та не будувати потайки ніяких морських ні летунських баз на згаданому морському шляху. Очевидно — необхідно було так само забезпечити його і від суші, тому порозуміння обіймає також землі положені на обох берегах Черво-

Ч. 86 (14.918). Львів, середа 20. квітня 1938. Оплата поштова uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 228-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою). 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Порозуміння української преси.

КОМУНІКАТ.

В обличчі сучасного дуже тяжкого положення української нації внутрі і назовні доконче треба скріпити передовсім здорову громадянську опінію, яку в першу чергу повинні висловлювати ті органи преси, що почуваються до відповідальности за сучасний стан і будучність свого народу, який їх видав, який їх утримує і якому вони повинні служити. Тому присутні на пресовій конференції дня 18. квітня 1938 р., хоч належать до ріжних ідеольогічних або політичних течій і груп, постановили дати почин до взаємної співпраці в обороні загроженого здоровля й істнування української нації, а саме в оцих двох напрямках:

1) Обмінюватися взаємними інформаціями й поглядами щодо найважніших справ загально-національного значіння і старатися узгіднювати способи пресової оборони громадянського життя українського народу перед нездоровими проявами внутрі та перед загрозливими наступами ззовні.

2) Устійнити засади льояльної пресової полеміки ріжних ідеольогічних і політичних течій та груп внутрі української нації і триматися тих засад, не припиняючи самої боротьби за ідеї, ідеали й засади публичного життя.

Приймаючи ці постанови, присутні на нараді спиралися на становищі, що в житті народів є періоди, коли на перший плян треба видвигнути не те, що розділює, а те, що лучить націю в одну цілість свідому своїх обовязків, зорганізованих змагань і спільних цілей та що такий період часу настав саме тепер.

Конференція заявляє, що до цього порозуміння можуть бути приняті також інші органи української національної преси.

На нараді були зсатуплені (в поазбучному порядку): „Батьківщина", „Вогні", „Громадський Голос", „Діло", „Жінка"; „Жіночий Голос", „Мета", „Нова Зоря"; „Правда"; „Робітничий Голос", „Українка", „Український Бескид", „Українські Вісти".

* * *

Подаючи покищо до відома сам факт, ближче приглянемося цій події, її джерелам, співучасникам і значінню в окремій статті у великодному числі „Діла".

Національні війська у Тортозі.

Як подає Авас, національні війська заняли передмістя і зовнішні дільниці Тортози. Тепер місто загрожене з трьох сторін: з півночі національною артилерією та піхотою, зі заходу італійськими легіонерами і військами ген. Вальїна, з півдня — правим крилом ген. Валіна. Таким способом Тортоза окружена у лучі яких 10-ох кільометрів — червоні мабуть не зуміють там довго оборонитистя.

ЧЕРВОНІ РОЗСТРІЛЯЛИ СВОГО ҐЕНЕРАЛА.

Червоний ґенерал Ґалльо, що з недобитками свого відділу втік на французьку територію, відтіля вернувся до Катальонії; там його розстріляли.

15.000 ЕСПАНЦІВ УТІКЛО ДО ФРАНЦІЇ.

Долиною Аран прийшло до південної Франції 15.000 еспанських утікачів, що перейшли кордон у Понторуа та через провал Портійон. Їх відіслали до табору у Маріняк.

НАЦІОНАЛЬНІ ЛЕТАКИ ЗБОМБАРДУВАЛИ КАРТАХЕНУ І ЗАТОПИЛИ ЧЕРВОНИЙ ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ.

Як подають зі Салямanки, національна ескадра перемогла червону над Картахеною та скинула на місто 80 тон бомб. Один воєнний корабель затоплено, 5 інших ушкоджено.

НЕВДАЛА ВТЕЧА З ВІНАРОЗ

З французько-еспанського кордону наспіла вістка, що по упадку міста Вінароз три червоні кораблі з військовими старшинами й політичними комісарями намагалися втекти, але загрожені вогнем національної артилерії, вивісили білі прапори та вернулися до пристані. Між старшинами були 2 полковники, 5 сотників та багато інших старшин.

Кінець французьких страйків.

Підчас латинських свят остаточно зліквідовано страйки у летунському й металевому промислі париської округи; в неділю рано евакуовано останню фабрику. В усіх фабриках очищують фабричні терени: нині розпічнеться майже в усіх фабриках праця. Евакуація фабрик викликала святочний настрій у Парижі та вважають її чималим успіхом уряду Даладіє.

Румунська поліція викрила тайні склади зброї

ОРГАНІЗАЦІЇ „ВСЕ ДЛЯ КРАЮ".

Вчора вечором оголошено в Букарешті офіційний комунікат такого змісту: Поліція переловила летючки, які поширювали члени розвязаної правої організації „Все для краю"; підчас ревізії найдено у них скорострілі і гранати. На приказ міністерства переведено у них ревізії та арештовано їх. Ця змова обмежується до „професійних агітаторів" — народні маси байдужі до неї.

250-ОХ АРЕШТОВАНИХ.

Як подають з Букарешту дотепер арештували там коло 250 осіб, з того 100 за нелегальне переховування зброї, 150 за кольпортажу прокламаційних друків.

Змовники приготовляли похід на Букарешт.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС У БУКАРЕШТІ.

У вівторок почався перед букарештенським військовим судом процес проти провідника націоналістів Корнелія Кодреану, що в листі зневажив проф. Йоргу. Як свідок виступає м. ін. марш. Авереску.

КОЛИ ПРИЙДЕ ДО ВАРШАВИ РУМУНСЬКИЙ ПРЕМІЄР?

Стефані подає з Букарешту, що румунський премієр патріярх Мірон Крістеа приїде в гостину до Варшави 9. травня ц. р.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Великий 7. травня 1938
РАВТ
УКРАЇНСЬКОГО ГІГІЄНІЧНОГО Т-ВА У ЛЬВОВІ
В САЛІ ПОШТОВЦІВ
НА БУДОВУ НАРОДНІХ САНАТОРІЙ.

Важний етап у консолідації Европи.

АНҐЛЬО-ІТАЛІЙСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

Львів, 19. квітня 1938.

Анґльо-італійська ворожнеча, що її закінчило суботнє римське порозуміння, була завязла, але не давня — так, як не давня італійська великодержава. Як довго Італія по словам Меттерніха становила поняття виключно географічне, як довго ділили її кордони дрібних держав, так довго Анґлія мала одного суперника на свому середземноморському шляху до Індії, а саме Францію. Не диво, що Льондон не дуже прихильно глядів на процес творення соборної італійської держави. Використовуючи італійський рух для елімінування австрійських впливів, британська дипльоматія видвигала плян Італії незалежної, але не обєднаної, бо поділеної на 2—3 держави.

Соборна Італія, дарма, що повстала проти бажань Анґлії, довгі часи не входила з нею в непорозуміння. Не маючи змоги оборонити своїх безконечно довгих побереж, Італія мусіла оминати зудару з найсильнішою морською великодержавою: це й одна з причин, чому Італія не вмішалась у світову війну по боці Німеччини й Австрії.

Після світової війни, коли Італія розбудовувалась на великодержаву, вона була настільки заабсорбована територіяльними конфліктами зі своїми сусідами, що тим більше мусіла оминати непорозуміння з Анґлією. Не пощастило оминути його щойно у хвилині, коли Італія рішила оснувати велику кольоніяльну імперію в абісинській гірській твердині, що панує над джерелами Нілю і над входом у Червоне Море та через те творить небезпеку для того важного відтинку морського шляху до Індії, що простягається від Порт Сайду по Аден.

У затяжній дипльоматичній кампанії, яка мало що не перемінилась у військову, Анґлія програла — не лишалось їй нічого іншого, як погодитися з новим станом та зробити його якнайможливішим. Комплікації на тлі еспанської громадянської війни утруднювали переговори, тому вони протягнулись аж до наших днів, коли еспанське питання вже вирішилось на полі бою. В таких умовинах не важко було Італії погодитись на евакуацію добровольців з Еспанії та запевнити Анґлію, що вона не шукає ніяких здобутків на еспанській території.

Зрештою більша частина постанов договору торкається ліквідації конфлікту, що виринув і загострився на тлі абісинської війни, тим самим вона звязане з тереном Близького Сходу. Порозуміння дає нову політично-мілітарну організацію, шлях Анґлія—Індія, що тепер рівночасно став шляхом Італія—Абисинія. Щоби дві держави могли безпечно користуватися тою самою комунікаційною лінією, вона мусить бути забезпечена від воєнних несподіванок. Тому оба контрагенти зобовязалися не змінювати „статус кво" на Середземному Морі та не будувати потайки ніяких морських ні летунських баз на згаданому морському шляху. Очевидно — необхідно було так само забезпечити його і від суші, тому порозуміння обіймає також землі положені на обох берегах Черво

кого Моря. Азійський беріг рішено вилучити з-під впливів якихнебудь европейських держав, ґарантуючи незалежність та ненарушність обох положених на ньому арабських королівств: Ємену і Савдії. Складніше забезпечено африканське запілля Червоного Моря, яке майже ціле (за винятком Сомалії) становить кольонії або области впливів обох держав. Перш за все вони зобовязалися взаїмно інформувати себе про стан своїх збройних сил на тих просторах. Дальше — Італія, яка має на суші перевагу, зобовязалася крім того зменшити до мирного стану залогу Лібії та не використовувати до розбудови своєї кольоніяльної армії настільки багатого й добірного збірника людського матеріялу, як тубільче населення Абисинії. На абисинському терені Італія обіцяла пошанувати бритійські інтереси над озером Тана, що через Ніль наводнює Судан і Єгипет, зате Англія підняпася дразливого завдання: переофорсувати через лігову процедуру визнання італійської влади над Абисинією. Єгипет, як держава суверенна, лише піддана під військову охорону Англії, також підпише англьо-італійський договір.

За винятком Еспанії та справи пропаґанди суботній договір не торкається европейського терену, а все таки його вага для Европи дуже велика. Азійські й африканські землі, що про них згадує договір, це лише предмет недавнього англьо-італійського конфлікту, його підметом є дві сильні европейські великодержави, що мають поважний вплив на долю Европи, що можуть повести її до консолідації фронтом до Москви — так само, як недавно могли її трупути у воєнну завірюху згідно з бажаннями Москви. Після того, як відпала справа „аншлюсу", що творила найбільшу загрозу мира на Заході, і справа італьо-англійського конфлікту, ніщо не стоїть на перешкоді, щоб усунути чергові дві перешкоди: спір італьо-французький та франко-німецький.

В нашому українському інтересі лежить злагода між державами Заходу і тому мир між Італією та Англією є радісною подією і для нас.

(гал.).

815 уділовців з ок. 1500 вплаченими уділами — разом на суму 46.103 зол. дозволило Пром.банкові зібрати 541,000 зол. оборотових фондів, з яких виплатив Пром-банк за 1937 рік 3½ мл. зол. рівнородних позичок на розбудову ремесла, торговлі й промислу.

Подвоєння скількости уділів дозволяє подвоїти оборотові фонди й відтак збільшити кредити, які причиняться до поправи господарчої коньюнктури країни.

Тому не отягаймось!

Кожний українець стає негайно членом

Пром-банк

ЛЬВІВ, ГРОДЗІЦЬКИХ 1, І. п.

Розмова двох приятелів про закордонну політику СССР

Оптиміст: Мені здається, що ви багато дечого не доцінюєте у світових подіях; додатнє-ж явище, наприклад цілковита поразка в останніх часах закордонної політики совітської Росії.

Песиміст: А в чому саме ви вбачаєте цю поразку?

Оптиміст: Як, в чому? Ну хочби у цілковитому розложенні Ліґи Націй.

Песиміст: Чому-ж ви думаєте, що в цьому поразка, чи навіть невдача російської закордонної політики? Може навпаки, це їй тільки на руку? Я не жартую. Пригадайте, як ненавидів, як боявся СССР цієї самої Ліґи Націй у її первісній фазі, коли вона уявляла собою ще щось ніби одноціле і чи не було у бажанні СССР увійти до Ліґи Націй, бажання відіграти ролю своєрідного сучасного троянського коня, щоб висадити її з середини? А, як знаєте, у світі немає кращих акторів, як російські.

РИЧАЛТОВІ ДЕШЕВІ ЛІКУВАННЯ ВІД 1. ТРАВНЯ Зол. 155·—
Інформації:
ІВОНІЧ-ЖИВЕЦЬ 31—65

Справді, уявіть собі, що здійснивсяб той ідеальний колективний мир, до якого так красномовно закликали шановний Максим Максимович і різні подібні Потьомкіни, Суріци та Штайни, — і всі европейські держави, цілком щиро мирно настроєні разом з СССР сілиб довкола стола нарад Ліґи Націй. Що залишилосяб тоді робити совітській Росії з її невстримним гоном до експанзії? Вести тишком-нишком свою пропаґанду, пробувати прищіплювати бацилі большевизму?!.. Але-ж совітська Росія досконало знає, що ті прищіплювані бацилі можуть розмножуватися тільки у хорому організмі, а не у здоровому, якими булиб у часах мирного співжиття державні організми. Ні, мир і совітська Росія — це речі, які себе взаємно виключають. Я не хочу цим сказати, що Росія бажає війни. Ні, в даному разі її представники щиро кажуть, що вони прагнуть миру, але тільки для себе. Мрія совітської Росії, це війни навколо неї, що не зачіпалиб її, війни довгі, до цілковитого виснаження обох сторін, і переможця, і переможеного. Оттоді то до цих виснажених, кволих, невідпорних уже організмів і легко буде впорснути бацилі большевизму, оттоді то можна надіятись, що вони там знайдуть цілком сприятливі умовини для свого швидкого розмноження..

Коли починалася італьо-абисинська війна, як совітські дипльомати і совітська преса галасували проти цього, а тимчасом червона Росія безумовно ставила велику ставку на цю війну, бо навіть на випадок перемоги Італія виснажиласяб, а крім цього, який розлам серед держав Европи могла ця війна викликати!

Візьміть війну в Еспанії. Невже ви думаєте, що Росія вірить у можливість перемоги червоної Еспанії? Та їй залежить головно на тому, щоб якнайдовше продовжувався період цієї війни. Бо ця війна вносить розлам між европейськими державами, вносить розлам у самих державах, а серед таких розламів совітська Росія, її представники почуваються, як риба у воді.

Ось тому то все, що може координувати у той чи інший спосіб діяльність европейських держав, навіть анемічна Ліґа Націй, все це по суті противиться справжній політиці совітської Росії, що руйнує цю координацію — їй на руку.

Оптиміст: Ну, добре, але-ж у всякому разі на зле виходить совітській Росії послаблення її спільника, Франції.

Песиміст: А може це й діється за вказівками „союзної" Росії? Та в Москві всеж трохи знають історію і дещо памятають. Коли у Франції повстав був найбажаніший лад? По цілковитому розгромі 1870—1871 років, коли Франція дослівно сходила кровю? А як ставилася Франція до совітської Росії у часі своєї найвищої слави й могутности по своїй ніби перемозі у світовій війні? Отже. Як спільник Франція певніша, ясно, коли вона міцніша, більш сконсолідована, але з цією консолідацією льоґічно мусить прийти деяка неприхильність до совітської Росії з її бацилями большевизму, тобто деструктивізму. Рискну сказати, що якби, наприклад, розуміється, теоретично повстав у Франції міцний соціялістичний уряд, що скупчив би коло себе велику більшість населення, совітська Росія сприялаб цілком замасковано правим, тобто протиурядовим колам. І повстає такий парадокс, який може тільки пояснити так звана большевицька діялектика: у ворожій Німеччині місцеві комуністи (а вони ж не могли відразу перевестися) і так само в Австрії, дістають наказ голосувати за зненавидженим Гітлером, а в союзній, дружній Франції комуністи дістають наказ з Москви ділати на шкоду державному французькому організмові.

У Німеччині ставлять ставку (ставити ставку — це не значить пророкувати на 100%) на ці приховані бацилі, може, якщо організм не знищить їх, вони стануть у пригоді на випадок якихсь подій. У Франції ставлять ставку на внутр. розлам, може навіть революцію. Хай це викличе війну, але це може бути загальноевропейська війна, війна европейських держав між собою, а не війна европейських держав проти СССР (найстрашніший кошмар для совітської Росії!). Така війна не може не відбитися на економіці всіх її учасників, може це буде повторення кінця війни 1918-го року... І може пощаститься Росії утриматися від участи у цій війні (занадто вона непевний союзник для Франції і Чехословаччини!), а тоді які рожеві перспективи!... Могутня Росія і виснажені міжусобною війною европейські держави... Революційні вибухи і як наслідок большевизм неминучі як не всюди, то бодай по деяких державах...

НА СВЯТА!
„ТРАДИЦІЙНІ БАБИ",
колачі та інше добірне печиво в кожній родині тільки української [illegible]нічної пекарні
„АС" вул. Водна 3. Тел. 284-[illegible]

Ви думаєте, що Росія захищатиме Чехословаччину? О, вона галасуватиме на [illegible] про потребу цього, але з тією умовою, щоб робили інші держави і може розраховує на те, що якщо Німеччина проковтне Чехословаччину, то чи перетравить її?!

Оптиміст: Може ви і не переконали [illegible] але сперчатись покищо не буду. Ну, а що скажете про російсько-японські взаємини, аджеж читаєте газети, отже не можете перечувати, що там заноситься на війну [illegible] забаром.

Песиміст: Газети то я читаю, та не [illegible] вірю всім цим власним кореспондентам, [illegible] подають у більшости тільки власні думки, наприклад роблю це сьогодні й я, але в [illegible]ричній формі. Коли я читаю у часописах [illegible]домлення, що ніби то у Кремлі відбулася [illegible]ськова нарада без участи Ворошилова, [illegible]ребуває на Кримі, що нібито Блюхер [illegible] виповісти війну Японії, що ніби то [illegible] візій перекинули з Київської округи на [illegible]схід, що ніби то СССР має намір [illegible]білізацію декількох років, мені [illegible]ся, що такі вістки поширюють самі [illegible]ки, щоб потім грати на їхній цілковитій [illegible]вірности.

Справді, Ворошилов, як ми з [illegible] радіо перебуває ввесь час у Москві.

За саму тільки пропозицію [illegible]кість війська на найнебезпечнішу [illegible] кордоні мабуть розстріляли б її автора, [illegible] поважнішого „шкідника".

Невже червоні москалі такі наївні, [illegible]лошуватимуть мобілізацію декількох [illegible]ли це робиться значно простіше: [illegible]ці „добровільно" подають заяви про [illegible] залишитися у війську на все життя, і [illegible]шають...

Ну, а про виповідження війни Японії [illegible] перше, хто ж тепер виповідає війну? А [illegible]ге.... Мені здається, одне з найбільших [illegible]ло у Москві, коли Японія почала свій „[illegible]дент" у Китаю.

І для Росії тепер усе завдання в тому, [illegible] цей „інцидент" продовжувався [illegible] крім цього, чи ви помітили у часописах [illegible] про деякі успіхи китайців? То [illegible] виповідати війну Японії, коли вона [illegible] нишком веде її на території Китаю?!

Оптиміст: Виходить по вашому, [illegible] то Росії цілком щастить на всіх відтинках [illegible] на ніби якась цілком невразлива?!

Песиміст: О, ні, вона має свою [illegible] пяту, і то навіть не одну. Що для [illegible] Росії небезпечне, загрозливе і навіть [illegible]фальне? Отой самий пакт чотирьох, [illegible] і не можуть зреалізувати. Якби [illegible] утворити цей пакт на цілком широкій [illegible] якби вісь Берлін—Рим протягнулася [illegible]рижа і до Льондону, то це був би [illegible]минучої катастрофи для совітської Росії.

Рішайте самі, які ворожби [illegible]

Та є й інша, як я вже сказав, [illegible]та: це внутрішні обставини у самій Росії [illegible]раторія, у якій довгий час [illegible] розмножують заразливі бацилі, сама [illegible]ється і то вже без надії на вилікування [illegible] довгий час виховували на деструктивізм [illegible] тепер, коли посхопилися, коли [illegible] у себе державний конструктивізм, [illegible] пізно.

Вживаючи заходів розвалити [illegible]стан по інших державах, совітська Росія [illegible]валила у себе в першу чергу, [illegible] заразити інші держави на деструктивізм [illegible] совітська Росія заразила саму себе..

І тепер уже не поможуть [illegible] батьківщини", ні „народня гордість" [illegible]ди про Олександра Невського [illegible]ра „Живнь за царя", ні [illegible] тощо...

І третя найнебезпечніша пята — [illegible]налізм союзних республік, [illegible] з етнографічного перетворюється [illegible] сепаратистичний, конструктивний, [illegible] миритися з клікою, що зветься СССР, [illegible] дивлячися ні на що, зростає, [illegible] так післязавтра розвалить цю [illegible]му відношенні я непоправний оптиміст.

...ього Моря. Азійський беріг рішено вилучити зпід впливів якихнебудь европейських держав, гарантуючи незалежність та ненарушність обох положених на ньому арабських королівств: Ємену і Савдії. Складніше забезпечено африканське запілля Червоного Моря, яке майже ціле (за винятком Сомалії) становить кольонії або области впливів обох держав. Перш за все вони зобовязалися взаїмно інформувати себе про стан своїх збройних сил на тих просторах. Дальше — Італія, яка має на суші перевагу, зобовязалася крім того зменшити до мирного стану залогу Лібії та не використовувати до розбудови своєї кольоніяльної армії настільки багатого й добірного збірника людського матеріялу, як тубільче населення Абісинії. На абісинському терені Італія обіцяла пошанувати британські інтереси над озером Тана, що через Ніль наводнює Судан і Єгипет, зате Англія піднялася дразливого завдання: переформувати через лігову процедуру визнання італійської влади над Абісинією. Єгипет, як держава суверенна, лише піддана під військову охорону Англії, також підпише англьо-італійський договір.

За винятком Еспанії та справи пропаганди суботній договір не торкається европейського терену, а все таки його вага для Европи дуже велика. Азійські й африканські землі, що про них згадує договір, це лише предмет недавнього англьо-італійського конфлікту, його підметом є дві сильні европейські великодержави, що мають поважний вплив на долю Европи, що можуть повести її до консолідації фронтом до Москви — так само, як недавно могли її трупути у воєнну завірюху згідно з бажаннями Москви. Після того, як відпала справа „аншлюсу", що творила найбільшу загрозу мира на Заході, і справа італьо-англійського конфлікту, ніщо не стоїть на перешкоді, щоб усунути чергові дві перешкоди: спір італьо-французький та франко-німецький.

В нашому українському інтересі лежить злагода між державами Заходу і тому мир між Італією та Англією є радісною подією і для нас.

(гал.).

815 удїловців з ок. 1500 вплаченими уділами — разом на суму 46.103 зол. дозволило **Пром-банкові** зібрати 541,000 зол. оборотових фондів, з яких виплатив Пром-банк за 1937 рік $8^{1}/_{2}$ мйл. зол. різнородних позичок **на розбудову ремесла, торговлі й промислу.**

Подвоєння скількости уділів дозволяє **подвоїти оборотові фонди** й значно збільшити кредити, які причиняться до поправи **господарчої коньюнктури країни.**

Тому не отягаймось!

Кожний українець стає негайно членом

Пром-банк

ЛЬВІВ, ГРОДЗІЦЬКИХ 1, І. п.

Розмова двох приятелів про закордонну політику СССР

Оптиміст: Мені здається, що ви багато дечого не доцінюєте у світових подіях; додатне-ж явище, наприклад цілковита поразка в останніх часах закордонної політики совітської Росії.

Песиміст: А в чому саме ви вбачаєте цю поразку?

Оптиміст: Як, в чому? Ну хочби у цілковитому розложенні Ліґи Націй.

Песиміст: Чому-ж ви думаєте, що в цьому поразка, чи навіть невдача російської закордонної політики? Може навпаки, це їй тільки на руку? Я не жартую. Пригадайте, як ненавидів, як боявся СССР цієї самої Ліґи Націй у її первісній фазі, коли вона уявляла собою ще щось ніби одноціле і чи не було у бажанні СССР увійти до Ліґи Націй, бажання відіграти ролю своєрідного сучасного троянського коня, щоб висадити її з середини? А, як знаєте, у світі немає кращих акторів, як російські.

РИЧАЛТОВІ ДЕШЕВІ ЛІКУВАННЯ ВІД 1. ТРАВНЯ **Зол. 155·—**
Інформації:
ІВОНІЧ - ЖИВЕЦЬ 31—65

Справді, уявіть собі, що здійснивсяб той ідеальний колективний мир, до якого так красномовно закликали шановний Максим Максимович і різні подібні Потьомкіни, Суріци та Штайни, — і всі европейські держави, цілком щиро мирно настроєні разом з СССР сілиб докола стола нарад Ліґи Націй. Що залишилосяб тоді робити совітській Росії з її невстримним гоном до експанзії? Вести тишком-нишком свою пропаганду, пробувати прищіплювати бацилі большевизму?!.. Але-ж совітська Росія досконало знає, що ті прищіплювані бацилі можуть розмножуватися тільки у хорому організмі, а не у здоровому, якими булиб у часах мирного співжиття державні організми. Ні, мир і совітська Росія — це речі, які себе взаємно виключають. Я не хочу цим сказати, що Росія бажає війни. Ні, в даному разі її представники щиро кажуть, що вони прагнуть миру, але тільки для себе. Мрія совітської Росії, це війни навколо неї, що не зачіпалиб її, війни довгі, до цілковитого виснаження обох сторін, і переможця, і переможеного. Оттоді то до цих виснажених, кволих, невідпорних уже організмів і легко буде впорскнути бацилі большевизму, оттоді то можна надіятись, що вони там знайдуть цілком сприятливі умовини для свого швидкого розмноження..

Коли починалася італьо-абісинська війна, як совітські дипльомати і совітська преса галасували проти цього, а тимчасом червона Росія безумовно ставила велику ставку на цю війну, бо навіть на випадок перемоги Італія виснажилаcяб, а крім цього, який розлам серед держав Европи могла ця війна викликати!

Візьміть війну в Еспанії. Невже ви думаєте що Росія вірить у можливість перемоги червоної Еспанії? Та їй залежить головно на тому, щоб якнайдовше продовжувався період цієї війни. Бо ця війна вносить розлам між европейськими державами, вносить розлам у самих державах, а серед таких розламів совітська Росія, її представники почуваються, як риба у воді.

Ось тому то все, що може координувати у той чи інший спосіб діяльність европейських держав, навіть анемічна Ліґа Націй, все це по суті протирічить справжній політиці совітської Росії, що руйнує цю координацію — їй на руку.

Оптиміст: Ну, добре, але-ж у всякому разі на зле виходить совітській Росії ослаблення її спільника, Франції.

Песиміст: А може це й діється за вказівками „союзної" Росії? Та в Москві всеж трохи знають історію і дещо памятають. Коли у Франції повстав був найбажаніший лад? По цілковитому розгромі 1870—1871 років, коли Франція дослівно сходила кровю? А як ставилася Франція до совітської Росії у часі своєї найвищої слави й могутности по своїй ніби перемозі у світовій війні? Отже. Як спільник Франція певніша, ясно, коли вона міцніша, більш сконсолідована, але з цією консолідацією льогічно мусить прийти деяка неприхильність до совітської Росії з її бацилями большевизму, тобто деструктивізму. Рискну сказати, що якби, наприклад, розуміється, теоретично повстав у Франції міцний соціялістичний уряд, що скупчив би коло себе велику більшість населення, совітська Росія сприялаб цілком замасковано правим, тобто протиурядовим колам. І повстає такий парадокс, який може тільки пояснити так звана большевицька діялектика: у ворожій Німеччині місцеві комуністи (а вони ж не могли відразу перевестися) і так само в Австрії, дістають наказ голосувати за зненавидженим Гітлером, а в союзній, дружній Франції комуністи дістають наказ з Москви ділати на шкоду державному французькому організмові.

У Німеччині ставлять ставку (ставити ставку — це не значить пророкувати на 100%) на ці приховані бацилі, може, якщо організм не знищить їх, вони стануть у пригоді на випадок якихсь подій. У Франції ставлять ставку на внутр. розлам, може навіть революцію. Хай це викличе війну, але це може бути загальноевропейська війна, війна европейських держав між собою, а не війна европейських держав проти СССР (найстрашніший кошмар для совітської Росії!). Така війна не може не відбитися на економіці всіх її учасників, може це буде повторення кінця війни 1918-го року... І може пощаститься Росії утриматися від участи у цій війні (занадто вона непевний союзник для Франції і Чехословаччини!), а тоді які рожеві перспективи!... Могутня Росія і виснажені міжусобною війною европейські держави... Революційні вибухи і як наслідок большевизм неминучі, як не всюди, то бодай по деяких державах...

НА СВЯТА!
„ТРАДИЦІЙНІ БАБИ",
колачі та інше добірне печиво в кожній родині тільки української механічної пекарні
„АС" вул. Водна 3. Тел. 284-5...

Ви думаєте, що Росія захищатиме Чехословаччину? О, вона галасуватиме на цілий ... про потребу цього, але з тією умовою, щоб ... робили інші держави і може розраховувати на те, що якщо Німеччина проковтне Чехословаччину, то чи перетравить її?!

Оптиміст: Може ви і не переконали ... але сперчатись покищо не буду. Ну, а що ж ... скажете про російсько-японські взаємовідносини, аджеж читаєте газети, отже не можете перечувати, що там заноситься на війну і то ... забаром.

Песиміст: Газети то я читаю, та не ... вірю всім цим власним кореспондентам, ... подають у більшости тільки власні думки, ... наприклад роблю це сьогодні й я, але в ... ричній формі. Коли я читаю у часописах ... домлення, що ніби то у Кремлі відбулася ... ськова нарада без участи Ворошилова, ... ребуває на Криму, що нібито Блюхер ... виповісти війну Японії, що ніби то декілька ... візій перекинули з Київської округи на ... схід, що ніби то СССР має намір оголосити ... білізацію декількох років, мені завжди ... ся, що такі вістки поширюють самі больш... ки, щоб потім грати на їхній цілковитій ... вірности.

Справді, Ворошилов, як ми з вами ... радіо перебуває ввесь час у Москві.

За саму тільки пропозицію ... кість війська на найнебезпечнішу ... кордоні мабуть розстріляли б її автора, ... поважнішого „шкідника".

Невже червоні москалі такі наївні, ... лошуватимуть мобілізацію декількох років ... ли це робиться значно простіше: червоно... ці „добровільно" подають заяви про ... залишитися у війську на все життя і ... шають...

Ну, а про виповідження війни Японії ... перше, хто ж тепер виповідає війну? А ... ге.... Мені здається, одне з найбільших ... ло у Москві, коли Японія почала свій „... дент" у Китаю.

І для Росії тепер усе завдання в том, ... цей „інцидент" продовжувався якнайдовше ... крім цього, чи ви помітили у часописах ... про деякі успіхи китайців? То ... виповідати війну Японії, коли вона ... нишком веде її на території Китаю?!

Оптиміст: Виходить по вашому, ... то Росії цілком щастить на всіх відтинках ... на ніби якась цілком невразлива?!

Песиміст: О, ні, вона має свою Ахіллесову пяту, і то навіть не одну. Що для ... Росії небезпечне, загрозливе і навіть ... фальне? Отой самий пакт чотирьох, ... і не можуть зреалізувати. Якби ... утворити цей пакт на цілком щирих ... якби вісь Берлін—Рим протягнулася і ... рижа і до Льондону, то це був би ... минучої катастрофи для совітської Росії.

Рішайте самі, які ворожби щодо ...

Та є й інша, як я вже сказав, Ахіллесова пята: це внутрішні обставини у самій Росії ... раторія, у якій довгий час ... розмножують заразливі бацилі, самі ... ється і то вже без надії на вилікування ... довгий час виховували на деконструкцію ... тепер, коли посхопилися, коли почали ... у себе державний конструктивізм, ... пізно.

Вживаючи заходів розвалити ... стан по інших державах, совітська Росія ... валила у себе в першу чергу, ... заразити інші держави на деконструкцію ... совітська Росія заразила саму себе...

І тепер уже не поможуть ні ... батьківщини", ні „народня гордість", ... ди про Олександра Невського ні ... ра „Жизнь за царя", ... тощо...

І третя найнебезпечніша пята — ... налізм союзних республік, ... з етнографічного перетворюється ... сепаратистичний, конструктивний, ... миритися з кліккою, що зветься СССР, ... дивлячися ні на що, зростає, міцніє ... так післязавтра розвалить цю ... му відношенні я непоправний оптиміст.

СВЯТ-ВЕЛИКОДНІ

ПОБАЖАННЯ

своїй рідні, своякам, приятелям і знайомим

передайте на сторінках

святочного „ДІЛА"

Бажання до 15 слів коштує 2— зол., кожне дальше слово по 20 сот. — ТЕКСТ враз із належністю приймає Адміністрація „ДІЛА" до 21 квітня год. 12-ої.

З українського життя у Чехословаччині.

СВЯТО ШЕВЧЕНКА У ПРАЗІ.

Від кількох літ всякі більші українські національні свята у Празі уладжують окремо ріжні групи. Цього року бажанням ініціяторів Контактного Комітету було звести всі групи українського громадянства разом. Але з одного боку мабуть невмілий підхід до справи а може і за мала щирість ініціяторів, з другого за сильна безкомпромісовість „Української Громади", коло якої гуртуються студентські організації, емігрантські і підкарпатські, та „Просвіта", що репрезентує головно підкарпатян, були причиною, що заходи Контактного Комітету не мали успіху. Цей Комітет створився місяць тому, але через особистий його склад, на жаль, не увійшла туди досить велика група дуже чинних організацій, обєднаних в Центральному Союзі українських організацій. Тому Шевченкові роковини святкували цього року у двох групах.

Дня 2. ц. м. „Українська Громада" зі згаданими товариствами вшанувала Кобзаря концертом у великій салі „Унітарії". Святочну промову виголосив голова „Просвіти" д-р С. Росоха, а реферат про Шевченка ректор Українського Університету проф. Д. Антонович. Співав академічний хор під проводом п. Гнідого. Вершком успіху концерту були сольоспіви молодого, але відомого вже співака інж. Макаренка, що має милозвучний і шляхотний тенор та добре знаного публиці д-ра Гакена (баритон). Обі мусіли співати наддатки та зібрали заслужені оплески. Деклямували: студ. Криванич і студ. М. Ігнатишинівна. Публики було досить, але могло бути більше. Велика частина старшого громадянства відтягнулася від того свята з уваги на відношення молоді до них.

Дня 9. ц. м. Контактний Комітет з Т-вом „Чесько-українська взаємність" уладили великий концерт в честь Шевченка, на який зійшлося до пів тисячки українських і чеських гостей. Але було дуже мало молоді з високих шкіл. На переді гарної і ясно освіченої салі серед зелені поставили велике біле погруддя Шевченка, прикрашене українськими і чеськими прапорами. Програма добре складена, але задовга.

Публика приняла бурею оплесків появу на естраді великого приятеля українського народу і знавця літератури, заступника голови „Чесько-української взаїмности" проф. д-ра Ф. Тіхого, що говорив про зацікавлення Шевченком серед чехів, про що свідчать численні переклади його творів на чеську мову.

По короткій, святочній промові проф. М. Славинського виступив досить уже сильний хор під проводом добре знаної п. Россіневич-Щуровської та проспівав „Заповіт" зі сольом п. М. Самойловича, який у пізнішій точці „Молюся" Шевченка-Балтаровича здобув рясні оплески. Неменший успіх осягнув і п. О. Самойлович сольоспівами Шевченка-Лисенка „Мені однаково" і „Ой Дніпре мій, Дніпре". Панна М. Помевська в Менуеті Моцарта і в 15-ій Скочні Ондржічка показалася справжньою віртуозкою у грі на скрипці. П-а Хравсвичівна виявила значний голосовий матеріял який у трошки сприятливіших, не еміґрантських, відносинах, при відповідному школенні міг би стати неоціненим. Зібрана на концерті українська публика мала нагоду почути знамениту піяністку, землячку п. О. Сачович-Шурдову. Оперова співачка, п. Мора-Вера у сольоспіві „Ой люлі" і „Закуала зазуленька" Шевченка-Лисенка дала зразок висоловишколеного голосу, а в дуеті „Коли розлучаються двоє" Гайного-Лисенка з п. О. Самойловичем знаменито доповнялася. П-і О. Самойловичева у деклямації „Суботів" Шевченка вповні зберігла рівень успіхів інших точок. Про виступ д-ра Е. Гакена з сольоспівом „Понад полем іде" Шевченка-Лисенка і „94 Псальми" Шевченка-Барвінського не прийдеться вже нічого додати до його попередніх успіхів.

Ціле свято пройшло в дуже святочному настрою та з незвичайним мистецьким успіхом.

Яр Олексенко.

З відчитової салі.

Проф. Д-р Іван Зілинський: ГОВІР ПОЛІЩУКІВ.

В понеділок 18. ц. м. відбувся останній вечір, присвячений Поліссю. Говорив проф. Зілинський про мову поліщуків у заповненій салі Музею Наукового Товариства ім. Шевченка. Подавши джерела (обїздки в терені 1911, 1929. і 1930, проф. Карський і т. д.), на основі яких робить висновки про говір поліщуків, проф. Зілинський спинився на характеристиці мови поліщуків, при чому дуже докладно подав прикмети мови поліщуків-білорусів і поліщуків-українців та зокрема спинився на прикметах, що обі групи поліщуків злучують в одну мовну поліську групу (дифтонги на місці наголошених: ѣ, о, е, в замкнених складах), прикметах, які українському мовознавцеві Ганцову дали підставу до погляду, що, мовляв, істнують чотири самостійні східно-славянські мови. Розуміється, проф. Зілинський того погляду не поділяє, уважає мову поліщуків говором то білоруської то української мови, відповідно до того, як і де переважають прикмети одної або другої. Докладніше спинився над мовною границею поміж обидвома мовними групами, зазначивши цілком справедливо, що границі такої одною лінією провести не можна (як це зробив проф. Карський) та що границю творить то ширша, то вужча смуга т. зв. переходових говорів, смуга, що проходить здовж ріки Припяти, раз на північ від неї, то знов на південь. Ці переходові говори виявляють прикмети білоруської, то знов української мови, при чому нераз дуже важко визначити критерій, яким би можна ті говори відріжнити один від одного. Зазначити треба, що поліські українські говори на заході (найчистіші) майже не ріжняться від української літературної мови: на сході — вони виявляють уже впливи східно-українських говорів, у середній частині Полісся, по річку Горинь, видний вплив мови білоруської. На кінці проф. Зілинський у звязку з фейлетоном у „Ділі" з приводу „Вечора поліської пісні" схарактеризував щодо мови ті пісні, які співали на тому вечорі, заличивши тексти одних пісень до білоруської мови, других — до української. Після того відчитав декілька записів із ріжних околиць Полісся так тонко й докладно віддаючи їх своїм голосом, що і слухачі могли схопити ріжниці між поодинокими говорами. Присутні нагородили проф. Зілинського рясними оплесками, а директор Музею д-р Ярослав Пастернак подякою лекторові та всім, що відвідували виставу та всі дотеперішні виклади — замкнув збори та рівночасно виставу.

Другий цикль вечорів має бути присвячений Лемківщині.

Вс.

Краєва конференція Союзу Українок.

В днях 15. і 16. квітня ц. р. відбулась у Львові краєва конференція Союзу Українок, присвячена справі піднесення господарської культури і здоровля нашого села та всяким актуальним питанням Товариства. В конференції взяло участь 49 делеґаток з 37 філій С. У., одна делеґатка Союзу Українок Волині, 18 членів Головного Виділу, 4 пані як гості та 20 учасниць орґанізаційного курсу С. У., який саме відбувається. Разом усіх учасниць конференції було 92. Нарадами проводила голова централі п. Мілена Рудницька.

Програму конференції виповнили такі реферати: 1) інж. Ірина Шох: „Господарські можливости української селянки", 2) Лукія Бобеякова: „Господарська акція на терені кружків У. С.", 3) д-р С. Парфанович: „Гігієнічна акція на терені кружків С. У." (з особливою увагою до конкурсів чистоти хати та обійстя), 4) м-р Ірина Гладка: „Господарська акція жінок для розвитку кооперації". Референтки звернули свою особливу увагу на конкурси господарські та здоровля, як незвичайно успішні методи поширення засад гіґієни і раціональної господарки. Програма цьогорічної конференції вказує найкраще, що ділянка господарсько-кооперативна і народнього здоровля висувається тепер на перший плян зацікавлень зорганізованого жіноцтва.

Крім цього предметом нарад конференції була ще справа будови Українського Жіночого Дому у Львові та низка актуальних питань (справа преси і видавництв С. У., прилюдна збірка на цілі С. У., участь жіноцтва в ювилейних святах „Просвіти" і т. і.).

Учасниці конференції, зокрема делеґатки філій С. У., брали дуже живу участь у дискусії та виявили докладне знання умовин праці на селі і велику відданість справі двигнення жінки селянки на вищий культурний рівень. У цілому конференція виказала, що праця філій С. У. значно поглибилася.

У рямцях конференції відбулася теж другого дня пополудні під проводом орґанізаторки п. Т. Горохович нарада орґанізаторок та інструкторок, які працюють на терені С. У. В нараді взяло участь 14 орґанізаторок та інструкторок і 20 курсанток орґанізаційного курсу С. У. Наради розпочалися рефератом п. м-ра Ярослави Островської. У висліді створено завязок орґанізації фахових працівниць Союзу Українок.

Нема доброго снідання
без кави з цикорією

ЛУНА

— яку виробляє єдина —
українська коопер. фабрика

Суспільний Промисл

Львів 24, вул. Жовківська ч. 188

Весняні новини

в паризькій БІЖУТЕРІЇ, шкіряних ТОРБИНКАХ, ПАРАСОЛЬКАХ і т. и. поручає християнська фірма

„Bijou“ — Тадей Сл вінський

ЛЬВІВ, УЛ. КІЛІНСЬКОГО 2.

...ла один лик. Зрештою ви добре знали, кому давали позички, бо навіть постерунковим та іншим нечленам сусідам.

Отже не диво, що при такій господарці попадає І. Яворський щораз частіше в конфлікт з прокураторією. Ріжні покривджені часто повідомляли про цю „опіку народнім добром“, а останнє слідство до ч. С. 61/37 ще не скінчене і кажуть, що скінчиться актом обвинувачення. Навіть терпеливий Р. С. У. К. (ч. 1116/37) зробив донесення до прокуратури з арт. 189 к. к.

А з тим „моральним наглядом“ над захоронкою ліпше було не зачинати. О. І. Ліщинський, „довголітній голова“, є засуспендований владикою і не вільно йому правити Служби Божої. Нинішній голова Р. З—ки І. Яворський скаржить до суду за образу словом „хрунь“ (III. Ка 1037/37, вирок 4 тижні), а пускає плазом слова тої самої жінки „злодій — ти вкрав“. Не даром „Слово Народове“ з 26. III. ц. р. так хвалить о. Ліщ—ого і „Руску Захоронку“. Про фінансову справу захоронки старається в цілости Христ. Громада, але в той час „моральний нагляд“ виставляє векслі, які йдуть до протесту, а домик, що лишився ще захоронці з фундації п. Ониська, вічно стоїть перед ліцитацією. Це моральне? А зрештою „Руска Захоронка“, на жаль, не має навіть права до цього нагляду, бо на основі статуту Фондації Християнської Громади ім. маршала Пілсудського має його виконувати комітет, затверджений Фондацією.

Інж. Іван Озаркевич.

Від Ред.: Цей лист містимо очевидно на відповідальність автора. При цьому зазначуємо, що в справі поміщення цієї статті інтервенціювало у нас кількох поважних громадян — устно і на письмі.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНСІОНІВ!

Всіляка обстанова для пансіонів

ПАВЛИНА ЛЯНДАВ

СКЛАД ШКЛА, ПОРЦЕЛЯНИ, ЛЯМП ЕЛЕКТР. І НАФТОВИХ

та випозичальня начиння на шлюби і забави

Львів, вул. Казимира Великого 17.

Два духовні концерти.

Дня 9. ц. м. відбувся концерт з духовних творів наших композиторів т. зв. золотої доби, улаштований Т-вом **„Львівський Боян“** у церкві св. Спаса. На програму зложилися мало знані два твори Дм. Бортнянського: 1) Господь просвіщеніє моє і 2) Милости Твоя Господи; два твори Березовського: Во всю землю і Не отвержи мене та твір Веделя: Гласом моїм. Концерт був цікавий і всі твори виведено гарно в надзвичайно акустичній церкві під дир. І. Охримовича. Особливе враження зробив прекрасний концерт „Не отвержи мене“. За мала реклама стягнула мало слухачів. Дивно, що з кругів духовенства крім місцевих священників не було нікого.

Дня 17. ц. м. улаштував **хор питомців Духовної Семинарії** духовний концерт у семинарській церкві. Відспівано: Дегтярева: Помилуй мя Боже, Архангельського: Помишляю день страшний, Бортнянського: 1) Возведох очи мої, 2) Услиши Боже глас мой і 3) Скажи ми Господи та твори двох чужих авторів: Корданса: Христе Спасе і Мартінія: Сумна душа аж до смерти. — Найкраще вийшли твори Дегтярева й Архангельського, підчас коли творів Бортнянського, знаних і доволі часто співаних, не виведено якслід. Передовсім деякі місця переробки з мішаного хору на мужеський потребують поправок; але більшою хибою виконання було невірне пристосування темпа; всі фуги в творах Бортнянського були за повільні; не можна з скорого темпа робити зовсім повільне. Добір солістів теж не був щасливий, бо голоси не рівноважились і не конче чисто інтонували (особливо тенор). Обидва твори чужих авторів неефектовні і далекі від краси інших виконаних творів. Хор у цілости (при слабо обсаджених басах) звучав гарно, вирівнано й викінчено.

Мельоман.

Кантон збомбардований.

З Ганков повідомляють, що 51 японських літаків збомбардувало Кантон; 36 осіб убитих, 142 ранені. Це найповажніша атака японських повітряних сил на Кантон.

ЯПОНСЬКІ ПЕРЕМОГИ НА ПІВНОЧІ.

Війська, що ведуть наступ у південній частині провінції Шансі звели минулої суботи 7-годинну завзяту битву у горах біля Вусіяну є китайськими військами в силі 10.000 людей. Китайці відступили в паніці, лишаючи на полі бою понад 2.000 вбитих і ранених. Одночасно японці розбили наглим нападом китайську частину в силі понад 500 людей з 132. дивізії. Цей відділ намагався зробити наступ над Жовтою рікою. Японці захопили великі припаси воєнного матеріялу.

Нові дипльоматичні представники в Римі.

Мусоліні прийняв у Венецькій Палаті нового німецького амбасадора фон Макензена і відбув довшу нараду з ним.

У понеділок рано причалив до Неаполю на японському кораблі посол Манджурії при італійському уряді Суляочін.

Нова змова проти Сталіна і Ворошилова.

Арештування сімох генералів у Москві.

До Риги надійшли вістки з Москви, що в Советах арештували знову сімох генералів, які стануть перед військовим судом за плянований атентат на Сталіна і Ворошилова. Один з арештованих генералів зізнав, що підчас військової ревії на 1. травня ц. р. задумували кинути бомбу на Сталіна і Ворошилова.

—o—

Д-Р ІВАН КОПАЧ. 5

Наша релігійна музика.

(З нагоди духовного концерту „Львівського Бояна“ 9. IV. 1938.)

Так можемо вірити й надіятися враз із нашим великим Шевченком:

„Орю
Свій переліг, убогу ниву,
Та сію слово: добрі жнива
Колись то будуть!..“

Він орав та ще й приспівував собі 5. X. 1860, пять місяців перед своєю смертю, що наступила вже 26. II. 1861 (обі дати по новому стилю):

„Орисяж ти, моя ниво,
Долом та горою;
Та засійся, чорна ниво,
Волею ясною!
Орисяж ти, розвернися,
Полем розстелися,
Та посійся добрим житом,
Долею полийся!
Розвернисяж на всі боки,
Ниво, десятино!
Та посійся не словами,
А розумом, ниво!
Вийдуть люде жито жати —
Веселії жнива!..
Розвернисяж, розстелисяж,
Убогая ниво!“

Так і ми співаймо собі з нашим великим поетом і — надіймося. А він твердо надіявся разом зі старозавітним пророком Ісаією (по жидівськи: „Еша-ягу“, т. зн. „Ягве помагає“, жив коло р. 700 пер. Хр.), прочитавши його XXXV. главу (25. III. 1859):

„Тоді як, Господи, святая
На землю правда прилетить
Хоч на годиночку спочить,
Незрячі прозрять, а криві
Мов серна з гаю помайнують
Німим отверзуться уста,
Прорветься слово як вода.
І дебр-пустиня неполита
Сцілющою водою вмита
Прокинеться і потечуть
Веселі ріки, а озера
Кругом гаями поростуть,
Веселим птаством оживуть...“

А як свіжий салдат-засланець „На Різдво“ (24. XII. 1848) писав свому сердечному другові Лазаревському з острівця Кос-Арала на Аральському озері в далекім пустиннім Туркестані:

„Щож діяти маю?
Требаб вмерти, так надія,
Брате, не вмирає.“

А три роки передтим ще на Україні виспівує собі в поемі „Кавказ“ (датованій: Переяслав 18. XI. 1845) свою непохитну віру:

„Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля;
І неситий не виоре
На дні моря поля;
Не скує душі живої
І слова живого,
Не понесе слави Бога,
Великого Бога...“

А яка глибока і повсякчасна була побожність Шевченка в цілому його житті, це нехай посвідчить нам найліпше сам він як свіжий ще рекрут-заточенець із Орської кріпости в р. 1847:

„Мені тринадцятий минало,
Я пас ягнята за селом.
Чи то так сонечко сияло,
Чи так мені чого було —
Мені так любо, любо стало,
Неначе в Бога...
Уже прикликали до паю,
А я собі у бур'яні
Молюся Богу, і не знаю
Чого маленькому мені
Тоді так приязно молилось,
Чого так весело було.
Господнє небо і село,
Ягня, здається, веселилось
І сонце гріло, не пекло.“

І не дайся, дорогий земляче, одурити тепер большевицьким чи іншим мудрагелям, які з Шевченка роблять собі нині апостола т. зв. „безбожництва“. А навіть не дайся збаламутити й деяким тут і там принагідним висловам самого поета, як от напр. із т. зв. ідилії „Якби ви знали, паничі“ з р. 1850:

„Мені аж страшно, як згадаю
Оту хатину край села.
Такії, Боже наш, діла
Ми творимо у нашім раю,
На праведній Твоїй землі!
Ми в раю пекло розвели,
А в Тебе другого благаєм.
З братами тихо живемо,
Лани братами оремо,
І їх сльозами поливаєм.
А може й те ще... Ні, не знаю,
А так здається. Сам єси...¹)
(Бо без Твоєї, Боже, волі
Миб не нудились в раю²) голі!)
А може й сам на небеси
Смієшся, батечку, над нами
Та може радишся з панами,
Як править миром...“

Тут поет, очевидно, висловлює терпко тільки своє велике невдоволення і пересерде з приводу тої дивної і незрозумілої для нього незгідности, яка все і всюди в людськім життю була, є і дальше **буде між ідеалами та** його тільки дуже недосконалим у життєвій практиці людській осягом.

То є своєю дорогою найтрудніша і вічно свіжа та актуальна фільософічна (а можна би сказати: рівночасно соціольогічна й етична і релігійна) проблема. Теоретично Шевченко її собі не розвязав таки мабуть і до самої своєї смерти, як то видно з кількох його поезій з останнього року його життя, напр. „Гимн черничий“ (з 20. VI. 1860) або з крицевого короткого епіграму (з 5. XI. 1860):

„І день іде, і ніч іде...
І голову схопивши в руки,
Дивуєшся: чому не йде
Апостол правди і науки!“

(Докінчення буде).

¹) Треба догадатися: „... тому“.

²) Т. зн. тут на оттій нашій прегарній землі.

На лікуванні у Голоску Великім.

Втомлений злободенними турботами і виснажений працею у школі, я рішився цього року на шеститижневу відпустку для здоровля.

Де її провести? В хаті, серед окруження, де живем постійно, де гамір дітей перериває тишу чи вибратись у світ, змінити атмосферу, відпочити направду і лікуватися? Я вибрав санаторію в Голоску Вел. Признаюсь я їхав туди з деякою неохотою, бо так мало чув про цю санаторію і майже нічого не читав про неї в українській пресі.

Вже здалека, серед гарних соснових лісів, що простягаються до Брюхович, на львівсько-томашівськім підгір'ї замаячили павільони. Перше враження добре і стало мені якось легко на дусі, але як там усередині? Зголошуюсь у дижурного лікаря д-ра Блажковського; відділ внутрішніх хоріб. — Всюди чистенько, гарно, привітно.

Великі вікна, що виходять на полудне впускають у привітні кімнати сонце і радість. Перед вікнами веранда до сонішних нагрівань, далі сад і дорога до Львова. На другий день д-р Бачекес, якого цікавить моє здоровля та самопочування, довідуюсь про початок і розвиток санаторії в Голоску. Небавком мине 34 роки, як за почином д-ра Т. Янішевського повстало „Львівське Товариство Боротьби з Туберкульозою". Воно й почало перше організовано вести пропаганду боротьби з тим найстрашнішим ворогом людства. Ця преважка праця закінчилась повним успіхом і в році 1908. повстає перший диспензарій у Львові при вул. Панській для хорих на сухоти. Громадянство вложило 10.000 кор., місто Львів відступило Товариству 2-моргову площу і дня 11. липня 1909 р. у випозичених від Червоного Хреста двох бараках відкрили це заведення, де лікувалося 28 хорих. Так повстала санаторія в Голоску Вел.

Щойно в 1923 році санаторію в Голоску відновлено і розбудовано. Найбільшою журбою Т-ва було, щоб хорі могли лікуватися і в зимі. Від 1927 р. було в санаторії 66 ліжок, в тім 42 цілорічні. Місто Львів надає Т-ву ще 11 моргів землі-ліса і тепер починається праця над дальшою розбудовою санаторії. Тепер є пять павільонів, чотирьох постійних лікарів, пять сестер-опікунок, 152 ліжка, у цьому 98 чинних цілий рік.

Мій павільон зветься „Ворожкою", другий це „Закопане" для тяжко хорих на відверту туберкульозу. Оба павільони деревляні, гарно утримані роблять симпатичне враження. Домінує т. зв. „Новий Павільон", мурований, двоповерховий, у половині три-поверховий. Кожна кімната купається в світлі, все модерно вивінуване. „Лісний Павільон" відкритий тільки в літі і коло нього малесенький на оси, що його в міру потреби накручують у той чи інший бік.

Директором і примарієм санаторії у Голоску Вел. є д-р Л. Венґжиновський у Львові, що тричі в тижні приїжджає тут; докладно все перевіряє і відвідує всіх пацієнтів. Людина дуже симпатична, на полі боротьби з туберкульозою невтомна. Ходять чутки, що колись і його вчепилася ця страшна недуга і він звів з нею боротьбу на життя і смерть.

Не можна поминути такої енергійної та симпатичної людини як д-р Красовська. Вона тут не тільки лікує хорих, працює в лябораторії, але й адмініструє заведення. Її відвідини у хорих викликають радість на лиці та надію, що ця їх мука-хвороба мусить раз скінчитися.

Одне тільки побажання: щоб у рядах персоналу заведення було більше українців, бо на 42 є їх тільки 3, а це таки трохи замало.

Більшість лікуванців у „Ворохті" жінки — мужчин тяжко хорих найбільше на „Закопанім". Яка пята частина лікуванців це інтелігенти — решта здебільша робітники, яких сюди спрямовує Суспільна Опіка.

З чогож ця санаторія утримується і розбудовується? Субвенція міста Львова невелика, оплати пацієнтів ледви вистарчають на їх прохарчування і лікування. „Львівське Т-во Боротьби з Туберкульозою" видало марки по 5 і 10 сот. і продаж тих більша або менша рішає про майбутнє Голоска і його дальшу розбудову.

Кожна установа, всі школи в часі місяця „Боротьби з Туберкульозою" повинні занятися продажом таких марок, щоб недужі не мусіли чекати по 2—3 місяці на місце у санаторії.

У спокою і найкращому настрою я прожив у Голоску повних 6 тижнів. і там набрав не тільки сил, але й охоти та бадьорости до праці. Подбати за здоровля та добрий настрій усім недужим повинні всі, що колись нездужали.

Дмитро Жук.

Що писало „Діло" 50 рок.в тому.

Ч. 79. Пятниця, 20 (8) квітня 188[illegible]

„І ОЧЕВИДНО РУСИН..."

У звідомленні з засідання віденського парл[illegible]менту „Діло" пише м. і.: „Проти буджету при ге[illegible]неральній дебаті зголосилося 35 промовців, німці [illegible] ріжних відтінків лівиці, словінець Грелорец, [illegible] чехи д-р Ґреґр, д-р Герольд, д-р гр. Кавніц, [illegible] Енгель і гр. Лажанський. За буджетом зголосилося 7 промовців, пару німців, двох старо-чехів, [illegible] Лупул і очевидно один русин — о. Озаркевич. З [illegible]ляків не записався ані один до голосу, ані „за" [illegible] „проти" — знак невдоволення їх з їх нинішнього [illegible]ложення".

ГРУЗИНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ

„З ріжних сторін повідомляють тепер, що в Рос[illegible] справді вирішили дальше висилати військо на [illegible]стрійську границю і в першу чергу призначили [illegible] цього 19-ту (кавказьку) дивізію. Одночасно [illegible]домляють з Яс, що згідно з вістками, які надійшли туди з Одеси, на Кавказі проявився якийсь сепара[illegible]тистичний рух, яким кермує грузинська аристокра[illegible]тія. У Тифлісі, Ставрополі та Кутаїсі арештували багато осіб. З весною мала царська родина їхати на Кавказ, але внаслідок цього руху занехали це [illegible]дорож".

СЕЛЯНСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В РУМУНІЇ

„Донедавна ворохобня селян охоплювала [illegible] розмірно невеликі простори, бо околицю коло Урл[illegible]нені, заселену 100,000 душ. Нині повідомлять, [illegible] заворушення селян щораз загрозливіші готові [illegible]пити навіть цілу країну. Два великі повіти, [illegible]вицький та ільфівський, що займають великий про[illegible]стір землі між рікою Яловицею і Дунаєм, звороб[illegible]билися зовсім. Селяни нападають на боєр і граб[illegible]ють. Уряд стягає військо з усіх сторін і посилає [illegible] збунтовані сторони. Багато боєр і арендаторів утіка[illegible] до Букарешту".

ВАВИЛОНСЬКА ВЕЖА

В новинках читаємо: „Вавилонську вежу, [illegible] будують у Парижі на виставу 1889 р. до висоти [illegible] поверхів, витягнули вже на 100 метрів вгору. Кошт будови обрахований на 8—10 міліонів франків, [illegible] чого уряд причиняється сумою півтора міліон[illegible] (Не треба хіба додавати, що це мова про відому [illegible] Айфля у Парижі, високу на 300 метрів).

КРОВАВИЙ СНІГ

„Кровавий сніг упав в ошмянському повіті (Ви[illegible]ленщина) дня 16-го і 18-го марта при морозі [illegible] сту[illegible]нів. В обох тих днях падав він по пів години і [illegible] крив землю на просторі чотиромилевого луча [illegible] кровавою плахтою. Коли сніг зібрали в миску і [illegible] стопився, залишив по собі ніжну рожеву смугу".

Запропастили народнє добро.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

Тема, яку започаткував п. О. Онисько в „Ділі" під цим наголовком, нас бориславян дуже цікавить. По 10 роках безконтрольної господарки народнім майном, по цілковитому знищенні та здеморалізуванні всіх ще здорових решток, фундатор ставить аж надто скромний прилюдний запит, чи добре ульокував він свій дійсно княжий дар. На це потішає його о. І. Ліщинський, б. парох Борислава („Діло" з 27. III. 1. р.), що майном цим опікується т-во „Українська Захоронка", з чого виходить, що з даровизною п. Ониська все в найкращому порядку. А в дійсности є зовсім інакше і певно не по бажанням п. фундатора.

Перш за все т-во „Українська Захоронка", точніше „Руска Захоронка" бо так дійсно це т-во ще до нині називається як 40 прц. уділовець у Народнім Банку в Бориславі мало за свою пайку рівно один голос, як це діється у кожній кооперативі. Такий самий один рівновартісний голос мав і кожний той, що для позички зложив на уділ 1.50 зол. (п. Р. К.).

В тім стані т-во „Руска Захоронка" на хід справ над площею п. Ониська не мало ніякогісенького впливу. Кооператива мала свої кермуючі органи, а саме: головою Надз. Ради був майже ввесь час б. парох о. Іван Ліщинський, який разом з Надз. Радою іменував головним директором Ілька Яворського, що був директором увесь час від оснування до кінця 1936. р. Ніхто інший, лиш вони оба відповідальні за повне банкроцтво веденої ними кооперативи, котру, як рідко коли, в основах прекрасно вивіновано. Дістала вона площу від п. Ониська, готовий дім від п. Сасика і готівку до обороту від громадянства.

Каже о. Л., що „управа зробила помилку, розбудовуючи дім Банку" (Народній Дім). Не управа, але Надзірна Рада за головства о. Л-го. Коштувати це мало „майже 50.000 зол." На мій рахунок кошти будови обтяжили кооперативу на 27.000 зол. А саме: першу добудівку покрито чиншом кіна і лишилося довгу 10.000 зол. (так все представляли на З. Зборах Банку). Другу добудівку ухвалила Н. Рада на 13.000 зол. Додаю ще 4.000 зол на викінчення згрубша, яке перевела управа на власну руку без дозволу Н. Ради.

Стверджую, що ці добудівки давно вже могли бути заплачені, хочби самим чиншом з кіна. Бож і каже о. Л., що „чинш давав початково 8.000 зол і впав на 3.000 зол. річно", то це робить за 9 літ квоту 45.000 зол., якою можна було все сплатити і з відсотками. Навіть коли взяти під увагу, що умова з кіном, яку робили о. Л. як голова і І. Яворський як директор, не є така знаменита, коли кіно за останній рік заплатило за салю на 400 місць, операторню, бальком, 2 почекальні і т. д. всього аж 1721.90 зол. згідно з контрактом, заключеним на 4 роки, то все таки кошти добудівки могли бути і цим покриті. Таку світлу умову зробили господарі народнього майна, винаймаючи прекрасний обєкт за ціну 3-кімнатного мешкання в Бориславі.

Каже о. Л., що субвенції від громад „воєвідство зовсім посчеркало". Це неправда. Субвенції ввесь час були і є ще до нині. Право побирати субвенції з громад узурпував собі І. Яворський і з цих грошей перед ніким не розчисляється, не вважаючи на численні зазиви устні й у часописах. Були часи (1931-2 р.), коли всі товариства зрікалися субвенцій у користь Народнього Банку, щоб його „санувати". Сама чит. „Просвіти" в той спосіб має аж 2.000 зол. на уділ у збанкротованому Банку.

І. Яворський всякі труднощі Банку заспокоював субвенціями. Передостанню ліцитацію Народнього Дому рятував також субвенцією 500 зол. з „Підойми" в Дрогобичі.

Дивно, що о. Л. береться дурити людей, будьто би „Зембанк ненадійно зліцитував Народній Дім". Таж голова Надз. Ради це добре знає, що в цій справі почав Зембанк скарги вже 2 IX. 1932 до ч. ЦВй 2309/32; екзекуція на Нар. Домі почалася 16. IV. 1934 до [illegible] 907/34; перша ліцитація відбувалася 12. [illegible] 1936 і щойно 19. IV. 1937. до II Км 250/37 [illegible] пятьох роках тяганини Зембанк перевів ліци[illegible]цію. І це все для голови Надз. Ради ненадій[illegible]

Цікаве також, за які довги продає [illegible]родній Дім. Чи за „позичку 2.000 дол."? [illegible]хи інакше. Письмо Зембанку ч. 13779/37 [illegible]нює, що за такі довги: вексліі пп. М. Шп[illegible] А. Бесараба й О. Волянського, про які [illegible] всім, що ті пп. свої довги до Народнього Б[illegible]ку вирівняли, векслів з поворотом не дістали, та проте їх довг фігурує як неумор[illegible] Кузан з Губич такий свій довг аж двічі [illegible]нявь, однак ще все „винен" і за це [illegible] Народній Дім. Далі П. Драган каже, що [illegible] в Банку нічого не зичив і нічого Банкові [illegible] винен, а вкінці має Зембанк претенсії за [illegible] на 483 дол. з 5. VII. 1932, на 112.50 дол. з [illegible] IV. 1931 і на 224 дол. з 26. VI. 1931 з [illegible] о. І. Ліщинський, І. Яворський. Будоб [illegible] щоб о. Л. дав уже раз на це удокумент[illegible] а не голословне виясненння.

Вже 1. XII. 1934 оцінено Народній Д[illegible] 56.618.60 зол. Одначе Народній Банк [illegible] до самого остатку у вартости 168.000 зол. [illegible] так лише можна було рятуватися перед [illegible]сом, а конкурсу о. Л. та І. Яворський [illegible]яться (прокуратор!). У цій позиції [illegible]родньго майна на 112.000 зол.

На гіпотеці допустив Банк до обтяж[illegible] 57.993 зол., а разом з коштами й [illegible] кругло 81.000 зол. Дім продано на [illegible] 41.000 зол., то шкода, яку понесли [illegible] дарні вірителі, сягає 40.000 зол. Чи [illegible]родне майно?

А вірителі із щадничих вкладок? [illegible] теж на квоту кільканацять тисяч. Між [illegible]ди, колись визначні патріоти, [illegible] нужді, як нпр. п. Макаренкова, [illegible] ґранті в Перемишлі. Кооп. „Киянка" [illegible] му, що ввесь свій капітал має у Н[illegible] Банку. Де те все Банк подів? Чи [illegible] будівку? Хіба ні.

„В додатку довжники не сплачу[illegible] гів." Отче голово і світла дирекціє! [illegible] 2.632 зол. 70 сот. та це при вашій [illegible]

На лікуванні у Голоску Великім.

Втомлений злободенними турботами і виснажений працею у школі, я рішився цього року на шеститижневу відпустку для здоровля.

Де її провести? В хаті, серед окруження, де живем постійно, де гамір дітей перериває тишу чи вибратись у світ, змінити атмосферу, відпочити направду і лікуватися? Я вибрав санаторію в Голоску Вел. Признаюсь я їхав туди з деякою неохотою, бо так мало чув про цю санаторію і майже нічого не читав про неї в українській пресі.

Вже здалека, серед гарних соснових лісів, що простягаються до Брюхович, на львівсько-томашівськім підгір'і замаячили павільони. Перше враження добре і стало мені якось легко на дусі, але як там усередині? Зголошуюсь у дижурного лікаря д-ра Блажковського; відділ внутрішніх хоріб. — Всюди чистенько, гарно, привітно.

Великі вікна, що виходять на полуднє впускають у привітні кімнати сонце і радість. Перед вікнами веранда до сонішних нагрівань, далі сад і дорога до Львова. На другий день д-р Бачекес, якого цікавить моє здоровля та самопочування, довідуюсь про початок і розвиток санаторії в Голоску. Небавком мине 34 роки, як за почином д-ра Т. Янішевського повстало „Львівське Товариство Боротьби з Туберкульозою". Воно й почало перше організовано вести пропаганду боротьби з тим найстрашнішим ворогом людства. Ця преважка праця закінчилась повним успіхом і в році 1908. повстає перший диспенсарій у Львові при вул. Панській для хорих на сухоти. Громадянство зложило 10.000 кор., місто Львів відступило Товариству 2-моргову площу і дня 11. липня 1909 р. у визичених від Червоного Хреста двох бараках відкрили це заведення, де лікувалося 28 хорих. Так повстала санаторія в Голоску Вел.

Щойно в 1923 році санаторію в Голоску відновлено і розбудовано. Найбільшою журбою Т-ва було, щоб хорі могли лікуватися і в зимі. Від 1927 р. було в санаторії 66 ліжок, в тім 42 цілорічні. Місто Львів надає Т-ву ще 11 моргів землі-ліса і тепер починається праця над дальшою розбудовою санаторії. Тепер є пять павільонів, чотирьох постійних лікарів, пять сестер-опікунок, 152 ліжка, у цьому 98 чинних цілий рік.

Мій павільон зветься „Ворожкою", другий це „Закопане" для тяжко хорих на відверту туберкульозу. Оба павільони деревляні, гарно утримані роблять симпатичне враження. Домінує т. зв. „Новий Павільон", мурований, двоповерховий, у половині три-поверховий. Кожна кімната купається в світлі, все модерно вивінуване. „Лісний Павільон" відкритий тільки в літі і коло нього малесенький на оси, що його в міру потреби накручують у той чи інший бік.

Директором і примарієм санаторії у Голоску Вел. є д-р Л. Венґжиновський у Львові, що тричі в тижні приїжджає тут; докладно все перевірює і відвідує всіх пацієнтів. Людина дуже симпатична, на полі боротьби з туберкульозою невтомна. Ходять чутки, що колись і його вчепилася ця страшна недуга і він звів з нею боротьбу на життя і смерть.

Не можна поминути такої енергійної та симпатичної людини як д-р Красовська. Вона тут не тільки лікує хорих, працює в лябораторії, але й адмініструє заведення. Її відвідини у хорих викликають радість на лиці та надію, що ця їх мука-хвороба мусить раз скінчитися.

Одне тільки побажання: щоб у рядах персоналу заведення було більше українців, бо на 42 є їх тільки 3, а це таки трохи замало.

Більшість лікуванців у „Ворохті" жінки — мужчин тяжко хорих найбільше на „Закопанім". Яка пята частина лікуванців це інтелігенти — решта здебільша робітники, яких сюди спрямовує Суспільна Опіка.

З чогож ця санаторія утримується і розбудовується? Субвенція міста Львова невелика, оплати пацієнтів ледви вистарчають на їх прохарчування і лікування. „Львівське Т-во Боротьби з Туберкульозою" видало марки по 5 і 10 сот. і продаж тих більша або менша рішає про майбутнє Голоска і його дальшу розбудову.

Кожна установа, всі школи в часі місяця „Боротьби з Туберкульозою" повинні занятися продажом таких марок, щоб недужі не мусіли чекати по 2—3 місяці на місце у санаторії.

У спокою і найкращому настрою я прожив у Голоску повних 6 тижнів. І там набрав не тільки сил, але й охоти та бадьорости до праці. Подбати за здоровля та добрий настрій усім недужим повинні всі, що колись нездужали.

Дмитро Жук.

Що писало „Діло" 50 рок.в тому.

Ч. 79. Пятниця, 20 (8) квітня 1888.

„І ОЧЕВИДНО РУСИН..."

У звідомленні з засідання віденського парламенту „Діло" пише м. і.: „Проти буджету при генеральній дебаті зголосилося 35 промовців, німці і ріжних відтінків лівиці, словінець Грлорец, молодочехи д-р Грегр, д-р Герольд, д-р гр. Кавніц, д-р Енґель і гр. Лажанський. За буджетом зголосилося 7 промовців, пару німців, двох старо-чехів, румуЛупул і очевидно один русин — о. Озаркевич. З поляхів не записався ані один до голосу, ані „за" ані „проти" — знак нездоволення їх з їх нинішнього положення".

ГРУЗИНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ.

„З ріжних сторін повідомляють тепер, що в Росії справді вирішили дальше висилати військо на австрійську границю і в першу чергу призначили до цього 19-ту (кавказьку) дивізію. Одночасно повідомляють з Ясс, що згідно з вістками, які надійшли туди з Одеси, на Кавказі проявився якийсь сепаратистичний рух, яким кермує грузинська аристократія. У Тифлісі, Ставрополі та Кутаїсі арештували багато осіб. З весною мала царська родина їхати на Кавказ, але внаслідок цього руху занехали цю подорож".

СЕЛЯНСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В РУМУНІЇ

„Донедавна ворохобня селян охоплювала ш розмірно невеликі простори, бо околицю коло Урткені, заселену 100,000 душ. Нині повідомляють, що заворушення селян щораз загрозливіші готові запити навіть цілу країну. Два великі повіти, ...вицький та Ільфівський, що займають великий простір землі між рікою Яловицею і Дунаєм, збунтувались зовсім. Селяни нападають на боєр і граблять. Уряд стягає військо з усіх сторін і посилає в збунтовані сторони. Багато боєр і арендаторів утікає до Букарешту"

ВАВИЛОНСЬКА ВЕЖА.

В новинках читаємо: „Вавилонську вежу, яку будують у Парижі на виставу 1889 р. до висоти ... поверхів, витягнули вже на 100 метрів вгору. Кошт будови обрахований на 8—10 мілїонів франків, до чого уряд причиняється сумою півтора мілїона". (Не треба хіба додавати, що це мова про відому вежу Айфля у Парижі, високу на 300 метрів).

КРОВАВИЙ СНІГ.

„Кровавий сніг упав в ошмянському повіті (Виленщина) дня 16-го і 18-го марта при морозі ... стунів. В обох тих днях падав він по пів години і покрив землю на просторі чотиромилевого луча ...кровавою плахтою. Коли сніг зібрали в миску і він стопився, залишив по собі ніжну рожеву смугу".

Запропастили народне добро.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

Тема, яку започаткував п. О. Онисько в „Ділі" під цим наголовком, нас бориславян дуже цікавить. По 10 роках безконтрольної господарки народнім майном, по цілковитому знищенні та здеморалізуванні всіх ще здорових решток, фундатор ставить аж надто скромний прилюдний запит, чи добре ульокував він свій дійсно княжий дар. На це потішає його о. І. Ліщинський, б. парох Борислава („Діло" з 27. III. ц. р.), що майном цим опікується т-во „Українська Захоронка", з чого виходить, що з даровизною п. Триська все в найкращому порядку. А в дійсности є зовсім інакше і певно не по бажанням п. фундатора.

Перш за все т-во „Українська Захоронка", точніше „Руска Захоронка" бо так дійсно це т-во ще до нині називається як 40 прц. уділовець у Народнім Банку в Бориславі мало за свою пайку рівно один голос, як це дієтьоя у кожній кооперативі. Такий самий один рівновартісний голос мав і кожний той, що для позички зложив на уділ 1.50 зол. (п. Р. К.).

В тім стані т-во „Руска Захоронка" на хід справ над площею п. Ониська не мало ніякогісенького впливу. Кооператива мала свої кермуючі органи, а саме: головою Надз. Ради був майже ввесь час б. парох о. Іван Ліщинський, який разом з Надз. Радою іменував головним директором Ілька Яворського, що був директором увесь час від оснування до кінця 1936. р. Ніхто інший, лиш вони оба відповідальні за повне банкроцтво веденої ними кооперативи, котру, як рідко коли, в основах прекрасно вивіновано. Дістала вона площу від п. Ониська, готовий дім від п. Сасика і готівку до обороту від громадянства.

Каже о. Л., що „управа зробила помилку, розбудовуючи дім Банку" (Народний Дім). Не управа, але Надзірна Рада за головства о. Л-го. Коштувати це мало „майже 50.000 зол." На мій рахунок кошти будови обтяжили кооперативу на 27.000 зол. А саме: першу добудівку покрито чиншом кіна і лишилося довгу 10.000 зол. (так все представляли на З. Зборах Банку). Другу добудівку ухвалила Н. Рада на 13.000 зол. Додаю ще 4.000 зол на викінчення згрубша, яке перевела управа на власну руку без дозволу Н. Ради.

Стверджую, що ці добудівки давно вже могли бути заплачені, хочби самим чиншом з кіна. Бож і каже о. Л., що „чинш давав початково 8.000 зол і впав на 3.000 зол. річно", то це робить за 9 літ квоту 45.000 зол., якою можна було все сплатити і з відсотками. Навіть коли взяти під увагу, що умова з кіном, яку робили о. Л. як голова і І. Яворський як директор, не є така знаменита, коли кіно за останній рік заплатило за салю на 400 місць, операторню, бальком, 2 почекальні і т. д. всього аж 1721.90 зол. згідно з контрактом, заключеним на 4 роки, то все таки кошти добудівки могли бути і цим покриті. Таку світлу умову зробили господарі народнього майна, винаймаючи прекрасний обєкт за ціну 3-кімнатного мешкання в Бориславі.

Каже о. Л., що субвенції від громад „воєвідство зовсім посчеркало". Це неправда. Субвенції ввесь час були і є ще до нині. Право побирати субвенції з громад узурпував собі І. Яворський і з цих грошей перед ніким не розчисляється, не зважаючи на численні зазиви устні й у часописах. Були часи (1931-2 р.), коли всі товариства зрікалися субвенцій у користь Народнього Банку, щоб його „санувати". Сама чит. „Просвіти" в той спосіб має аж 2.000 зол. на уділ у збанкротованому Банку.

І. Яворський всякі трудноці Банку заспокоював субвенціями. Передостанню ліцитацію Народнього Дому рятував також субвенцією 500 зол. з „Підойми" в Дрогобичі.

Дивно, що о. Л. береться дурити людей, будьто би „Зембанк ненадійно зліцитував Народній Дім". Таж голова Надз. Ради це добре знає, що в цій справі почав Зембанк скарги вже 2. IX. 1932. до ч. ЦВИ 2309/32; екзекуція на Нар. Домі почалася 16. IV. 1934 до II ... 907/34; перша ліцитація відбувалася 12. I. 1936 і щойно 19. IV. 1937. до II Км 250/37 ... пятьох роках тяганини Зембанк перевів ліцитацію. І це все для голови Надз. Ради ненадійно.

Цікаве також, за які довги продано Народній Дім. Чи за „позичку 2.000 дол."? Трохи інакше. Письмо Зембанку ч. 13779/37 вияснює, що за такі довги: векслі пп. М. Шпігана, А. Бесараба й О. Волянського, про які відомо всім, що ті пп. свої довги до Народнього Банку вирівняли, векслів з поворотом не дістали та проте їх довг фігурує як неуморений. ... Кузан з Губич такий свій довг аж двічі вирівняв, однак ще все „винен" і за це зліцитовано Народній Дім. Далі П. Драган каже, що ... в Банку нічого не зичив і нічого Банкові не винен, а вкінці має Зембанк претенсії за векслі на 483 дол. з 5. VII. 1932, на 112.50 дол. з ... IV. 1931 і на 224 дол. з 26. VI. 1931 з підписами о. І. Ліщинський, І. Яворський. Булоб добре, щоб о. Л. дав уже раз на це удокументоване, а не голословне виявнення.

Вже 1. XII. 1934 оцінено Народній Дім ... Народній Банк ... 56.618.60 зол. Одначе ... до самого остатку у вартости 168.000 зол. ... так лише можна було рятуватися перед ... сом, а конкурсу о. Л. та І. Яворський дуже ... яться (прокуратор!). У цій позиції пропало ... родного майна на 112.000 зол.

На гіпотеці допустив Банк до обтяження 57.993 зол., а разом з коштами й відсотками круго 81.000 зол. Дім продано на ліцитації ... 41.000 зол., то шкода, яку понесли лише ... лярні вірителі, сягає 40.000 зол. Чиж це не ... родне майно?

А вірителі із щадничих вкладок? ... теж на квоту кільканацять тисяч. Між ними ... ди, колись визначні патріоти, нині у крайній нужді, як нпр. п. Макаренкова, вдова по ... гранті в Перемишлі. Кооп. „Кипячка" ... Народному, що ввесь свій капітал має у ... Банку. Де те все Банк подів? Чи також ... будівку? Хіба ні.

„В додатку довжники не сплачували ... гів." Отче голово і світла дирекціє! Хто? ... 2.932 зол. 70 сот. та це пои вашій господ...

Весняні новини
в парнській БІЖУТЕРІЇ, шкіряних ТОРБИНКАХ, ПАРАСОЛЬКАХ і ін. поручає християнська фірма
„Bijou“ — Тадей Сл вінський
ЛЬВІВ, УЛ. КІЛІНСЬКОГО 2.

на один лик. Зрештою ви добре знали, кому давали позички, бо навіть постерунковим та іншим нечленам сусідам.

Отже не диво, що при такій господарці о. падає І. Яворський щораз частіше в конфлікт з прокураторією. Ріжні покривджені часто повідомляли про цю „опіку народнім добром“, а останнє слідство до ч. С. 61/37 ще не скінчене і кажуть, що скінчиться актом обвинувачення. Навіть терпеливий Р. С. У. К. (ч. 1116/37) зробив донесення до прокуратури з арт. 189 к. к.

А з тим „моральним наглядом“ над захоронкою ліпше було не зачинати. О. І. Ліщинський, „довголітній голова“, є засуспендований владикою і не вільно йому правити Служби Божої. Нинішній голова Р. З—ки І. Яворський скаржить до суду за образу словом „хрунь“ (III. Ка 1037/37, вирок 4 тижні), а пускає пла з ом слова тої самої жінки „злодій — ти вкрав“. Не даром „Слово Народове“ з 26. III. ц. р. так хвалить о. Ліщ—ого і „Руску Захоронку“. Про фінансову справу захоронки старається в цілости Христ. Громада, але в той час „моральний нагляд“ виставляє векслі, які йдуть до протесту, а домик, що лишився ще захоронці з фундації п. Ониська, вічно стоїть перед ліцитацією. Це моральне? А зрештою „Руска Захоронка“, на жаль, не має навіть права до цього нагляду, бо на основі статуту Фондації Християнської Громади ім. маршала Пілсудського має його виконувати комітет, затверджений Фондацією.

Інж. Іван Озаркевич.

Від Ред.: Цей лист містимо очевидно на відповідальність автора. При цьому зазначуємо, що в справі поміщення цієї статті інтересаціювало у нас кількох поважних громадян — устно і на письмі.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНСІОНІВ!
Всіляка обстанова для пансіонів
ПАВЛИНА ЛЯНДАВ
СКЛАД ШКЛА, ПОРЦЕЛЯНИ, ЛЯМП ЕЛЕКТР. І НАФТОВИХ
та випозичальня начиння на шлюби і забави
Львів, вул. Казимира Великого 17.

Кантон збомбардований.

З Ганков повідомляють, що 51 японських літаків збомбардувало Кантон; 36 осіб убитих, 142 ранені. Це найповажніша атака японських повітряних сил на Кантон.

ЯПОНСЬКІ ПЕРЕМОГИ НА ПІВНОЧІ.

Війська, що ведуть наступ у південній частині провінції Шансі звели минулої суботи 5-годинну завзяту битву у горах біля Вусіяну є китайськими військами в силі 10.000 людей. Китайці відступили в паніці, лишаючи на полі бою понад 2.000 вбитих і ранених. Одночасно японці розбили наглим нападом китайську частину в силі понад 500 людей з 132. дивізії. Цей відділ намагався зробити наступ над Жовтою рікою. Японці захопили великі припаси воєнного матеріялу.

Нові дипльоматичні представники в Римі.

Мусоліні прийняв у Венецькій Палаті нового німецького амбасадора фон Макензена і відбув довшу нараду з ним.

У понеділок рано причалив до Неаполю на японському кораблі посол Манджурії при італійському уряді Суляочін.

Нова змова проти Сталіна і Ворошилова.

Арештування сімох генералів у Москві.

До Риги надійшли вістки з Москви, що в Совітах арештували знову сімох генералів, які стануть перед військовим судом за плянований атентат на Сталіна і Ворошилова. Один з арештованих генералів зізнав, що підчас військової ревії на 1. травня ц. р. задумували кинути бомбу на Сталіна і Ворошилова.

—o—

Два духовні концерти.

Дня 9. ц. м. відбувся концерт з духовних творів наших композиторів т. зв. золотої доби, улаштований Т-вом **„Львівський Боян“** у церкві св. Спаса. На програму зложилися мало знані два твори Дм. Бортнянського: 1) Господь просвіщеніє моє і 2) Милости Твоя Господи; два твори Березовського: Во всю землю і Не отвержи мене та твір Веделя: Гласом моїм. Концерт був цікавий і всі твори виведено гарно в надзвичайно акустичній церкві під дир. І. Охримовича. Особливе враження зробив прекрасний концерт „Не отвержи мене“. За мала реклама стягнула мало слухачів. Дивно, що з кругів духовенства крім місцевих священиків не було нікого.

Дня 17. ц. м. улаштував **хор питомців Духовної Семинарії** духовний концерт у семинарицькій церкві. Відспівано: Дегтярева: Помилуй мя Боже, Архангельського: Помишляю день страшний, Бортнянського: 1) Возведох очи мої, 2) Услиши Боже глас мой і 3) Скажи ми Господи та твори двох чужих авторів: Корданса: Христе Спасе і Мартінія: Сумна душа аж до смерти. — Найкраще вийшли твори Дегтярева й Архангельського, підчас коли творів Бортнянського, знаних і доволі часто співаних, не виведено якслід. Передовсім деякі місця перерібки з мішаного хору на мужеський потребують поправок; але більшою хибою виконання було невірне пристосування темпа; всі фуги в творах Бортнянського були за повільні; не можна зі скорого темпа робити зовсім повільне. Добір солістів теж не був щасливий, бо голоси не рівноважились і не конче чисто інтонували (особливо тенор). Оба твори чужих авторів неефектовні і далекі від краси інших виконаних творів. Хор у цілости (при слабо обсадженних басах) звучав гарно, вирівняно й викінчено.

Мельоман

Д-Р ІВАН КОПАЧ. 6

Наша релігійна музика.

(З нагоди духовного концерту „Львівського Бояна“ 9. IV. 1938.)

Так можемо вірити й надіятися враз із нашим великим Шевченком:

„Орю
Свій переліг, убогу ниву,
Та сію слово: добрі жнива
Колись то будуть!...“

Він орав та ще й приспівував собі 5. X. 1860, пять місяців перед своєю смертю, що наступила вже 26. II. 1861 (обі дати по новому стилю):

„Орися ж ти, моя ниво,
Долом та горою;
Та засійся, чорна ниво,
Волею ясною!
Орися ж ти, розвернися,
Полем розстелися,
Та посійся добрим житом,
Долею полийся!
Розвернися ж на всі боки,
Ниво, десятиво!
Та посійся не словами,
А розумом, ниво!
Вийдуть люде жито жати —
Веселії жнива!...
Розвернися ж, розстелися ж,
Убогая ниво!“

Так і ми співаймо собі з нашим великим поетом і — надіймося. А він твердо надіявся разом зі старозавітним пророком Ісаією (по жидівськи: „Еша-ягу“, т. зн. „Ягве помагає“, жив коло р. 700 пер. Хр.), прочитавши його XXXV. главу (25. III. 1859):

„Тоді як, Господи, святая
На землю правда прилетить
Хоч на годиночку спочить,
Незрячі прозрять, а криві
Мов серна з гаю помайнують;
Німим отверзуться уста,
Прорветься слово як вода.
І дебр-пустиня неполита
Сцілющою водою вмита
Прокинеться і потечуть
Веселі ріки, а озера
Кругом гаями поростуть,
Веселим птаством оживуть...“

А як свіжий салдат-засланець „На Різдво“ (24. XII. 1848) писав своєму сердечному другові Лазаревському з острівця Кос-Арала на Аральському озері в далекім пустиннім Туркестані:

„Щож діяти маю?
Требаб вмерти, так надія,
Брате, не вмирає.“

А три роки передтим ще на Україні висипує собі в поемі „Кавказ“ (датованій: Переяслав 18. XI. 1845) свою непохитну віру:

„Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля;
І несситий не виоре
На дні моря поля;
Не скує душі живої
І слова живого,
Не понесе слави Бога,
Великого Бога...“

А яка глибока і повсякчасна була побожність Шевченка в цілому його життю, це нехай посвідчить нам найліпше сам він як свіжий ще рекрут-заточенець із Орської кріпости в р. 1847:

„Мені тринадцятий минало,
Я пас ягнята за селом.
Чи то так сонечко сяло,
Чи так мені чого було —
Мені так любо, любо стало,
Неначе в Бога...
Уже прикликали до паю,
А я собі у бур'яні
Молюся Богу, і не знаю,
Чого маленькому мені
Тоді так приязно молилось,
Чого так весело було.
Господнє небо і село,
Ягня, здається, веселилось
І сонце гріло, не пекло.“

І не дайся, дорогий земляче, одурити тепер большевицьким чи іншим мудрагелям, які з Шевченка роблять собі нині апостола т. зв. „безбожництва“. А навіть не дайся збаламутити й деяким тут і там принагідним висловам самого поета, як от напр. із т. зв. ідилії „Якби ви знали, паничі“ з р. 1850:

„Мені аж страшно, як згадаю
Оту хатину край села.
Такії, Боже наш, діла
Ми творимо у нашім раю,
На праведній Твоїй землі!
Ми в раю пекло розвели,
А в Тебе другого благаєм.
З братами тихо живемо,
Лани братами оремо,
І їх сльозами поливаєм.
А може й те ще... Ні, не знаю,
А так здається. Сам єси...¹)
(Бо без Твоєї, Боже, волі
Миб не нудились в раю²) голі!)
А може й сам на небеси
Смієшся, батечку, над нами
Та може радишся з панами,
Як править миром...“

Тут поет, очевидно, висловлює терпко тільки своє велике невдоволення і пересерде з приводу тої дивної і незрозумілої для нього незгідности, яка все і всюди в людськім життю була, є і дальше буде **між Ідеалами та** тільки дуже недосконалим у життевій практиці людській осягом.

То є своєю дорогою найтрудніша і вічно свіжа та актуальна фільософічна (а можна би сказати: рівночасно соціольогічна й етична і релігійна) проблема. Теоретично Шевченко її собі не розвязав таки мабуть і до самої своєї смерти, як то видно з кількох його поезій з останного року його життя, напр. „Гимн черничий“ (з 20. VI. 1860) або з крицевого короткого епіграму (з 5. XI. 1860):

„І день іде, і ніч іде...
І голову схопивши в руки,
Дивуєшся: чому не йде
Апостол правди і науки!“

(Докінчення буде).

¹) Треба догадатися: „вищні тому“.
²) Т. зн. тут на отсій нашій грішній землі.

Волинське „вспулжицє".

(НЕ БАЙКИ, А ФАКТИ).

Нам пишуть:

Дня 7. IV. відбулася в с. Лопушні на Кремянеччині (недалеко від терену, де „працюють" латинські „місіонарі") академія на честь Тараса Шевченка, уладжена аматорським гуртком молоді. Намічене програмою вступне слово виголосив один із поважніших та інтелігентніших громадян с. Лопушна. Промову свою уложив він не тільки розумно, а й виголосив її майстерно. Закінчив її приблизно такими словами: „Складаємо Тобі, Батьку наш, щирий український привіт (промовець поклонився в пояс у бік Тарасового портрету) і присягаємо (підніс руку) вірно берегти святі Твої заповіти аж по своє життя! Слава Кобзареві!"... Присутні одноголосно відповіли: „Слава!".

Свідомість села й вияв його любови до Шевченка не подобалися двом присутнім поліціянтам (що сиділи тут у шапках, навіть під час „Заповіту") і вони через солтиса наказали промовцеві зявитися до постерунку у Вишгороді. Коли він дня 10. IV. зявився, то командант Мулярський накинувся на нього такими культурними словами: „Веш, кому ти сєн кланял? — Ти сєн кланял бандице — такему, як ти сам! Ти веш, кім бил Шевченко? — То бил сьвінопас і льокай!"...

Далі командант назвав того селянина „сьвіньов" і „псем", „слупем" і „бандитов" та пообіцяв йому „вирваць руде влоси на ґлове" (хоч він зовсім не є „руди", а ясний бльондин) і т. д. і т. д. Селянин мав таким чином нагоду безплатно навчитися вищої культури — західньої і латинської.

Пана ґенерала Кордіяна-Заморського просимо зацікавитися методами праці своїх підвладних та їх відношенням до української людности на Волині.

О—са.

З українського життя у Чехословаччині.

СВЯТО ШЕВЧЕНКА У ПРАЗІ

Від кількох літ всякі більші українські національні свята у Празі уладжують окремо ріжні групи. Цього року бажанням ініціяторів Контактного Комітету було звести всі групи українського громадянства разом. Але з одного боку мабуть невмілий підхід до справи а може і за мала щирість ініціяторів, з другого за сильна безкомпромісовість „Української Громади", коло якої гуртуються студентські організації, емігрантські і підкарпатські, та „Просвіта", що репрезентує головно підкарпатян, були причиною, що заходи Контактного Комітету не мали успіху. Цей Комітет створився місяць тому, але через особистий його склад, на жаль, не увійшла туди досить велика група дуже чинних організацій, обєднаних в Центральному Союзі українських організацій. Тому Шевченкові роковини святкували цього року у двох групах.

Дня 2. ц. м. „Українська Громада" зі згаданими товариствами вшанувала Кобзаря концертом у великій салі „Унітарії". Святочну промову виголосив голова „Просвіти" д-р С. Росока, а реферат про Шевченка ректор Українського Университету проф. Д. Антонович. Співав академічний хор під проводом п. Гнідого. Вершком успіху концерту були сольоспіви молодого, але відомого вже співака інж. Макаренка, що має милозвучний і шляхотний тенор та добре знаного публиці д-ра Гакена (баритон). Оба мусіли співати наддатки та зібрали заслужені оплески. Деклямували: студ. Криванич і студ. М. Ігнатишинівна. Публики було досить, але могло бути більше. Велика частина старшого громадянства відтягнулася від того свята з уваги на відношення молоді до них.

Дня 9. ц. м. Контактний Комітет з Т-вом „Чесько-українська взаємність" уладили великий концерт в честь Шевченка, на який зійшлося до пів тисячки українських і чеських гостей. Але було дуже мало молоді з високих шкіл. На переді гарної і ясно освіченої салі серед зелені поставили велике біле погруддя Шевченка, прикрашене українськими і чеськими прапорами. Програма добре складена, але задовга.

Публика приняла бурею оплесків появу на естраді великого приятеля українського народу і знавця літератури, заступника голови „Чесько-української взаїмности" проф. д-ра Ф. Тіхого, що говорив про зацікавлення Шевченком серед чехів, про що свідчать численні переклади його творів на чеську мову.

По короткій, святочній промові проф. М. Славинського виступив досить уже сильний хор під проводом добре знаної п. Россіневич-Щуровської та проспівав „Заповіт" зі сольом п. М. Самойловича, який у пізнішій точці „Молюся" Шевченка-Балтаровича здобув рясні оплески. Неменший успіх осягнув і п. О. Самойлович сольоспівами Шевченка-Лисенка „Мені однаково" і „Ой Дніпре мій, Дніпре". Панна М. Помевська в Менуеті Моцарта і в 15-ій Скочні Ондржічка показалася справжньою віртуозкою у грі на скрипці. П-а Храневичівна виявила значний голосовий матеріял який у трошки сприятливіших, не еміґрантських, відносинах, при відповідному школенні міг би стати неоціненим. Зібрана на концерті українська публика мала нагоду почути знамениту піяністку, землячку п. О. Саєвич-Шурдову. Оперова співачка, п. Мора-Вера у сольоспіві „Ой люлі" і „Закувала зазуленька" Шевченка-Лисенка дала зразок високовишколеного голосу, а в дуеті „Коли розлучаються двоє" Гайного-Лисенка з п. О. Самойловичем знаменито доповнялася. П-і О. Самойловичева у деклямації „Суботів" Шевченка вповні зберігла рівень успіхів інших точок. Про виступ д-ра Е. Гакена з сольоспівом „Понад полем іде" Шевченка-Лисенка і „94 Псальми" Шевченка-Барвінського не прийдеться вже нічого додати до його попередніх успіхів.

Ціле свято пройшло в дуже святочному настрою та з незвичайним мистецьким успіхом.

Яр Олексенко.

Краєва конференція Союзу Українок.

В днях 15. і 16. квітня ц. р. відбулась у Львові краєва конференція Союзу Українок, присвячена справі піднесення господарської культури і здоровля нашого села та всяким актуальним питанням Товариства. В конференції взяло участь 49 делеґаток з 37 філій С. У., одна делеґатка Союзу Українок Волині, 18 членів Головного Виділу, 4 пані як гості та 20 учасниць орґанізаційного курсу С. У., який саме відбувається. Разом усіх учасниць конференції було 92. Нарадами проводила голова централі п. Мілена Рудницька.

Програму конференції виповнили такі реферати: 1) інж. Ірина Шох: „Господарські можливости української селянки", 2) Лукія Бобенкова: „Господарська акція на терені кружків У. С.", 3) д-р С. Парфанович: „Гігієнічна акція на терені кружків С. У." (з особливою увагою до конкурсів чистоти хати та обійстя), 4) м-р Ірина Гладка: „Господарська акція жіноцтва для розвитку кооперації". Референтки звернули свою особливу увагу на конкурси господарські та здоровля, як незвичайно успішні методи поширення засад гігієни і раціональної господарки. Програма цьогорічної конференції вказує найкраще, що ділянка господарсько-кооперативна і народнього здоровля висувається тепер на перший плян зацікавлень зорганізованого жіноцтва.

Крім цього предметом нарад конференції була ще справа будови Українського Жіночого Дому у Львові та низка актуальних питань (справа преси і видавництв С. У., прилюдна збірка на цілі С. У., участь жіноцтва в ювилейних святах „Просвіти" і т. і.).

Учасниці конференції, зокрема делеґатки філій С. У., брали дуже живу участь у дискусії та виявили докладне знання умовин праці на селі і велику відданість справі двигнення жінки селянки на вищий культурний рівень. У цілому конференція виказала, що праця філій С. У. значно поглибилася.

У рямцях конференції відбулася теж другого дня пополудні під проводом орґанізаторки п. Т. Горохович нарада орґанізаторок та інструкторок, які працюють на терені С. У. В нараді взяло участь 14 орґанізаторок та інструкторок і 20 курсанток орґанізаційного курсу С. У. Наради розпочалися рефератом п. м-ра Ярослави Островської. У висліді створено завязок орґанізації фахових працівниць Союзу Українок.

СВЯТ-ВЕЛИКОДНІ
ПОБАЖАННЯ
своїй рідні, своякам, приятелям і знайомим
передайте на сторінках
СВЯТОЧНОГО „ДІЛА"
Бажання до 15 слів коштує 2·— зол., кожне дальше слово по 20 сот. — ТЕКСТ враз із належитістю приймає Адміністрація „ДІЛА" до 21 квітня год. 12-ої.

З відчитової салі.

Проф. Д-р Іван Зілинський: ГОВІР ПОЛІЩУКІВ.

В понеділок 18. ц. м. відбувся останній вечір, присвячений Поліссю. Говорив проф. Зілинський про мову поліщуків у заповненій салі Музею Наукового Товариства ім. Шевченка. Подавши джерела (обїздки в терені 1911, 1929 і 1930, проф. Карський і т. д.), на основі яких робить висновки про говір поліщуків, проф. Зілинський спинився на характеристиці мови поліщуків, при чому дуже докладно подав прикмети мови поліщуків-білорусів і поліщуків-українців та зокрема спинився на прикметах, що обі групи поліщуків злучують в одну мовну поліську групу (дифтонґи на місці наголошених ѣ, о, е, в замкнених складах), прикметах, які українському мовознавцеві Ганцову дали підставу до погляду, що, мовляв, істнують чотири самостійні східно-славянські мови. Розуміється, проф. Зілинський того погляду не поділяє, уважає мову поліщуків говором то білоруської то української мови, відповідно до того, як і де переважають прикмети одної або другої. Докладніше спинився над мовною границею поміж обидвома мовними групами, зазначивши цілком справедливо, що границі такої одною лінією провести не можна (як це зробив проф. Карський) та що границю творить то ширша, то вужча смуга т. зв. переходових говорів, смуга, що проходить здовж річки Припяті, раз на північ від неї, то знов на південь. Ці переходові говори виявляють прикмети білоруської, то знов української мови, при чому нераз дуже важко визначити критерій, яким би можна ті говори відріжнити один від одного. Зазначити треба, що поліські українські говори на заході (найчистіші) майже не ріжняться від української літературної мови; на сході — вони виявляють уже впливи східно-українських говорів, у середній частині Полісся, по річку Горинь, видний вплив мови білоруської. На кінці проф. Зілинський у звязку з фейлетоном у „Ділі" з приводу „Вечора поліської пісні" схарактеризував щодо мови ті пісні, які співали на тому вечорі, залічивши тексти одних пісень до білоруської мови, других — до української. Після того відчитав декілька записів із ріжних околиць Полісся так тонко й докладно віддаючи їх своїм голосом, що і слухачі могли схопити ріжниці між поодинокими говорами. Присутні нагородили проф. Зілинського рясними оплесками, а директор Музею д-р Ярослав Пастернак подякою лекторові та всім, що відвідували виставу та всі дотеперішні виклади — замкнув збори та рівночасно виставу.

Другий цикль вечорів має бути присвячений Лемківщині.

Вс.

Нема доброго снідання
без кави з цикорією
ЛУНА
— яку виробляє єдина — українська коопер. фабрика
Суспільний Промисл
Львів 24, вул. Жовківська ч. 188

Сторінка без політики.

В погоні за перепусткою та... жінкою.

Сьогодні кордони усіх майже країв для чужих зачинені, одначе політичні умовини в багатьох державах такі, що сотні тисяч осіб, викинені поза скобки життя у власній державі, приневолені скитатися на чужині вічними еміґрантами. Не дивниця, що в такому стані, який триває вже поверх 20 літ, повстав по великих містах ріжних держав своєрідний „промисл“, якого завданням фабрикувати та підробляти паспорти й ріжні особисті документи. Подажу створює попит, а цей — ніде правди діти — у таких обставинах дуже великий.

Паспорт та дозвіл на перебування в такому чи іншому краї — ось ті важливі документи, що для сотень тисяч політичних і неполітичних еміґрантів творять основу істнування та заробітку на якийнебудь прожиток.

Чи тоді дивуватися, що в такому Парижі, Льондоні, Брюселі або Антверпені істнують окремі швайки, що займаються торговлею перепусток. Є там окремі шинки, до яких втаємничені члени спрямовують клієнтів. За кількасот франків еміґрант дістає паспрот, який хоче: французький, американський, голяндський, анґлійський...

ТОРГОВЦІ ПЕРЕПУСТКАМИ.

Документ зі знимкою власника, всілякі стемпелі, опис лиця теж згоджується — більш менш.

І в додатку це правдива перепустка, нефальшована.

Це може й неймовірне, одначе правдиве. Без сумніву істнують підроблювачі паспортів, як істнують підроблювачі грошевих банкнотів, поштових марок, стемплів, тощо, проте вони творять вимкових злочинців, яких не стрінете в рядах „звичайних“ торговців паспортами. Ктож із них трудився би до тієї міри, щоб латити кліші, папери з водними знаками і т. д., коли багато лекше можна здобути автентичну перепустку.

В Анґлії, Франції, Голяндії, Бельґії та ще в кількох інших краях дістати закордонний паспорт незвичайно легко. Всюди є чимало нуждарів, безробітних, які за малий гріш готові виробити собі паспорт, щоби відтак продати його купцеві. Кожний такий купець має довільне число автентичних перепусток, тимбільше, що уряд, який їх видає, ніколи не цікавиться, чи той, якому видали паспорт, справді виїхав, чи залишився в краю.

Купець здобуває таким способом більше число перепусток. Коли приходить клієнт, вибирає між ними найвідповідніший, значить такий, що найбільше підходить описом лиця до клієнта і справа поладнана.

Опис життя в кожному документі такий загальний, що в багатому виборі перепусток, яким диспонує торговець, завжди можна найти таку, що відповідає потребі. Одинокою перешкодою є заміна знимки. Знимка і печатка творять одинокі два моменти, які торговець мусить підробити. Очевидно, що спецам не робить така дрібничка великого клопоту.

БОРОТЬБА З ТОРГОВЦЯМИ ПЕРЕПУСТОК.

Недавно радив в Антверпії конгрес представників поліції, на якому широко обговорювали справу т. зв. автентичних підроблених паспортів. Знавці ствердили, що бодай пів міліона еміґрантів в Европі послуговується під цю пору такими саме перепустками.

Шукаючи засобів до боротьби з тим явищем брали на конгресі між іншим під увагу проект, щоби засоблювати кожну перепустку у дактильоскопійний відтиск власника документу. Одначе проект не дістав повного признання, тому, що всі признали, що він у практиці невикональний.

Справджувати, чи відтиск пальця власника документу той самий, що на перепустці, значить завдавати собі труду, який вимагає довшого часу. В такому разі на всіх прикордонних станицях треба було би держати армію урядовців-дактильоскопів, які свою роботу мусілиб виконувати у незвичайно скорому темпі. Коли цілу сотню перепусток треба оглянути підчас короткої задержки поїзду — така концепція мусить практично провалитися.

СВАТИ ПОЛІТИЧНИХ ПОДРУЖ.

Такий підроблений паспорт має значіння тільки тоді, коли йде про сам перехід кордону, за те не має він ніякої вартости для того, хто бажає постійно поселитися в якійсь державі. У таких випадках торговців паспортами заступають подружні бюра.

У більшості держав панує закон, що жінка дістає громадянство того краю, якого громадянином є її чоловік. З цього права користає дуже багато еміґранток.

У кількох державах жінка не тратить громадянства, хоч виходить заміж за чужинця. За те чоловік, хоч він у тій державі чужинець, здебільша дістає право поселитися та має змогу знайти працю, бо чейже мусить удержати жінку. Такому чужинцеві лекше вже по якомусь часі добитися громадянства.

Такі „подружні дверцята“ істнують наприклад у Франції, де природний приріст населення дуже малий і уряд приневолений давати громадянство чужинцям, що поженилися з француженками, щоб таким чином рятуватися перед змешненням народин.

Так само виглядають обставини в Естонії, де багато більше жінок, як мужчин і уряд дивиться крізь пальці на іміґрацію мужчин, які розмірно легко дістають естонське громадянство, коли женяться з естонками.

Е. ДУМИН Поручає на Свята новини жіночі й мужеські.
Львів, Коперника 4.
Мужеські Капелюхи, сорочки, краватки, рукавиці скарпитки
Жіночі Панчохи, білля, рукавички, блюзочки, апашки

В Америці божеволіють за телефоном.

Перед одною з публичних телефонічних розмовниць у Ню Йорку зібралася юрба людей, дожидаючи, аж добродій, що находився в будці, покінчить розмову. Не зважаючи на те, що час минав і біля будки збиралася щораз більша юрба, „розмовець“ не мав навіть думки з неї вийти.

Врешті урвався усім терпець. Вони збунтувалися та витягнули того добродія з будки силоміць. У наслідок тої події він попав у таку сильну атаку божевілля, що його мусіли вмістити в клітці для умово недужих.

Лікарі, які його уважно оглянули, ствердили, що він попав у т. зв. „телефонічну недугу“. Значить, його вічно переслідувало бажання телефонувати. Коли він находився у своїм бюрі чи помешканні, вічно мав у руках слухальце та накручував все інші числа. Він не міг байдуже перейти біля публичної телефонічної розмовниці, щоби не получитися телефоном, байдуже з ким.

Лікарі-невропольоги ствердили, що крім пяниць та морфіністів живе тепер постійно категорія людей, які хорі на телефонічне схвилювання.

Недужі на „телефонічне божевілля“ переходять таке саме лікування, як алькоголіки або наркомани. В кімнаті пацієнта нема, очевидно телефонічного апарату та стіни не пропускають ні одного телефонічного звуку. Хорий не має змоги навіть підслухати розмови, яку ведуть телефоном із сусідньої кімнати.

Наслідки такого лікування слідні до тієї міри, що недужий тільки в пополудневих годинах відчуває потребу телефонувати. Вночі він спить спокійно, бо вже його не переслідують „телефонічні сни“.

Пацієнт находиться на найкращій дорозі до вилікування, що дозволить йому назавжди визбутися несамовитої привички.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“!

СОВГАНКА В ЛИПНІ.

Совганка в липні, ...не десь у підбігун...
околицях, або у височезних горах. Навпаки...
ганку в літі хочуть уладити американці на ...
жі. Ціла ця неймовірна історія виглядає ...
більш так:

Американка міс Бессі Пастор дістала ...
недавно патент на синтетичний лід, що ...
Той лід продукують не з води, але з ріжни...
мічних складників, м. ін. теж із рослинни...
Новий лід називатимуть неолітом. Його вже ...
пробували та одна з фабрик у Толедо (Сте...
гайо) почне небавом продукувати штучни...
у великих розмірах.

Один квадратовий метер такого леду ...
ватиме імовірно к. 110 зол. Як бачимо, то ...
дешевий той новий лід не буде.

В кожнім разі багаті американці й амери...
ки вже тепер ладяться на совганку, яку соб...
вірно уладять десь на пляжі. Таким ...
найбільш горячий місяць року, липень, ...
вони совгатися на леді в купальних оде...
американський винахід, американське ...
вання та американські забаганки.

—o—

КІЛЬКО ЛІТ ПЕРЕЛЕЖУЄ ЛЮДИНА В Л...

Пересічний час людського життя ...
70 літ. За тих 70 літ людина їсть, спить, ...
рить, читає і т. д.

Людей цікавило, який час свого життя ...
буває чоловік у ліжку, кілько часу зужив...
їдження і т. д. А що статистика — це ...
з людських нешкідливих маній, то ...
теж люди, які докладно обчислили ...
зужнває чоловік на ріжні життєві справ...

Беручи під увагу пересічний вік ...
70 літ, обчислили, що найбільшу частину ...
життя перебуває людина в ліжку, бо ...
23 роки. Тринацять літ часу тратить ...
говорення (статистика не подає, чи ...
цифра торкається мужчин, чи жінок), і ...
їдження і 3 роки на читання. На ...
чоловік півтора року. Зате відпочи...
10 літ. З того виходить, що на праці ...
людина найменше часу, бо ледви 13 ...

—o—

БІЛЯВКА МАЄ БІЛЬШЕ ВОЛОССЯ ... ЧОРНЯВКА.

Кілько чоловік має волосся на голо...
жуть, що стільки, що звізд на небі. ...
на таке питання чуємо відповідь: „Сп...
сли“.

Все таки знайшлися „вчені“, ...
волосся. Вони кажуть, що на одному ...
тиметрі росте пересічно 300 волоск...
не на кожному місці голови волосс...
густе. Автім скільківсть волосся залежить ...
го барви. Мужчини мають рідше ...
жінок.

Рижа жінка має на голові к. 88.000 ...
білявка 140.000, „каштанка“ (шатенка) ...
і чорнявка 102.000 волосків. На ...
метрі бороди має повнолітній мужчина ...
волосків.

Хто не вірить у таке обчислення, ...
собі волосся почислить.

—o—

ПЛАЩІ Й ЛІЖНИКИ З ДЕРЕВНО...

У полудневоамериканській ...
дор росте дерево, яке туземці ...
неха гуа“. Кору цього дерева ...
свого роду повсть. Індіяни роблять ...
сти ліжники та матеріял на ...
того дивного дерева виварити ...
можна з неї дістати волокно, що ...
ну. З того волокна індіянські жінки ...
терію, що нагадує флянелю, дуже ...
порну на впливи дощів та слоти. З ...
носять індіяни плащі.

—o—

КОЖНА НІМЕЦЬКА РОДИНА ВЖЕ МА...

В дні 1. п. м. нараховували на ...
Німеччини (ще без Австрії) 9.574.7...
нентів, значить на 85.454 абонентів ...
місяць тому. Якщо рахувати, що ...
ка родина складається з 4 осіб, то ...
падку майже кожна німецька родина ...
радіоприймач.

ВЕСЕЛЕ.

Аматор театру.

— Я чув, що ти вже був ...
ги на цій пєсі. Чи вона справді ...
— Ні, навпаки, остання ...
у пєсі приходить один вломник, ...
неімовірно по дурному робить ...
не одного дня зловлять. І сам ...
хотів би бути.

Сторінка без політики.

В погоні за перепусткою та... жінкою.

Сьогодні кордони усіх майже країв для чужих зачинені, одначе політичні умовини в багатьох державах такі, що сотні тисяч осіб, викинені поза скобки життя у власній державі, приневолені скитатися на чужині вічними емігрантами. Не диниця, що в такому стані, який триває вже поверх 20 літ, повстав по великих містах ріжних держав своєрідний „промисл", якого завданням фабрикувати та підробляти паспорти й ріжні особисті документи. Подажу створює попит, а цей — ніде правди діти — у таких обставинах дуже великий.

Паспорт та дозвіл на перебування в такому чи іншому краї — ось ті важливі документи, що для сотень тисяч політичних і неполітичних емігрантів творять основу істнування та заробітку на якийнебудь прожиток.

Чи тоді дивуватися, що в такому Парижі, Льондоні, Брюселі або Антверпені істнують окремі шайки, що займаються торговлею перепусток. Є там окремі шинки, до яких втаємничені члени спрямовують клієнтів. За кількасот франків емігрант дістає паспрот, який хоче: французький, американський, голяндський, англійський...

ТОРГОВЦІ ПЕРЕПУСТКАМИ.

Документ зі знимкою власника, всілякі стемплі, опис лиця теж згоджується — більш менш.

І в додатку це правдива перепустка, нефальшована.

Це може й неймовірне, одначе правдиве. Без сумніву істнують підроблювачі паспортів, як істнують підроблювачі грошевих банкнотів, поштових марок, стемплів, тощо, проте вони творять виімкових злочинців, яких не стрінете в рядах „звичайних" торговців паспортами. Хтож із них трудився би до тієї міри, щоб ладити кліші, папери з водними знаками і т. д., коли багато лекше можна здобути автентичну перепустку.

В Англії, Франції, Голяндії, Бельгії та ще в кількох інших краях дістати закордонний паспорт незвичайно легко. Всюди є чимало нужзарів, безробітних, які за малий гріш готові виробити собі паспорт, щоби відтак продати його купцеві. Кожний такий купець має довільне число автентичних перепусток, тимбільше, що уряд, який їх видає, ніколи не цікавиться, чи той, якому видали паспорт, справді виїхав, чи залишився в краю.

Купець здобуває таким способом більше число перепусток. Коли приходить клієнт, вибирає між ними найвідповідніший, значить такий, що найбільше підходить описом лиця до клієнта і справа поладнана.

Опис життя в кожному документі такий загальний, що в багатому виборі перепусток, яким диспонує торговець, завжди можна найти таку, що відповідає потребі. Одинокою перешкодою є заміна знимки. Знимка і печатка творять одинокі два моменти, які торговець мусить підробити. Очевидно, що спецам не робить така дрібничка великого клопоту.

БОРОТЬБА З ТОРГОВЦЯМИ ПЕРЕПУСТОК.

Недавно радив в Антверпії конгрес представників поліції, на якому широко обговорювали справу т. зв. автентичних підроблених паспортів. Знавці ствердили, що бодай пів міліона емігрантів в Европі послуговується під цю пору такими саме перепустками.

Шукаючи засобів до боротьби з тим явищем брали на конгресі між іншим під увагу проект, щоби засоблювати кожну перепустку у дактильоскопійний відтиск власника документу. Одначе проект не дістав повного признання, тому, що всі признали, що він у практиці невикональний.

Справджувати, чи відтиск пальця власника документу той самий, що на перепустці, значить завдавати собі труду, який вимагає довшого часу. В такому разі на всіх прикордонних станицях треба було би держати армію урядовців-дактильоскопів, які свою роботу мусілиб виконувати у незвичайно скорому темпі. Коли цілу сотню перепусток треба оглянути підчас короткої задержки поїзду — така концепція мусить практично провалитися.

СВАТИ ПОЛІТИЧНИХ ПОДРУЖ.

Такий підроблений паспорт має значіння тільки тоді, коли йде про сам перехід кордону, за те не має він ніякої вартости для того, хто бажає постійно поселитися в якійсь державі. У таких випадках торговців паспортами заступають подружні бюра.

У більшості держав панує закон, що жінка дістає громадянство того краю, якого громадянином є її чоловік. З цього права користає дуже багато емігранток.

У кількох державах жінка не тратить громадянства, хоч виходить заміж за чужинця. За те чоловік, хоч він у тій державі чужинець, здебільша дістає право поселитися та має змогу знайти працю, бо чейже мусить удержати жінку. Такому чужинцеві лекше вже по якомусь часі добитися громадянства.

Такі „подружні дверцята" істнують наприклад у Франції, де природний приріст населення дуже малий і уряд приневолений давати громадянство чужинцям, що поженилися з француженками, щоб таким чином рятуватися перед зменшенням народин.

Так само виглядають обставини в Естонії, де багато більше жінок, як мужчин і уряд дивиться крізь пальці на імміграцію мужчин, які розмірно легко дістають естонське громадянство, коли женяться з естонками.

Е. ДУМИН
Львів, Коперника 4.
Поручає на Свята новини жіночі й мужеські.
Мужеські • Капелюхи, сорочки, краватки, рукавиці, скарпитки
Жіночі • Панчохи, білля, рукавички, блюзочки, апашки

В Америці божеволіють за телефоном.

Перед одною з публичних телефонічних розмовниць у Ню Йорку зібралася юрба людей, дожидаючи, аж добродій, що находився в будці, покінчить розмову. Не зважаючи на те, що час минав і біля будки збиралася щораз більша юрба, „розмовець" не мав навіть думки з неї вийти.

Врешті урвався усім терпець. Вони збунтувалися та витягнули того добродія з будки силоміць. У наслідок тої події він попав у таку сильну атаку божевілля, що його мусіли вмістити в клітці для умово недужих.

Лікарі, які його уважно оглянули, ствердили, що він попав у т. зв. „телефонічну недугу". Значить, його вічно переслідувало бажання телефонувати. Коли він находився у своїм бюрі чи помешканні, вічно мав у руках слухальце та накручував все інші числа. Він не міг байдуже перейти біля публичної телефонічної розмовниці, щоби не получитися телефоном, байдуже з ким.

Лікарі-невропьоґи ствердили, що крім пяниць та морфіністів живе тепер постійно категорія людей, які хорі на телефонічне схвилювання.

Недужі на „телефонічне божевілля" переходять таке саме лікування, як алькоголіки або наркомани. В кімнаті пацієнта нема, очевидно телефонічного апарату та стіни не пропускають ні одного телефонічного звуку. Хорий не має змоги навіть підслухати розмови, яку ведуть телефоном із сусідньої кімнати.

Наслідки такого лікування слідні до тієї міри, що недужий тільки в пополудневих годинах відчуває потребу телефонувати. Вночі він спить спокійно, бо вже його не переслідують „телефонічні сни".

Пацієнт на ходиться на найкращій дорозі до вилікування, що дозволить йому назавжди визбутися несамовитої привички.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО"!

СОВҐАНКА В ЛИПНІ.

Совґанка в липні, ...не десь у підбігу… околицях, або у височезних горах. Навпаки… ганку в літі хочуть уладити американці… жі. Ціла ця неймовірна історія виглядає… більш так:

Американка міс Бессі Пастор дістала… недавно патент на синтетичний лід, що не… Той лід продукують не з води, але з ріжних… мічних складників, м. ін. теж із рослинних… Новий лід називатимуть неолітом. Його вже… пробували та одна з фабрик у Толедо (Ог… гайо) почне небавом продукувати штучний… у великих розмірах.

Один квадратовий метер такого леду ко… ватиме імовірно к. 110 зол. Як бачимо, то… дешевий той новий лід не буде.

В кожнім разі багаті американці й амери… ки вже тепер ладяться на совґанку, яку собі… вірно уладять десь на пляжі. Таким… найбільш горячий місяць року, липень,… зони совгатися на леді в купальних оде… мериканський винахід, американське… вання та американські забаганки.

—o—

КІЛЬКО ЛІТ ПЕРЕЛЕЖУЄ ЛЮДИНА В Л…

Пересічний час людського життя… 70 літ. За тих 70 літ людина їсть, спить, го… рить, читає і т. д.

Людей цікавило, який час свого життя… буває чоловік у ліжку, кілько часу зужива… їдження і т. д. А що статистика — це теж… з людських нешкідливих маній, то знайшлися… теж люди, які докладно обчислили кілько… зуживає чоловік на ріжні життєві справи.

Беручи під увагу пересічний вік людини… 70 літ, обчислили, що найбільшу частину… життя перебуває людина в ліжку, бо прибл… 23 роки. Тринацять літ часу тратить чоловік… говорення (статистика не подає, чи ця… цифра торкається мужчин, чи жінок), 6… їдження і 3 роки на читання. На миття… чоловік півтора року. Зате відпочиває… 10 літ. З того виходить, що на праці… людина найменше часу, бо ледви 13 літ.

—o—

БІЛЯВКА МАЄ БІЛЬШЕ ВОЛОСС… ЧОРНЯВКА.

Кілько чоловік має волосся на голові… жуть, що стільки, що звізд на небі. На… на таке питання чуємо відповідь: „Сп… сли".

Все таки знайшлися „вчені", які почислили… волосся. Вони кажуть, що на одному ква… тиметрі росте пересічно 300 волосків… не на кожному місці голови волосся… густе. Автім скількість волосся залежить… го барви. Мужчини мають рідше волосся… жінок.

Рижа жінка має на голові к. 88.000… білявка 140.000, „каштанка" (шатинка)… і чорнявка 102.000 волосків. На одному… метрі бороди має повнолітній мужчина… волосків.

Хто не вірить у таке обчислення,… собі волосся почислить.

—o—

ПЛАЩІ Й ЛІЖНИКИ З ДЕРЕВНОЇ К…

У полуднево-американській республіці… дор росте дерево, яке туземці називають… неха ґуа". Кору цього дерева переробляють… свого роду повсть. Індіяни роблять… сти ліжники та матеріял на шатра… того дивного дерева виварити й… можна з неї дістати волокно, що нагад… ну. З того волокна індіянські жінки… терію, що нагадує флянелю, дуже… порну на впливи дощів та сльоти. З неї… носять індіяни плащі.

—o—

КОЖНА НІМЕЦЬКА РОДИНА ВЖЕ МАЄ…

В дні 1. ц. м. нараховували на… Німеччини (ще без Австрії) 9.574.791… нентів, значить на 85.454 абонентів… місяць тому. Якщо рахувати, що кожна… ка родина складається з 4 осіб, то… падку майже кожна німецька родина… радіоприймач.

ВЕСЕЛЕ.

Аматор театру.

— Я чув, що ти вже був… ги на цій песі. Чи вона справді…

— Ні, навпаки, остання… у песі приходить один… неймовірно по дурному… не одного дня зловлять. І сам… хотів би бути.

НОВА КНИЖКА БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА“

ГЕРГАРД ГЕЗЕМАН

Утеча

Повість. 224 сторінок.

Переклав ПЕТРО КАРМАНСЬКИЙ.

Із воєнної епопеї геройського сербського народу. Сербія очима німця, що відступав перед німецькою армією.

Зі судової салі.

В ОБОРОНІ СВОЄЇ ВІРИ.

Процес за вбивство дослідника св. Письма Юрка Кукури в Тумирі перед окружним судом зі Станиславова на виїздній сесії в Галичі вже закінчився.

Дня 13. ц. м. пересунувся перед трибуналом ряд прокураторських свідків, які частинно потверджували тези акту обвинувачення. На загал свідки у своїх зізнаннях плутались і не могли подати, коли то о. Дерлиця нібито намовляв бити дослідників св. Письма і хто такі слова згаданого священника чув. Щодо самого вбивства Юрка Кукури свідки зізнали, що смертельний удар він дістав вже по відході з дому Анни Березніцької на дорозі, у віддаленні 30 метрів від дому Анни Березніцької. Переслухані дослідники письма — це в більшости римо-католики, які формально з римо-католицької церкви не виступили, старались поширити секту поміж греко-католиками і довели до виступлення греко-католиків зі своєї церкви.

Дня 14. ц. м. зізнавали свідки оборони. Вони ствердили понад усякий сумнів, що підс. о. Дерлиця остерігав лише у своїх проповідях громадян перед хибною наукою дослідників св. Письма і ніколи не взивав парохіян, щоб їх били. Свідки ствердили, що дослідники св. Письма допускались ріжних богохульств і тому в Тумирі було велике обурення на них. Подія в дні 10. січня 1937. р. була реакцією на зневагу святого хреста, що його допустилися дослідники 9. І. 1937 р. Тому то дня 10. І. 1937, громадяни Тумира самочинно зареагували на зневагу своєї релігії та постановили прогнати дослідників зі села. А що дослідники добровільно не хотіли уступитись, почали їх викидати з дому і тому прийшло до бійки між одними та другими.

Дня 15. ц. м. промовляв прокуратор та всі три оборонці: м-р Володимир Бачинський, д-р Володимир Мурович — оба з Галича і д-р Во...ський —зі Станиславова.

По промовах оборонців трибунал видав по нараді такий присуд: 1) Василя Стеблинського засудив за провину зі ст. 230 § 2 і 163 к. к. на примíщення до поправного заведення без припинення виконання кари; 2) Ксеню Гаву теж на приміщення в поправнім заведенні, але з припиненням кари; 3) о. Ярослава Дерлицю за провину зі ст. 154 кк. на 1 рік вязниці з припиненням виконання кари; 4) Михайла Гапяка, 5) Василя Комаря, 6) Марка Конопацького і 7) Василя Сегединá по 1 році вязниці без припинення виконання кари; 8) Олексу Пшінку на 14 місяців; 9) Івана Стельницького, 10) Михайла Бойка, 11) Дмитра Бойка, 12) Яна Пйотровського, 13) Прокопа Багриновського і 14) Миколу Гаву по 8 місяців; 15) Маланку Бідочко, 16) Дмитра Волошина, 17) Михайла Чмира, 18) Василя Саранчука, 19) Михайла Гояна, 20) Марію Комар, 21) Антона Пилипяка, 22) Павла ...шку, 23) Якова Магуса, 24) Степана Кукуру, 25) Петра Бойка, 26) Василя Кукуру і 27) Теодора Бойка по 6 місяців вязниці; трьох підсудних: Стефана Стеблинського, Василя Гояна, та ... Гояна трибунал увільнив від вини і кари. ... засуджені приняли присуд, інші зголосили ... апеляцію.

Відозви й комунікати.

ДО ВСІХ БУВШИХ ВИХОВАНЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ У СТАНИСЛАВОВІ.

Станиславівська українська гімназія, хоча молода своїм істнуванням, стала життєвою школою та криницею знання для тисячів української молоді. Через її мури пересунулося вже 25 річників абсольвентів, що покинувши школу, пішли в життя, до боротьби за ті національні й моральні ідеали, що їм їх защіплювали їхні виховники на шкільних лавках.

Багато зпоміж них нема між живими. Ті, що живуть, розбрилися по світі, працюють у своїх професіях, займаючи часом чільні місця на ріжних ділянках нашого зорганізованого життя.

Поза зіздами поодиноких річників абсольвентів не було нагоди скликати всіх б. вихованців цієї гімназії, щоб наглядно ствердити, які висліди праці дала виховна діяльність нашої гімназії та навязати і скріпити вузли приязни, що часом порвалися і пішли в забуття зараз після залишення шкільних мурів.

Кермуючись тими спонуками й фактом, що 1938 рік — це рік 25-го й останнього іспиту зрілости на основі старого клясичного типу гімназії, Організаційний Комітет, зложений з б. вихованців цієї гімназії, поставив собі за ціль скликати зізд усіх б. вихованців цієї гімназії та покликати до життя товариство б. вихованців української гімназії у Станиславові.

Дату зізду назначено на день **3. і 4. вересня** 1938 р. Комітет займається підготовою зізду й виданням пропамятного альманаху. Тому прохає всіх б. вихованців гімназії: 1) надсилати матеріяли та світлини до альманаху; 2) подати своє теперішнє звання і точну адресу; 3) зголошувати свою участь у зізді найдальше до кінця червня ц. р.

Матеріяли, відповіди та зголошення пересилати на адресу: о. Вапрович Степан, Станиславів, Перацькогоо 11. Духовна Семинарія.

Для переведення цього зізду конечні відповідні грошеві засоби. Тому Комітет просить всіх б. вихованців нашої гімназії надсилати добровільні датки на пресовий фонд альманаху й кошти зізду на адресу: Земельний Банк Гіпотечний — Відділ у Станиславові ч. конта П. К. О. 504.740 з дописокою: Ювилейний Комітет української гімназії у Станиславові.

Заразом просимо слідкувати за дальшими комунікатами, що будуть появлятися у справі цього зізду в нашій щоденній пресі

ЗА КОМІТЕТ:

Мартинець Теодор, о. Вапрович Степан, Рибчин Іван, Кичун Роман, Ясеницький Олександер.

Усі краєві й заграничні ґазети просимо передрукувати цей заклик.

Новинки.

— **Повідомляємо**, що з днем 22. ц. м. переносимо нашу **крамницю з мясарськими виробами** з вул. Замарстинівської ч. 36 на вул. св. Софії ч. 8 і там зможуть вже мешканці цеї дільниці полагодити свої передсвяточні закупи. — **„Центросоюз“.** 1—3

— **Нововідкрита** крамниця і робітня взуття: Григорій Болнар, Станиславів, Собіського 38.

— **Кошицьке радіо надає в неділю 24.** квітня в год. 9-ій богослуження з греко-кат. катедри в Ужгороді. Відправлятиме епископ Олександер Стойка, співати буде хор греко-кат. богословів; в 18-ій годині: 1) епископ Олександер Стойка „Христос Воскрес“; 2) концерт хору гр.-кат. богословів в Ужгороді. У програмі церковні та світські пісні. В год. 20.05 концерт хору і балалайкової орхестри греко-кат. богословів в Ужгороді. В **понеділок**, 25. квітня передача з Мукачева: год. 9.00 Богослужения з греко-кат. церкви в Мукачеві. Правитиме епископ Ол. Стойка, співати буде церковний хор. Год. 18. 1) Зарічняк „Великодні звичаї, 2) Концерт, деклямація. **Вівторок** 26. квітня, год. 18. Концерт діточого хору в Чинадієві, деклямація, продовження діточого хору (народні пісні).

— **Плямистий тиф у Яворівщині.** В селі Новосілки, пов. Яворів шириться пошесть плямистого тифу. На тиф занедужало 22 особи, дві зпоміж них померли. Випадки занедужання на тиф занотовано теж у поблизьких селах. Санітарна влада перевела охоронне щіплення населення, недужих на тиф відокремили.

— **Втеча девятьох бандитів.** Першого дня польського Великодня вдалося девятьом вязням втекти з вязниці в Яслі, де відсиджують кари від 10 до 15 років за ріжні бандитські

напади. Вязні обезвладнили вязничного сторожа Солецького, який зайшов до келії коло 2-ої год. пополудні заманений голосним криком. Опісля відобрали йому ключі і вибігли на подвіря, звідкіля перелізли вязничні мури. Тимчасом вязничний сторож заалярмував своїх товаришів і поліцію, яка уладила облаву за втікачами. Шістьох бандитів зловила з тим, що одного важко зранили підчас облави. Його відвезли до шпиталя. Трьом іншим удалося втекти.

— **Вбивство поліційного агента в Золочеві.** В ночі з 17. на 18. ц. м. замасковані напасники напали на двір Шехтерів у Долянові, де забрали 6.000 зол. і машину до писання. У звязку з цим нападом слідчий виділ у Золочеві почав енергійне слідство. Поліційні агенти Ян Бісенік та Йосиф Бернат пішли в понеділок зранці коло год. 5.30 на передмістя Золочева до хати кравця Павла Купчика при вул. Нестора 10, де застали його та жінку. Поліційні агенти заявили, що переведуть ревізію. Агент Бернат залишився в кімнаті разом з П. Купчиком, а Ян Бісенік поліз на стрих. На нього посипалися стріли зі стриху і Бісенік важко ранений упав на двері кімнати, в якій був другий поліційний агент. Це використав напасник, зіскочив зі стрику до сіней і почав утікати у напрямі залізничого шляху. За ним почали стріляти оба поліційні агенти. По кількох хвилинах Ян Бісенік помер. За утікачем побіг вже лише Бернат разом з прохожим, якого вбивник зранив в обі руки та черево і сам встиг втекти. За ним уладила поліція облаву під проводом ком. Даньчука та аспіранта Чайковського й арештувала кілька осіб. Їх переслухує слідчий суддя Понуркевич у присутности прок. Бартля. Прізвища арештованих та інші подробиці слідства тримають в тайні.

весняні

убрання і плащі

поручає **ШАПІРА** вул. Личаківська ч. 1.

— **Перед сенсаційним процесом у Варшаві.** В четвер 21. ц. м. починається у Варшаві перед окружним судом новий процес за зловживання на шкоду державного скарбу. На лаві підсудних засяде б. директор податкового департаменту міністерства скарбу П. Міхальський, б. посол Ідзіковський, б. начальник скарбового уряду у Білостоці Несьопендзький та промисловці Кавфман і Мязґа. Прокуратор притягнув Міхальського і Несьопендзького за зловживання владою, Ідзіковського за присвоєння 23.000 зол., обох промисловців за співучасть в цих зловживаннях. Акт обвинувачення обіймає понад 180 сторінок машинового письма. На розправі будуть зізнавати б. міністри і багато послів.

— **Два вбивства на любовному тлі.** В ресторані Адамського в Познані 24-літній фармацевт Ервін Грабовський застрілив другого дня латинського Великодня свою приятельку танцюристку Бронисаву Айхель, опісля сам відобрав собі життя. Причиною вбивства нещаслива любов. Того самого дня в льокалі Тшаски в Закопанім б. урядовець суспільної обезпечальні Ю. Козловський важко ранив свою жінку і сам намагався скінчити самогубством. Козловський стріляв до своєї жінки тому, що вона весь час весело забавлялася з чотирьома мужчинами до 2-ої год. вночі й опісля хотіла вийти з одним із них з льокалю. У важкому стані відвезли обоїх до шпиталя.

— **Банкир пачкував девізи і обкрадав військо.** В Білгороді поліція арештувала купця і банкиря Любу Любачевича, одного з найвизначніших фінансістів. Любачевича арештувала поліція тому, що в його багажах знайшла митна сторожа при митній ревізії підчас повороту зза кордону підозрілі документи. Любачевича підозрівають у перепачковуванні девіз та зловживаннях при

— **Сніговії в Югославії.** В полудневій Югославії падає від 5-ох днів сніг. На відтинку вузької залізниці Скопле-Оріг застряг поїзд у снігових заспах і подорожні мусіли цілу ніч пересидіти в поїзді. Більшість доріг нездатна до комунікації, бо в багатьох місцях сніг лежить на кілька метрів високо.

— **Новий гачок Сталіна на наївних.** „Комсомольская Правда“ помістила сензаційне вияс-

НОВА КНИЖКА БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА"

ГЕРГАРД ҐЕЗЕМАН

Утеча

Повість. 224 сторінок.

Переклав ПЕТРО КАРМАНСЬКИЙ.

з военної епопеї геройського сербського народу. Сербія очима німця, що відступав перед німецькою армією.

Зі судової салі.

В ОБОРОНІ СВОЄЇ ВІРИ.

Процес за вбивство дослідника св. Письма Юрка Кукури в Тумирі перед окружним судом в Станиславова на виїздній сесії в Галичі вже закінчився.

Дня 13. ц. м. пересунувся перед трибуналом ряд прокураторських свідків, які частинно потверджували тези акту обвинувачення. На загал свідки у своїх зізнаннях плутались і не могли подати, коли то о. Дерлиця нібито намовляв бити дослідників св. Письма і хто такі слова згаданого священника чув. Щодо самого вбивства Юрка Кукури свідки зізнали, що смертельний удар він дістав вже по відході з дому Анни Березніцької на дорозі, у віддаленні 30 метрів від дому Анни Березніцької. Переслухані дослідники письма — це в більшости римо-католики, які формально з римо-католицької церкви не виступили, старались поширити секту поміж греко-католиками і довели до виступлення греко-католиків зі своєї церкви.

Дня 14. ц. м. зізнавали свідки оборони. Вони ствердили понад усякий сумнів, що підс. о. Дерлиця остерігав лише у своїх проповідях громадян перед хибною наукою дослідників св. Письма і ніколи не взивав парохіян, щоб їх били. Свідки ствердили, що дослідники св. Письма допускались ріжних богохульств і тому в Тумирі було велике обурення на них. Подія в дні 10. січня 1937. р. була реакцією на зневагу святого хреста, що його допустилися дослідники 9. І. 1937 р. Тому то дня 10. І. 1937, громадяни Тумира самочинно зареагували на зневагу своєї релігії та постановили прогнати дослідників зі села. А що дослідники добровільно не хотіли уступитись, почали їх викидати з дому і тому прийшло до бійки між одними та другими.

Дня 15. ц. м. промовляв прокуратор та всі три оборонці: **м-р Володимир Бачинський, д-р Володимир Мурович — оба з Галича і д-р Вовянський —зі Станиславова.**

По промовах оборонців трибунал видав по нараді такий присуд: 1) **Василя Стеблинського** засудив за провину зі ст. 230 § 2 і 163 к. к. на приміщення до поправного заведення без припинення виконання кари; 2) **Ксеню Гаву** теж на приміщення в поправнім заведенні, але з припиненням кари; 3) **о. Ярослава Дерлицю** за провину з ст. 154 кк. на 1 рік вязниці з припиненням виконання кари; 4) **Михайла Гапяка**, 5) **Василя Комаря**, 6) **Марка Конопацького** і 7) **Василя Сегедина** по 1 році вязниці без припинення виконання кари; 8) **Олексу Пшінку** на 14 місяців; 9) **Івана Стельницького**, 10) **Михайла Бойка**, 11) **Дмитра Бойка**, 12) **Яна Пйотровського**, 13) **Прокопа Багриновського** і 14) **Михайлу Гаву** по 8 місяців; 15) **Маланку Бідочко**, 16) **Дмитра Волошина**, 17) **Михайла Чмира**, 18) **Василя Саранчука**, 19) **Михайла Гояна**, 20) **Маланку Комар**, 21) **Антона Пилипяка**, 22) **Павла Пятку**, 23) **Якова Магуса**, 24) **Степана Кукуру**, 25) **Петра Бойка**, 26) **Василя Кукуру** і 27) **Теодора Бойка** по 6 місяців вязниці; трьох підсудних: Стефана Стеблинського, Василя Гояна, та Івана Гояна трибунал увільнив від вини і кари. Всі засуджені приняли присуд, інші зголосили апеляцію.

Відозви й комунікати.

ДО ВСІХ БУВШИХ ВИХОВАНЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ У СТАНИСЛАВОВІ.

Станиславівська українська гімназія, хоча молода своїм істнуванням, стала життевою школою та криницею знання для тисячів української молоді. Через її мури пересунулося вже 25 річників абсольвентів, що покинувши школу, пішли в життя, до боротьби за ті національні й моральні ідеали, що їм їх защіплювали їхні виховники на шкільних лавках.

Багато зпоміж них нема між живими. Ті, що живуть, розбрилися по світі, працюють у своїх професіях, займаючи часом чільні місця на ріжних ділянках нашого зорганізованого життя.

Поза зіздами поодиноких річників абсольвентів не було нагоди скликати всіх б. вихованців цієї гімназії, щоб наглядно ствердити, які висліди праці дала виховна діяльність нашої гімназії та навязати і скріпити вузли приязни, що часом порвалися і пішли в забуття зараз після залишення шкільних мурів.

Кермуючись тими спонуками й фактом, що 1938 рік — це рік 25-го й останнього іспиту зрілости на основі старого клясичного типу гімназії, Організаційний Комітет, зложений з б. вихованців цієї гімназії, поставив собі за ціль скликати зїзд усіх б. вихованців цієї гімназії та покликати до життя товариство б. вихованців української гімназії у Станиславові.

Дату зїзду назначено на день **3. і 4. вересня** 1938 р. Комітет займається підготовою зїзду й виданням пропамятного альманаху. Тому просить всіх б. вихованців гімназії: 1) надсилати матеріяли та світлини до альманаху; 2) подати своє теперішне звання і точну адресу; 3) зголошувати свою участь у зїзді найдальше до кінця червня ц. р.

Матеріяли, відповіди та зголошення пересилати на адресу: о. Вапрович Степан, Станиславів, Перацькогоо 11, Духовна Семинарія.

Для переведення цього зїзду конечні відповідні грошеві засоби. Тому Комітет просить всіх б. вихованців нашої гімназії надсилати добровільні датки на пресовий фонд альманаху й кошти зїзду на адресу: Земельний Банк Гіпотечний — Відділ у Станиславові ч. конта П. К. О. 504.740 з дописною: Ювилейний Комітет української гімназії у Станиславові.

Заразом просимо слідкувати за дальшими комунікатами, що будуть появлятися у справі цього зїзду в нашій щоденній пресі.

ЗА КОМІТЕТ:

Мартинець Теодор, о. Вапрович Степан, Рибчин Іван, Кичун Роман, Ясеницький Олександер.

Усі краєві й заграничні ґазети просимо передрукувати цей заклик.

Новинки.

— **Повідомляємо**, що з днем 22. ц. м. переносимо нашу **крамницю з мясарськими виробами** з вул. Замарстинівської ч. 36 на вул. св. Софії ч. 8 і там зможуть вже мешканці цеї дільниці полагодити свої передсвяточні закупи. — **„Центросоюз".** 1—3

— **Нововідкрита** крамниця і робітня взуття: Григорій Боднар, Станиславів, Собіського 38.

— **Кошицьке радіо надає в неділю** 24. квітня в год. 9-ій богослуження з греко-кат. катедри в Ужгороді. Відправлятиме епископ Олександер Стойка, співати буде хор греко-кат. богословів: в 18-ій годині: 1) епископ Олександер Стойка „Христос Воскрес"; 2) концерт хору гр.-кат. богословів в Ужгороді. У програмі церковні та світські пісні. В год. 20.05 концерт хору і балалайкової орхестри греко-кат. богословів в Ужгороді. В **понеділок**, 25. квітня передача з Мукачева: год. 9.00 Богослуження з греко-кат. церкви в Мукачеві. Правитиме епископ Ол. Стойка, співати буде церковний хор. Год. 18. 1) Зарічняк „Великодні звичаї, 2) Концерт, декламація. **Вівторок** 26. квітня, год. 18. Концерт діточого хору в Чинадієві, декламація, продовження діточого хору (народні пісні).

— **Плямистий тиф у Яворівщині.** В селі Новосілки, пов. Яворів шириться пошесть плямистого тифу. На тиф занедужало 22 особи, дві зпоміж них померли. Випадки занедужання на тиф занотовано **теж у поблизьких селах**. Санітарна влада перевела охоронне щіплення населення, недужих на тиф відокремили.

— **Втеча девятьох бандитів.** Першого дня польського Великодня вдалося девятьом вязням втекти з вязниці в Яслі, де відсиджують кари від 10 до 15 років за ріжні бандитські напади. Вязні обезвладнили вязничного сторожа Солецького, який зайшов до келії коло 2-ої год. пополудні заманений голосним криком. Опісля відобрали йому ключі і вибігли на подвіря, звідкіля перелізли вязничні мури. Тимчасом вязничний сторож заалярмував своїх товаришів і поліцію, яка уладила облаву за втікачами. Шістьох бандитів зловила з тим, що одного важко зранили підчас облави. Його відвезли до шпиталя. Трьом іншим удалося втекти.

— **Вбивство поліційного агента в Золочеві.** В ночі з 17. на 18. ц. м. замасковані напасники напали на двір Шехтерів у Долянові, де забрали 6.000 зол. і машину до писання. У звязку з цим нападом слідчий виділ у Золочеві почав енергійне слідство. Поліційні агенти Ян Бісенік та Йосиф Бернат пішли в понеділок врашці коло год. 5.30 на передмістя Золочева до хати кравця Павла Купчика при вул. Нестора 10, де застали його та жінку. Поліційні агенти заявили, що переведуть ревізію. Агент Бернат залишився в кімнаті разом з П. Купчиком, а Ян Бісенік поліз на стрих. На нього посипалися стріли зі стриху і Бісенік важко ранений упав на двері кімнати, в якій був другий поліційний агент. Це використав напасник, зіскочив зі стриху до сіней і почав утікати у напрямі залізничого шляху. За ним почали стріляти оба поліційні агенти. По кількох хвилинах Ян Бісенік помер. За утікачем побіг вже лише Бернат разом з прохожим, якого вбивник зранив в обі руки та черево і сам встиг втекти. За ним уладила поліція облаву під проводом ком. Даньчука та аспіранта Чайковського й арештувала кілька осіб. Їх переслухує слідчий суддя Понуркевич у присутности прок. Бартля. Прізвища арештованих та інші подробиці слідства тримають в тайні.

ВЕСНЯНІ

убрання і плащі

поручає **ШАПІРА** вул. Личаківська ч. 1.

— **Перед сензаційним процесом у Варшаві.** В четвер 21. ц. м. починається у Варшаві перед окружним судом новий процес за зловживання на шкоду державного скарбу. На лаві підсудних засяде б. директор податкового департаменту міністерства скарбу П. Міхальський, б. посол Ідзіковський, б. начальник скарбового уряду у Білостоці Несюпендзький та промисловці Кавфман і Мязґа. Прокуратор притягнув Міхальського і Несьопендзького за зловживання владою, Ідзіковського за присвоєння 23.000 зол., обох промисловців за співучасть в цих зловживаннях. Акт обвинувачення обіймає понад 180 сторінок машинового письма. На розправі будуть зізнавати б. міністри і багато послів.

— **Два вбивства на любовному тлі.** В ресторані Адамського в Познані 24-літній фармацевт Ервін Грабовський застрілив другого дня латинського Великодня свою приятельку танцюристку Брониславу Айхель, опісля сам відобрав собі життя. Причиною вбивства нещаслива любов. Того самого дня в льокалі Тшаски в Закопанім б. урядовець суспільної обезпечальні Ю. Козловський важко ранив свою жінку і сам намагався скінчити самогубством. Козловський стріляв до своєї жінки тому, що вона ввесь час весело забавлялася з чотирьома мужчинами до 2-ої год. вночі й опісля хотіла вийти з одним із них з льокалю. У важкому стані відвезли обоїх до шпиталя.

— **Банкир пачкував девізи і обкрадав військо.** В Білгороді поліція арештувала купця і банкира Любу Любачевича, одного з найвизначніших фінансістів. Любачевича арештувала поліція тому, що в його багажах знайшла митна сторожа при митній ревізії підчас повороту зза кордону поважні документи. Любачевича підозрівають у перепачковуванні девіз та зловживаннях при

— **Сніговії в Югославії.** В полудневій Югославії падає від 5-ох днів сніг. На відтинку вузької залізниці Скопльє-Оріг застряг поїзд у снігових заспах і подорожні мусіли цілу ніч пересидіти в поїзді. Більшість доріг нездатна до комунікації, бо в багатьох місцях сніг лежить на кілька метрів високо.

— **Новий гачок Сталіна на наївних.** „Комсомольская Правда" помістила сензаційне вияс-

вення офіційних чинників у справі приватної власности. Совітський уряд — пише згаданий большевицький щоденник — не стерпить ніякого насильства проти приватної власности. Приватна власність є не лише дозволена, але й наказана. Адміністраційна і судова влада обовязана признавати приватною власністю дім громадянина, його живий і мертвий інвентар та предмети щоденного вжитку.

— **70.000 полонених на Сибірі.** Перед кількома тижнями прибув до Нойкірхен в Австрії Павло Рудольф, який від 1916. до 1937. року перебував як полонений австрійський вояк у таборах на Сибірі. Його вислали з робітниками до будови твердинь над манджурським кордоном, звідкіля вдалося йому втекти. Рудольф оповідає, що на Сибірі живе в дуже поганих умовинах ще понад 70.000 полонених вояків, про яких усі забули.

ПАНЧОХИ мат. висорт. **1·60** з прир. шовку **2·25** висорт.

поручає

Маґазин Панчіх **„МАНОН“** Шайнохи 1 (ріг Коперника)

— **Новий транспорт божевільних.** З порту Гавр виїхав корабель „Варшава“ з другим з черги транспортом божевільних польських еміґрантів у Франції, яких французький уряд примусово висилає до Польщі як прикрих чужинців.

— **Катастрофа поспішного поїзду.** Минулої неділі, першого дня Великодніх свят дійшло до страшної залізничої катастрофи на шляху Альжир—Оран недалеко Атафс. До катастрофи поспішного поїзду дійшло внаслідок фальшивого пересунення рейок. Льокомотива вискочила з рейок і перекинулася. Спальний ваґон, в якому їхали вищі урядовці французьких мандатових територій, зовсім розбитий. Зпід звалищ витягнули пятьох убитих, 12 важко ранених, з яких 5 вже померло. Між убитими є високий урядовець Альжиру Розі, який згинув з дружиною і дітьми. Енерґійне слідство виявило, що катастрофу спричинив один француз залізничий урядовець, якого усунули зі служби за нездатність до праці. Його арештували.

— **Великий процес за шпигунство в користь СССР** почався в Кишиневі. На лаві підсудних засів один старшина в активній службі, двох старшин резерви та кількох урядовців. Головний підсудний інж. Нікомов, якого вже раз засудили на 10 років вязниці за шпигунство, був в останньому часі шефом комуністичної молоді в Басарабії й одночасно шефом совітської розвідки на цьому терені.

— **Масова нагінка на чужинців у СССР.** Большевицький уряд продовжує свою акцію повного відокремлення СССР від закордону ліквідуючи на своїй території консулярні станиці чужих держав. Тепер большевицький уряд примушує чужинців, щоб масово покидали СССР. В останньому часі мусіло покинути СССР 5.000 персів; їх слідом має піти ще 13.000 персів. Така сама доля жде 22.000 турків, афганців і вірмен. Така нагінка на чужинців викликала велике невдоволення між мусулманами в Азії. Тому, що большевицький уряд не дає вже віз на переїзд залізницею через Сибір — японський уряд гостро запротестував кажучи, що СССР бере на себе повну відповідальність за наслідки, що можуть прийти внаслідок вимоги, щоб Японія зліквідувала два свої консуляти на Сибірі.

— **Ріжні вісти.** Природний приріст на Литві в останніх двох роках зріс на 39.5 прц., смертність зменшилася на 15.5 прц. Литва вивезла до Німеччини 17.500 тон барабоиь за 700.000 літів. — Югославянський уряд рішив розписати внутрішню позичку на суму 4 міліярди динарів на зміцнення оборони держави і на публичні роботи. — Японський уряд створить нове міністерство „публичного добробуту“. Нового міністра призначать вже небаром.

— **Справлення друкарської помилки.** У 85 ч. „Діла“ в дописі зі Зборівщини має бути „...о. парох Микола **Гулей**“, а не „Булей“, як помилково надруковано.

— **Пригадуємо.** Пригадуємо всім нашим читачам, що при перших проявах грипи, зокрема болях голови і кінчин, почутті загального ослаблення — треба зараз протидіяти і усунути небезпеку, яка загрожує здоровлю. Властиво і доцільно протидіяти: зараз положитися до ліжка і заки прийде лікар зажити кількакротно Аспірину.

— **Запір.** Фахові свідоцтва лікарських повааг підкреслюють успішне ділання природної гіркої води **Франц Йосифа** в людей, які мало виконують руху.

✝ Посмертні згадки.

МАРІЯ З МІСЬКИХ СІЛЕЦЬКА.

Дня 8-го квітня ц. р. відвело стрийське громадянство на вічний спочинок бл. п. Марію з Міських Сілецьку емер. вчительку у Стрию. Покійна працювала 28 літ при 7-клясовій школі ім. кор. Ядвиги у Стрию, перейшовши на цю посаду з Горлиць, де працювала два роки. У свому званню, яке виконувала до 1930 р. і в громадському житті належала до чільнішихх одиниць. Вийшовши замік за товариша по званню, створила український дім, у якому сходились активні діячі Стрия. І сама була дуже діяльна. Не було ані одної імпрези чи сходин, у яких Покійна не брала6 участи. Освічена, до тогож із кулінарним хистом, працювала в жіночих журналах, поміщуючи в них приписи на лакомики, які сама скомпонувала і випробувала. У своїй жертвенности не поминала ніякої народньої цілі і належала до тих рідких одиниць, що в першу чергу дбають про загальні справи і щойно потім про себе. Цим треба пояснити, що Покійна, не вважаючи на добре матеріяльне положення, не лишила ніякого майна. Вічна Їй память!

Дописи.

ЛЬВІВ.

Ширші Сходини Народньої Орґанізації Українців м. Львова. В неділю 10. ц. м. відбулись у Львові ширші сходини членів Народньої Орґанізації Українців м. Львова зі звідомленням з діяльности Української Парляментарної Репрезентації в минулій буджетовій сесії. Нарада, в якій взяло участь близько 100 громадян з усіх дільниць м. Львова, відбулася під проводом голови Осередньої Старшини Н. О. д-ра Степана Біляка. Реферат зі звідомленням про діяльність УПР. виголосив секретар УПР посол Дмитро Великанович. Референт виснив точно державний буджет на рік 1938, вказав на цілу низку законопроєктів, ухвалених законодатними тілами в минулій сесії, їх вагу для українського населення та змагання УПР, щоб у всіх тих законопроєктах по змозі ухилити, а принайменше злагіднити ті постанови, які були загрозливі для українського народу. Після цього реферату посол д-р Ст. Біляк подав загальну характеристику відношення уряду та сойму до українських справ і вказав на загострення тактики УПР в минулій сесії та причини, які спонукали УПР. здержатись від участи в голосуванні над буджетом. По звідомленні посла Великановича і резюме д-ра Біляка порушив деякі справи Львова п. А. Добрянський, вказуючи в першій мірі на загрозу вивласнення площі „Сокола-Батька“, як також звернув увагу на вивласнення другої площі у Львові, власність церкви св. Миколая. Цю другу площу вивласнює маґістрат м. Львова під будову міської очищальні, забираючи 10 морґів. У дискусії забирало голос кількох громадян, між ін. о. А. Каштанюк, Пастернак Іван та Л. Домбровський. Слід зазначити, що всі учасники дискусії вказували на потребу якнайтревалішої консолідації національних сил.

ПЕРЕМИШЛЬ.

З концертової салі. По вдатному виступі у Львові молодий скрипак д-р Евген Цегельський виступив із концертом у Перемишлі в неділю 3. ц. м., в салі оо. Василіян. Гру і виконання окремих точок не будемо обговорювати, бо про це вже писав рецензент після львівського виступу д-ра Е. Цегельського. У програму рецітали ввійшли твори таких композиторів, як: Бах, Бетовен, Лелю, Сук і Фаль.-Крейслер. Скрипакові акомпаньював проф. Р. Сімович. Виступ д-ра Е. Цегельського у Перемишлі був теж уповні удатним, за що дістав заслужені грімкі оплески від слухачів, і крім цього від учениць гімназії гарну китицю цвітів.

Закінчення першого самоосвітного курсу. Останній зимовий сезон в читальні „Просвіти“ у Вишатичах пройшов трохи інакше, як попередні. Виділ читальні зрозумів, що діяльности читальні не можна обмежовувати тільки до влаштовування аматорських вистав, концертів, фестинів та забав з танцями, але що читальня має далеко важнішу ціль — поширювати освіту шляхом самоосвіти. Змагаючи до цієї цілі виділ зорґанізував самоосвітний курс, що тривав цілу зиму, причому лекції відбувалися кожного дня вечором. Курсанти в числі 60—70, що рекрутувались із старших громадян та молоді, головно жіночої (хлопці воліли грати в карти) не звертали увагу ні на непогоду, ні на слабо огріту салю читальні, ні на пізню пору, але сходилися до читальні та радо слухали викладів з ріжних ділянок. На курсі викладали: Степан Микита, просвітний організатор, — математику й фізику, студ. В. Павлишин — географію України, І. Литвин — кубікованни та кооперацію, д-р Роман Несторович — відомости з медицини і гігієни, Волод. Кубрак — наука про державу та державні люди, Степан Данилко — рідну історію. Деякі прелеґенти, як д-р Несторович, Микита, Кубрак і Павлишин доїздили з Перемишля. Тут треба підчеркнути, що цілою душею курсу був Ст. Данилко, який всецідо віддавався цій справі. В неділю 3. ц. м. відбулося святочне закінчення тримісячної праці [illegible]. Досить обширну салю читальні виповнили [illegible] старші громадяни, що прийшли послухати, [illegible] вчились їх діти. Це була справжня насолода [illegible] як курсанти давали на питання добрі відповіді [illegible] кінчення цього першого у повіті самоосвітн[ього курсу] промовляли: від читальні голова О. Федевич, [від фі]лії „Просвіти“ В. Чайковський, від громадян [illegible] В. Пашуля, І. Хитра, Степан Данилко та [illegible] Кубрак член від філії „Просвіти“. Врешті [illegible] сантох склала в коротких та сердечних слов[ах] подяку організаторові курсу С. Данилкові, [illegible] за виклади та Філії „Просвіти“ за допомогу [illegible] дення курсу.

З викладової салі. Заходом Виділу „Укр[аїнської] Громади“ і Т-ва Наукових Викладів ім. П. Мог[илянського] булися в салі „Української Бесіди“ два [illegible] ди: в неділю 3-го ц. м. дуже цікавий і актуа[льний ви]клад на тему: „Завдання суспільної економ[ії]“ [illegible] голосив інж. Микола Дерев'янко. На другу [illegible] їхав до Перемишля доцент краківського [illegible] д-р В. Кубійович, який виголосив [illegible] і приступний виклад на тему „Польща у [illegible] освітленні“.

„Дітвора Рідній Школі“. В четвер, 14-го [illegible] всіх перемиських захоронок і народніх шкі[л] [illegible] ли в салі „Народнього Дому“ імпрезу, з [illegible] призначили „Рідній Школі“. Програма [illegible] гата та різномаїтна, а гарне виконання [illegible] діточок дало нагоду провести час у [illegible] ленні. Справжньою атракцією була „[illegible]“ скет який виконали діти захоронки Т-ва [illegible] тей та перцева орхестра дітей бурси ім. [illegible]

Загальні Збори Міщанської Каси відбулися [в] дільок 11-го ц. м. у власній домівці. Збори [illegible] з живучих ще основників Міщанської Каси [illegible] заступник голови Надзірної Ради д-р В. [illegible] Ствердивши, що Збори скликані згідно [illegible] що їх ухвали будуть правосильні, згада[в] [illegible] у діловому році членів М. К. д-ра П. [illegible] Прийму, яких память присутні вшанували [illegible] місць. Після того коротко розказав про [illegible] для перемиського українського міщанства [illegible] ку купецтва та промислу. Після прочитання [illegible] з попередніх зборів дир. О. Ярошевич у [illegible] увагу, що у звітовому році М. К. [illegible] купецтво, ремісництво і промисл, [illegible] аґенди і має вигляди на кращий розвиток [illegible] ширний та і докладно представив [illegible] М. К. Після відчитання звіту РСУК [illegible] зії і полюстраційного письма на [illegible] Комісії Збори затвердили біланс та [illegible] лили вильосованим членам абсолюторі[ю] [illegible] і Надзірній Раді, зокрема заступникові [illegible] В. Загайкевичеві, висловили повне довір[я] [illegible] Дирекції приняли преліміпар буджету та [illegible] кі точки статуту.

Дітвора Шевченкові. В соті роковини [illegible] Шевченка з кріпацтва дітвора всеохдних [illegible] Шашкевича склала в четвер, [illegible] лі „Народнього Дому“ поклін незабутньому [illegible] Салю виповнили діти всеохдних шкіл [illegible] учительського збору, батьків та [illegible] Програма свята невелика, бо всього [illegible] дуже оригінальна. Свято почалося „[illegible]“ конанні дитячого хору. Вступне слово [illegible] дуже гарно та сміло виголосила уч. [illegible] Ярош. Остання точка — сценічна [illegible] Тараса“ — була дуже оригінальна і [illegible] звичайно повчальна. Свято, що закінчилось [illegible] ним гимном, залишило у серцях [illegible] враження.

Шевченківський концерт у Товмачі [illegible] квітня ц. р. Найкраще випала [illegible] яку виголосила сімлітня Леся Ч[illegible] клямація „Катерина“, вивчена [illegible] маторку п. Б. Ринднч, і публик[а] [illegible] готові хори слідно було [illegible] були деякі недотягнення, то це [illegible] обставині, що замало було мужеських [illegible] слово виголосив В. Чаплинський.

Академія в честь Кобилянської [illegible] 10-го квітня ц. р. Публики, [illegible] богато. Вступне слово виголосив [illegible] це немов показова лекція, як [illegible] форми повинні виглядати [illegible] обдуманий, але більше науковий [illegible] ферат про життя Кобилянської [illegible] скоро п. М. Шпіґлянівна, П. Е. [illegible] музала „Для тебе все“ У. Кравченко [illegible] будешню рецитаторську здібність [illegible] кінної та Е. Ріпецької [illegible] гарно. Сольоспів „Вояги[illegible]“ — [illegible] вагинкета, о. Плавюк, [illegible] точка програми зробила на [illegible] жіння, прекрасною настроєвою [illegible] мистецьким виконанням.

Наладнуймо співпрацю. [illegible] С. Г. в Товмачі відбулося 12-го [illegible]

лення офіційних чинників у справі приватної власности. Совітський уряд — пише згаданий большевицький щоденник — не стерпить ніякого насильства проти приватної власности. Приватна власність є не лише дозволена, але й наказана. Адміністраційна і судова влада обовязана признавати приватною власністю дім громадянина, його живий і мертвий інвентар та предмети щоденного вжитку.

— **70.000 полонених на Сибірі.** Перед кількома тижнями прибув до Нойкірхен в Австрії Павло Рудольф, який від 1916. до 1937. року перебував як полонений австрійський вояк у таборах на Сибірі. Його вислали з робітниками до будови твердинь над манджурським кордоном, звідкіля вдалося йому втекти. Рудольф оповідає, що на Сибірі живе в дуже поганих умовинах ще понад 70.000 полонених вояків, про яких усі забули.

ПАНЧОХИ мат. висорт. **1·60** з прир. шовку **2·25** висорт.
поручає
Магазин Панчіх **„МАНОН“** Шайнохи 1 (ріг Коперника

— **Новий транспорт божевільних.** З порту Гавр виїхав корабель „Варшава“ з другим з черги транспортом божевільних польських емігрантів у Франції, яких французький уряд примусово висилає до Польщі як прикрих чужинців.

— **Катастрофа поспішного поїзду.** Минулої неділі, першого дня Великодніх свят дійшло до страшної залізничої катастрофи на шляху Альжир—Оран недалеко Атафс. До катастрофи поспішного поїзду дійшло внаслідок фальшивого пересунення рейок. Льокомотива вискочила з рейок і перекинулася. Спальний вагон, в якому їхали вищі урядовці французьких мандатових територій, зовсім розбитий. Зпід звалищ витягнули пятьох убитих, 12 важко ранених, з яких 5 вже померло. Між убитими є високий урядовець Альжиру Розі, який згинув з дружиною і дітьми. Енергійне слідство виявило, що катастрофу спричинив один француз залізничий урядовець, якого усунули зі служби за нездатність до праці. Його арештували.

— **Великий процес за шпигунство в користь СССР** почався в Кишиневі. На лаві підсудних засів один старшина в активній службі, двох старшин резерви та кількох урядовців. Головний підсудний інж. Нікомов, якого вже раз засудили на 10 років вязниці за шпигунство, був в останньому часі шефом комуністичної молоді в Басарабії й одночасно шефом совітської розвідки на цьому терені.

— **Масова нагінка на чужинців у СССР.** Большевицький уряд продовжує свою акцію повного відокремлення СССР від закордону ліквідуючи на своїй території консулярні станиці чужих держав. Тепер большевицький уряд примушує чужинців, щоб масово покидали СССР. В останньому часі мусіло покинути СССР 5.000 персів; їх слідом має піти ще 13.000 персів. Така сама доля жде 22.000 турків, афганців і вірмен. Така нагінка на чужинців викликала велике невдоволення між мусулманами в Азії. Тому, що большевицький уряд не дає вже віз на переїзд залізницею через Сибір — японський уряд гостро запротестував кажучи, що СССР бере на себе повну відповідальність за наслідки, що можуть прийти внаслідок вимоги, щоб Японія зліквідувала два свої консуляти на Сибірі.

— **Ріжні вісти.** Природний приріст на Литві в останніх двох роках зріс на 39.5 прц., смертність зменшилася на 15.5 прц. Литва вивезла до Німеччини 17.500 тон бараболь за 700.000 літів. — Югославянський уряд рішив розписати внутрішню позичку на суму 4 міліярди динарів на вміцнення оборони держави і на публичні роботи. — Японський уряд створить нове міністерство „публичного добробуту“. Нового міністра призначать вже небаром.

— **Справлення друкарської помилки.** У 85 ч. „Діла“ в дописі зі Зборівщини має бути „...о. парох Микола **Гулей**“, а не „Булей“, як помилково надруковано.

— **Пригадуємо.** Пригадуємо всім нашим читачам, що при перших проявах грипи, зокрема болях голови і кінчин, почутті загального ослаблення — треба зараз протидіяти і усунути небезпеку, яка загрожує здоровлю. Властиво і доцільно протидіяти: зараз положитися до ліжка і ваш прийде лікар зажити кількакратно Аспірину.

— **Запір.** Фахові свідоцтва лікарських поваг підкреслюють успішне ділання природної гіркої води **Франціішка Йосифа** в людей, які мало виконують руху. —

✝ Посмертні згадки.

МАРІЯ З МІЙСЬКИХ СІЛЕЦЬКА.

Дня 8-го квітня ц. р. відвело стрийське громадянство на вічний спочинок бл. п. Марію з Мійських Сілецьку емер. вчительку у Стрию. Покійна працювала 28 літ при 7-клясовій школі ім. кор. Ядвиги у Стрию, перейшовши на цю посаду з Горлиць, де працювала два роки. У своєму званню, яке виконувала до 1930 р. і в громадському житті належала до чільніших одиниць. Вийшовши заміж за товариша по званню, створила український дім, у якому сходились активні діячі Стрия. І сама була дуже діяльна. Не було ані одної імпрези чи сходин, у яких Покійна не брала б участи. Освічена, до тогож із кулінарним хистом, працювала в жіночих журналах, поміщуючи в них приписи на лакомини, які сама скомпонувала і випробувала. У своїй жертвенности не поминала ніякої народньої цілі і належала до тих рідких одиниць, що в першу чергу дбають про загальні справи і щойно потім про себе. Цим треба пояснити, що Покійна, не вважаючи на добре матеріяльне положення, не лишила ніякого майна. Вічна Їй память!

Дописи.

ЛЬВІВ.

Ширші Сходини Народньої Організації Українців м. Львова. В неділю 10. ц. м. відбулись у Львові ширші сходини членів Народньої Організації Українців м. Львова зі звідомленням з діяльности Української Парляментарної Репрезентації в минулій буджетовій сесії. Нарада, в якій взяло участь близько 100 громадян з усіх дільниць м. Львова, відбулася під проводом голови Осередньої Старшини Н. О. д-ра Степана Біляка. Реферат зі звідомленням про діяльність УПР. виголосив секретар УПР посол Дмитро Великанович. Референт вияснив точно державний буджет на рік 1938, вказав на цілу низку законопроєктів, ухвалених законодатними тілами в минулій сесії, їх вагу для українського населення та змагання УПР, щоб у всіх тих законопроєктах по змозі ухилити, а принайменше злагіднити ті постанови, які були загрозливі для українського народу. Після цього реферату посол д-р Ст. Біляк подав загальну характеристику відношення уряду та сойму до українських справ і вказав на загострення тактики УПР в минулій сесії та причини, які спонукали УПР. здержатись від участи в голосуванні над буджетом. По звідомленні посла Великановича і резюме д-ра Біляка порушив деякі справи Львова п. А. Добрянський, вказуючи в першій мірі на загрозу вивласнення площі „Сокола-Батька“, як також звернув увагу на вивласнення другої площі у Львові, власність церкви св. Миколая. Цю другу площу вивласнює магістрат м. Львова під будову міської очищальні, забираючи 10 моргів. У дискусії забирало голос кількох громадян, між ін. о. А. Капітанюк, Пастернак Іван та Л. Домбровський. Слід зазначити, що всі учасники дискусії вказували на потребу щонайтреваліщої консолідації національних сил.

ПЕРЕМИШЛЬ.

З концертової салі. По вдатному виступі у Львові молодий скрипак д-р Евген Цегельський виступив із концертом у Перемишлі в неділю 3. ц. м., в салі оо. Василіян. Гру і виконання окремих точок не будемо обговорювати, бо про це вже писав рецензент після львівського виступу д-ра Е. Цегельського. У програму рецітало ввійшли твори таких композиторів, як: Бах, Бетовен, Ляло, Сук і Фаль-Крейслер. Скрипакові акомпаньовав проф. Р. Савицький. Виступ д-ра Е. Цегельського у Перемишлі був теж у повні удатним, за що дістав заслужені грімкі оплески від слухачів, і крім цього від учениць гімназії гарну китицю цвітів.

Закінчення першого самоосвітного курсу. Останній зимовий сезон в читальні „Просвіти“ у Вишатичах пройшов трохи інакше, як попередні. Виділ читальні зрозумів, що діяльности читальні не можна обмежовувати тільки до влаштовування аматорських вистав, концертів, фестинів та забав з танцями, але що читальня має далеко важнішу ціль — поширювати освіту шляхом самоосвіти. Змагаючи до цієї цілі виділ зорганізував самоосвітній курс, що тривав цілу зиму, причому лекції відбувалися кожного дня вечором. Курсанти в числі 60—70, що рекрутувалися із старших громадян та молоді, головно жіночої (хлопці воліли грати в карти) не звертали увагу ні на непогоду, ні на слабо огріту салю читальні, ні на пізню пору, але сходилися до читальні та радо слухали викладів з ріжних ділянок. На курсі викладали: Степан Микита, просвітній організатор, — математику й фізику, студ. В. Павлишин — географію України, І. Литвин — кубікювання та кооперацію, д-р Роман Несторович — відомости з медицини і гігієни, Волод. Кубрак — наука про державу та державні лади, Степан Данилко — рідну історію. Деякі прелегенти, як д-р Несторович, Микита, Кубрак і Павлишин доїздили з Перемишля. Тут треба підчеркнути, що цілою душею курсу був Ст. Данилко, який всецило віддався цій справі. В неділю 3. ц. м. відбулося святочне закінчення тримісячної праці [illegible]. Досить обширну салю читальні виповнили [illegible] старші громадяни, що прийшли послухати, [illegible] вчились їх діти. Це була справжня висока [illegible] курсанти давали на питання добрі відповіді [illegible] кінчення цього першого у повіті самоосвітного [illegible] промовляли: від читальні голова О. Федевич, [illegible] ції „Просвіти“ В. Чайковський, від громади [illegible] В. Пашула, І. Хитра, Степан Данилко та [illegible] Кубрак член від філії „Просвіти“. Врешті [illegible] сантов склала в коротких та скромних словах [illegible] подяку організаторові курсу С. Данилкові, [illegible] за виклади та Філії „Просвіти“ за допомогу [illegible] денні курсу.

З викладової салі. Заходом Виділів „Української Громади“ і Т-ва Наукових Викладів ім. П. [illegible] були ся в салі „Української Бесіди“ два [illegible] ди: в неділю 3-го ц. м. дуже цікавий і актуальний [illegible] клад на тему: „Завдання суспільної [illegible] голосив інж. Микола Деревенко. На другу [illegible] їхав до Перемишля доцент краківського [illegible] д-р В. Кубійович, який виголосив [illegible] і приступний виклад на тему „Полісся у [illegible] освітленні“.

„Дітвора Рідній Школі“. В четвер, 14-го [illegible] всіх перемиських захоронок і народніх [illegible] ли в салі „Народнього Дому“ імпрезу, [illegible] призначили „Рідній Школі“. Програма [illegible] гата та різноманітна, а гарне виконання [illegible] діточок дало нагоду провести час у [illegible] доні. Справжньою атракцією був „[illegible] скеч який виконали діти захоронки Т-ва [illegible] тей та перцева орхестра дітей бурси ім. С. [illegible]

Загальні Збори Міщанської Каси відбулися [illegible] ділок 11-го ц. м. у власній домівці. Збори [illegible] з живучих ще основників Міщанської Каси [illegible] заступник голови Надзірної Ради д-р В. [illegible] Ствердивши, що Збори скликані згідно з [illegible] що їх ухвали будуть правосильні, [illegible] у діловому році членів М. К. д-ра П. [illegible] Приму, яких память присутні вшанували [illegible] місць. Після того коротко розказав про [illegible] для перемиського українського міщанства [illegible] ку купецтва та промислу. Після прочитання [illegible] з попередніх зборів дир. О. Ярошевич у [illegible] увагу, що у звітовому році М. К. [illegible] купецтво, ремісництво і промисл, [illegible] агенди і має вигляди на кращий розвиток [illegible] ширний та і докладно представив [illegible] М. К. Після відчитання звіту РСУК з [illegible] зії і полюстраційного письма на [illegible] Комісії Збори затвердили біланс та [illegible] лили вельособаним членам абсолюторію і [illegible] і Надзірній Раді, зокрема заступникові [illegible] В. Загайкевичеві, висловили повне довір'я [illegible] Дирекції приняли преліміnар буджету та [illegible] кі точки статуту.

Дітвора Шевченкові. В соті роковини [illegible] Шевченка з кріпацтва дітвора вселюдних [illegible] Шашкевича склала в четвер, [illegible] лі „Народнього Дому“ поклін [illegible] Салю виповнили діти вселюдних [illegible] учительського збору, батьків та [illegible] Програма свята невелика, бо всього [illegible] дуже оригінальна. Свято почалося [illegible] конанні дитячого хору. Вступне слово [illegible] дуже гарно та сміло виголосила уч. [illegible] Ярош. Остання точка — сценка [illegible] „Тараса“ — була дуже оригінальна і [illegible] звичайно повчальна. Свято, що [illegible] ним гимном, залишило у серцях [illegible] враження.

Шевченківський концерт у Товмачі [illegible] квітня п. р. Найкраще випала [illegible] ляку виголосила смілітня Леся [illegible] кламація „Катерина“, [illegible] маторку п. Б. Ривчук і публику [illegible] готові хорів слідно було [illegible] були деякі недотягнення, [illegible] обставини, що замало було [illegible] слово виголосив В. Чайківський.

Академія в честь Кобилянської [illegible] 10-го квітня п. р. Публики, [illegible] багато. Вступне слово виголосив [illegible] це немов покликова лекція, [illegible] форми повинні виглядати [illegible] обдуманий, але більше [illegible] ферат про життя Кобилянської [illegible] скоро п. М. Штігляніна. П. Б. [illegible] мувала „Для тебе все“ [illegible] будення рецитаторську здібність [illegible] кінної та Е. Ріпецької [illegible] гарно. Сольоспів „Болгарин“ — [illegible] витихала, о. Плавюк, [illegible] точка програми зробила [illegible] жінки, прекрасною [illegible] мистецьким виконанням.

Наладнуймо співпрацю. [illegible] С. Г. в Товмачі відбулося [illegible]

Агрономічної Колегії. Агрономічна Колегія складається з представників філій С. Г. та тих установ, що зацікавлені в агрономічній праці, як напр. Районові Молочарні, Кооперація для загального закупу і збуту. Мета Колегії: налагоджувати та узгіднювати співпрацю між окремими товариствами в господарській ділянці. На загальному засіданні не було представників усіх зацікавлених установ. А шкода, бо у господарській ділянці є так багато праці, що навіть там, де здавалосяб, що все якслід налагоджене, таки треба сходитися та спільно нарадитися, як на майбутнє працю поліпшити, поширити та поглибити.

Не було кому слухати викладу. Здавалося, що вже врешті товариство „Українська Бесіда" започаткує працю серед міської інтелігенції. У тій цілі на день 12-го квітня ц. р. заповіли реферат п. з. „Скарга і Вишенський". (Два типи релігії). Тема не тільки цікава, але навіть дуже актуальна, особливо тепер, коли треба активізувати нашу провідну верству. Та, на жаль, прийшло так мало цікавих, що реферат не відбувся. Думаємо, що це тільки випадок, з якого не можна робити ніяких висновків. Провід „Української Бесіди" повинен дальше вести свою працю не оглядаючися на деякі невдачі та перешкоди, а наша інтелігенція повинна не тільки ухвалами, але і вчинками підтримувати працю Товариства.

Спорт.

ПОГОНЬ — БУДАФОК 1:1 (1:0).

Гра погана, на низькому рівні, в деяких моментах навіть брутальна. Будафок грав у першій половині рішуче слабше, як минулого дня. У другій половині замітно поправився, всеж таки таких гарних акцій, як на метчу Україна — Будафок, ми не бачили. Погонь переводила ще в першій половині доволі складні акції, у другій половині обмежувалась виключно до дефензиви. Погонь стріляла ворота з карного, вирівняв Будафок у другій половині по гарній акції нападу зі стрілу лівого крайника. Останніх 15 хв. грали мадяри в десятку, бо суддя виключив їх правого крайника за фавль й гру. Все таки Будафок далі переважав і в передостанній хвилині малощо не осягнув перемоги, коли правий лучник скерування мяч головою у ріг воріт, однак Альбанський оборонив.

Суддював слабо п. Голяк. Видців к. 2,500.

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІҐИ.

ДРОГОБИЧ. **Юнак — Корона 6:3 (2:1).** Ворота для Юнака здобули Здобиляк, Шпіцер і Шевчик по 2. Для Корони Глухий I (2) і Глухий II. з вільного. Суддював п. Кузар.

ЛЬВІВ. **Чорні — Гасмонея 3:1 (3:0).** Гра на доволі доброму рівні і загалом рівнорядна. Чорні краще використали підворітні ситуації. Ворота для Чорних здобули: Немец і Журковський, для Гасмонеї Піпус. Суддя п. Глован із Перемишля.

По цих двох метчах Чорні закріпили свою позицію лідера, здобуваючи 24 пункти. Помітним зміни зайшли тільки в долині табелі, де Юнак покинув загрожене передостання і висунувся на 11. місце. На 13. місці опинилася Корона.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА А-КЛЯСА.

ТЕРНОПІЛЬ. **Єгуда — Поділля 3:0 (3:0).** Цей метч перервали в 55 хв. гри, тому що публика вдерлася на грище і счинила метушню та бійку. Цілу авантуру спричинив слабий суддя п. Оберферст, який входив у дискусії з грачами і дозволив на гостру гру. Халепа почалася від того, коли суддя за якусь провину воротаря подиктував карний мет. Лад завела на грищі щойно поліція. Маємо новий доказ, до яких жалюгідних подій на змаганнях може довести слабий суддя. Цілою справою займеться підокруга, яка мусить об'єктивно вирішити, хто завинив і хто спричинив халепу.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

БОРИСЛАВ. **Сян — Стшелец 3:3 (2:1).** Сян грав другого дня латинського Великодня з лідером дрогобицької групи А-кляси, бориславським Стшельцом, з яким невдовзі стрінеться у грах за вхід до О. Л. Сян мав більше з гри і в деяких хвилинах осягав сильну перевагу, однак його напад затратив свою давню стрілову дисципліну. Ворота для Сяну здобув у 25 хв. Медицький та в 30. і 25 хв. другої половини Партика. Гра Сяну у Бориславі подобалася. Суддя п. Євдзьоровський не признав одних правильно здобутих Сяном воріт.

Пролом — Станиславовія 5:2 (3:2). Пролом, використовуючи вільний речинець, розіграв товариські змагання зі Станиславовією, що минулої неділі перемогла Гурагу 2:1. Хоч Пролом виступив у резервовому складі, переміг доволі легко. Ворота для Пролому здобули: Зубаль (4) і Пилипів.

МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ.

ЛЬВІВ. **Україна — Стшелец 2:2.** Юніори України грали д. добре і переважали ввесь час. У другій половині гра виглядала просто враженням тренінгу на воротах Стшельця. Одначе молоді напасники марнували найдогідніші позиції. Відзначився на обороні Сидор і в помочі Коз.

ГАРНИЙ СТАРТ ЮНІОРІВ ПРОЛОМУ.

Пролом — Макабі 4:0 (3:0). В неділю 17. ц. м. відбулися змагання за мистецтво юніорів станисл. округи, в яких наша дружина мала ввесь час таку гнітучу перевагу, що наш воротар не мав буквально за ввесь час гри жодного стрілу. Ворота здобули: Зубаль, Пилипів, Славський і Максимлевич.

ЗАКОРДОННІ ДРУЖИНИ В ПОЛЬЩІ.

КРАКІВ. Краковія — Кішпешт 2:2 (2:0). Краковія не видержала темпа другої половини. — Кішпешт — Висла 3:1 (0:1). Заслужена перемога гостей.

ПОЗНАНЬ. Варта — Фебус 3:2 (3:2). Метч був цікавий тільки в першій половині. Варта — Фебус 2:1 (0:1). Цей метч відбувся другого дня.

ЛОДЗЬ. ЛКС — **Немзеті** 2:2 (1:1).

ВАРШАВА. Немзеті — Польонія 2:0 (0:0).

КАТОВИЦІ. Штутгарт — АКС 0:0; Рух — Штутгарт 1:0 (0:0).

ЮВИЛЕЙНИЙ ТУРНІР ГУНҐАРІЇ.

Будапештенська Гунгарія уладила у двох днях латинських Великодних Свят ювилейний турнір з нагоди 50-ліття своєї футбольної діяльности. У тому турнірі крім ювилятки брали ще участь: Уйпешт (Будапешт), Славія (Прага) і Бeоградський СК. Висліди цього турніру були такі: Уйпешт — Београдський 3:2 (2:2). Уйпешт виграв по важких трудах із новоспеченим мистцем Югославії. — Славія — Гунгарія 3:1 (2:0). Славія здобула собі признання публики гарною приємною грою. Найкращим грачем та любимцем публики був Пляничка. — Славія — Уйпешт 2:2. Цим ремісом заповнила собі Славія перше місце в турнірі. Београдський — Гунгарія 2:2. Ювилятка зайняла таким чином останнє місце.

МЕТЧІ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Спарта — Теніс Борусія (Берлін) 8:0 (6:0). Несподівано катастрофальна програна відомої берлинської дружини у Празі. — Кладно — Будаї 2:1 (1:1). — Братислава — Електромош 2:1. Жіденіце грали в Югославії і виграли з Градянським 2:0 та програли з репрезентацією Загребу 2:5. Бельгійська дружина АЦ Вершот з Антверпену грала зі Спартою ще в пятницю і програла 2:4 та з Парсубіцами 2:6.

ІНАВҐУРАЦІЯ СЕЗОНУ НАКОЛЕСНИКІВ УКРАЇНИ.

В неділю 17. ц. м. відбувся внутрішньо-клюбовий наколесницький біг С. Т. Україна на янівській шосі на 50 і 30 км., який закінчився незвичайним спортовим успіхом. Всі змагуни, за виїмком Буцика, що відступив з причини наглого занедужання, скінчили біг і виказали прегарну форму. Ця знаменита форма довела в кількох випадках до осягнення таких часів, що їх віддавна не потували в наколесницьких імпрезах львівської округи.

Біг 30 км.: Стартувало 9 змагунів. Перший прийшов Лата в часі 44:30 хв., 2) Левкович I. 45:2, 3) Єзерський 45:37, 4) Колтуцький 45:53, 5) Панчак 46:37, 6) Ясінський 46:45. 7) Ганиш 47:00, 8) Должанський 57:00, 9) Калагурка 58.00.

Біг 50 км.: Стартувало 7 змагунів. Перший прийшов Степовяк 1:29:30 год., 2) Колтуцький 1:29:48, 3) Бабій 1:29:47, 4) Івасів 1:37:54, 5) Пік 1:40:30, 6) Цимбала 1:53:00. Буцик відступив. Пересічна швидкість 30—35 км. на годину.

СПОРТОВІ НОВИНКИ.

Речинці мистецьких змагань здолбунівського Гарту і рівенської Горині. 22. 5. Гарт (Здолбунів) — Горинь (Рівне); 26. 5. Горинь — Цегольня (Здолбунів); 29. 5. Цегольня — Гарт; 5. 6. Горинь — Гарт; 12. 6. Гарт — Цегольня; 16. 6. Цегольня — Горинь.

Погребані надії Руси. Ужгородська Русь програла свій черговий метч за мистецтво дивізії з БФТЦ у Берегові. Цифрового висліду не можемо подати, тому що чеський А-ЗЕТ, який цю вістку приносить, не подав його мабуть через недогляд. Русь грала в сильно ослабленім складі, бо по метчу з УАЦ-ом кількох грачів мусить лікуватися. Одночасно найгрізніший суперник Руси КАЦ — Кошиці виграв з Новою Весею на її грищі 2:1. КАЦ стратив теж і другого грізного суперника ЧСК Кошиці, який несподівано програв у Мукачеві 1:2. Таким чином КАЦ є вже певним першуном своєї дивізії. Дві ужгородські дружини УАЦ і ЧСК поділилися пунктами, осягаючи вислід 3:3. Одначе цей вислід не має ніякого значіння на уклад табелі.

Шмелінґ знокавтував Дудаса. В Гамбурзі відбувся боксерський метч між Шмелінгом та американцем Дудасом. Шмелінг переміг у 5. рунді технічним к.о.

Справлення помилок. У вчорашнім звідомленні з футбольного метчу Україна — Будафок закралися друкарські помилки, а саме у першій шпальті 13 і 14 рядок згори замість „у важніших моентах", має бути: „у важніших метчах" та у другій шпальті звідомлення (27. рядок здолини) замість: „У другій половині Своцень" має бути: „У другій хвилині Своцень".

Через „Просвіту" — до Воскресення! Ставаймо під прапор „Просвіти"! Не жалуймо для неї ні праці, ні гроша!

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

УКРАЇНСЬКА МУЗИКА. Місячник. Рік II, Ч. 9 (13). Березень, 1938. Стрий. Зміст. Д-р Зиновій Лисько: Іван Лаврівський, — Феруччіо Бузоні: Спроба нової естетики музики. — Остап Ониш: Наша музична організація. — Хроніка й рецензії. — Музичні події у світі. — Всячина. — Пресовий фонд „У. М."

РІДНА МОВА. Науково-популярний місячник присвячений вивченню української мови. Рік VI. Ч. 4 (64). Квітень, 1938. Варшава. Зміст. І. Огієнко: Стилістично-синтаксичні нариси. — М-р В. Барагура: Ціль, обсяг та метода навчання граматики в школі. — Ів. Огієнко: Складневі недосягання західньо-українських письменників. — Проф. П. Кривоносюк: Недуги мови. — Леся Українка: Чотири поеми. — М-р Ів. Коровицький: Мовознавство у виданні „Литературная Энциклопедия". — Ів. Огієнко: У рідній справі. — М. Колодрубець: Рідної мови треба завжди навчатися. — Ів. Огієнко: Складня української мови. — Багатомовна конфіската. — Розбудовуймо „Рідну Мову". — Відповідь на запитання наших читачів. — Дописи прихильників рідної мови. — Від Адміністрації.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА. Економічно-суспільний місячник. Річник XI. Ч. 4. Квітень, 1938. Львів. Зміст: На обрію днів (Актуальні замітки). — В. Іванис: Розвиток цукрової промисловости України і Пн. Кавказу до перших років по революції. — Я. Орищук. Ринки збуту для сушених грибів. — І. Федак: Кооперація в домашнім промислі. — І. Домбчевська: По селах. — Серед книг. — Господарська хроніка.

НИВА. Церковно-суспільний часопис. Рік XXXIII. Ч. 3. Березень, 1938. Львів. Зміст. Редакція: Наша відповідь. — о. Володимир Лиско: Пастирська власть і вимоги нинішнього часу. — Х. Войцеховскійда nopфо тралтатур. — о. Теодор Цегельський: Важний засіб освячення. — о. В. Л.: В память першого українського католицького епископа у Зл. Державах. — о. В. Садовський: Йорданське водосвяття у Львові 1938 р. — Домет: Церковно-богослужбовий обряд званий Палею. — б. л.: Надіслані журнали й часописи за 1937 р. — Катихитична сторінка. — Посмертна згадка. — Всячина.

Плащі, тренчі

Льняні сорочки,
Охоронні плащі:
Лікарські і бюрові.
Робітничі одяги.
Таборові виряди і т. д.
виконує на замовлення дешево скоро і солідно
ШВАЛЬНЯ КООП. „ПЛАСТ"
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 95, РУСЬКА 3.

Театри.

Великий Театр:
Середа 20. 4. год. 7.30 „Роз-Марі".
Четвер 21. 4. год. 7.30 „Роз-Марі".

Театр Ріжнородностей:
Середа 20. 4. год. 7.30 „Подружжя, яких мало".
Четвер, 21. 4. год. 7.30 „Подружжя, яких мало".

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.
СТАНИСЛАВІВ:
20. 4. Лісова Пісня.
24. 4. Невольник.
25. 4. Орфей у пеклі.
Зі Станиславова іде театр до Тисмениці.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.
ЯГОЛЬНИЦЯ.
20. IV. Шалений муж.

КІНА.

АТЛЯНТИК: „Фордансерка".
БАЛТИК: „Неодначних".
ВАНДА: „Ти, що в Гострій світиш Брамі", „Князка".
ГРАЖИНА: „Царський курєр".
ЕВРОПА: „Верес" на осн. Родзевичівни.
КАСІНО: „Пані Валевська" (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Інститутка" (Д. Дарйо).
МАРУСЕНЬКА: „Личенько" з Шерлі Темпль і кольорова гротеска.
МЕТРО: „Дівча з Парижа".
МІРАЖ: „Людина-лев".
МУЗА: „Життя вулиці" з Луїзою Райнер.
ПАЛЯС: „Гусарські маневри".
ПАКС: „Ледашо" (Даніеля Дарйо) та кольоровий додаток.
РАЙ: „Звідар".
РІЯЛЬТО: „Історія одної ночі".
РОКСІ: „Тітка Карла".
СВІТ: „Дівчата з Новолипок".
СТИЛЕВЕ: „Роберт і Бертран" або „Два злодії".
ТОН: „Лицарі степу", „Корабель невільників".
УТІХА: „Без свідків" і ревія.
ХИМЕРА: „Веселий вдовець".

агрономічної Колегії. Агрономічна Колегія складається з представників філії С. Г. та тих установ, що заінтересовані в агрономічній праці, як напр. Районові Молочарні, Кооперація для загального закупу і збуту. Мета Колегії: налагоджувати та узгіднювати співпрацю між окремими товариствами в господарській ділянці. На згаданому засіданні не було представників усіх заінтересованих установ. А шкода, бо у господарській ділянці є так багато праці, що навіть там, де здавалосьб, що все як слід налагоджене, таки треба сходитися та спільно нарадитися, як на майбутнє працю поліпшити, поширити та поглибити.

Не було кому слухати викладу. Здавалося, що вже нарешті товариство „Українська Бесіда" започаткує працю серед міської інтелігенції. У тій цілі на день 12-го квітня п. р. заповіли реферат п. з. „Скарга і Вишенський". (Два типи релігії). Тема не тільки цікава, але навіть дуже актуальна, особливо тепер, коли треба активізувати нашу провідну верству. Та, на жаль, прийшло так мало цікавих, що реферат не відбувся. Думаємо, що це тільки випадок, з якого не можна робити інших висновків. Провід „Української Бесіди" повинен дальше вести свою працю не оглядаючися на деякі невдачі та перешкоди, а наша інтелігенція повинна не тільки ухвалами, але і вчинками підтримувати працю Товариства.

Спорт.

ПОГОНЬ — БУДАФОК 1:1 (1:0).

Гра погана, на низькому рівні, в деяких моментах навіть брутальна. Будафок грав у першій половині рішуче слабше, як минулого дня. У другій половині замітно поправився, всеж таки таких гарних акцій, як на метчу Україна — Будафок, ми не бачили. Погонь переводила ще в першій половині доволі складні акції, у другій половині обмежувалась виключно до дефензиви. Погонь стрілила ворота з карного, вирівнав Будафок у другій половині по гарній акції нападу зі стрілу лівого крайника. Останніх 15 хв. грали мадяри в десятку, бо суддя виключив їх правого крайника за фавль у грі. Все таки Будафок далі переважав і в передостанній хвилині малощо не осягнув перемоги, коли правий лучник скермував мяч головою у ріг воріт, однак Альбанський оборонив.

Суддював слабо п. Голік. Видців к. 2.500

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ДРОГОБИЧ. **Юнак — Корона 6:3 (2:1).** Ворота для Юнака здобули Здобняк, Шпілер і Шевчик по 2. Для Корони Глухий I (2) і Глухий II. з вільного. Суддював п. Кухар.

ЛЬВІВ. **Чорні — Гасмонея 3:1 (3:0).** Гра на доволі доброму рівні і загалом рівнорядна. Чорні краще використали підворітні ситуації. Ворота для Чорних здобули: Ваниц і Журковський, для Гасмонеї Пінус. Суддя п. Гловач із Перемишля.

По цих двох метчах Чорні закріпили свою позицію лідера, здобуваючи 24 пункти. Поважні зміни зайшли тільки в долині табелі, де Юнак позбувся загрожене положення і висунувся на 11. місце. На 13. місці опинилася Корона.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА А-КЛЯСА.

ТЕРНОПІЛЬ. **Єгуда — Поділля 3:0 (3:0).** Цей метч перервали в 55 хв. гри, тому що публика вдерлася на грище й счинила метушню та бійку. Цілу авантуру спричинив слабий судди п. Оберферст, який входив у дискусії з грачами і дозволив на гостру гру. Халепа почалася від того, коли суддя за якусь провину воротаря подиктував карний мет. Лад завела на грищі шкільна поліція. Маємо новий доказ, до яких жалюгідних подій на змаганнях може довести слабий суддя. Цілою справою займеться підокруга, яка мусить обезвинно вирішити, хто завинив і хто спричинив халепу.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

БОРИСЛАВ. **Сян — Стшелец 3:3 (2:1).** **Сян** грав другого дня латинського Великодня з лідером дрогобицької групи А-кляси, бориславським Стшельцом, з яким невдовзі стрінеться у грах за вхід до О. Л. Сян мав більше з гри і в деяких хвилинах осягав сильну перевагу, одначе його напад затратив свою давню стрілову спосібність. Ворота для Сяну здобув у 25 хв. Медицький та в 20. і 25 хв. другої половини Партика. Гра Сяну у Бориславі подобалася. Суддя п. Бадзьоровський не признав одних правильно здобутих Сяном воріт.

Пролом — Станиславовія 5:2 (3:2). Пролом, використовуючи вільний речинець, розіграв товариські змагання зі Станиславовією, що минулої неділі перемогла Гурку 2:1. Хоч Пролом виступив у резервовому складі, переміг доволі легко. Ворота для Пролому здобули: Зубаль (4) і Пиллиців.

МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ.

ЛЬВІВ. **Україна — Стшелец 2:2.** Юніори України грали дуже добре і переважали ввесь час. У другій половині гра виглядала просто вправлінням тренінгу на воротах Стшельца. Однак молоді звиняшники марнували найкращі позиції. Відзначався на обороні Сидор і в нападі Кос.

ГАРНИЙ СТАРТ ЮНІОРІВ ПРОЛОМУ.

Пролом — Макабі 4:0 (3:0). В неділю 17. ц. м. відбулися змагання за мистецтво юніорів станисл. округи, в яких наша дружина мала ввесь час таку гнітучу перевагу, що наш воротар не мав буквально за ввесь час гри ніодного стрілу. Ворота здобули: Зубаль, Пилипців, Славський і Максимович.

ЗАКОРДОННІ ДРУЖИНИ В ПОЛЬЩІ.

КРАКІВ. Краковія — Кішпешт 2:2 (2:0). Краковія не видержала темпа другої половини. — Кішпешт — Висла 3:1 (0:1). Заслужена перемога гостей.

ПОЗНАНЬ. Варта — Фебус 3:2 (3:2). Метч був цікавий тільки в першій половині. Варта — Фебус 2:1 (0:1). Цей метч відбувся другого дня.

ЛОДЗЬ. ЛКС — Немзеті 2:2 (1:1).

ВАРШАВА. Немзеті — Польонія 2:0 (0:0).

КАТОВИЦІ. Штутгарт — АКС 0:0; Рух — Штутгарт 1:0 (0:0).

ЮВИЛЕЙНИЙ ТУРНІР ГУНҐАРІЇ.

Будапештенська Гунгарія уладила у двох днях латинських Великодних Свят ювилейний турнір з нагоди 50-ліття своєї футбольної діяльности. У тому турнірі крім ювилятки брали ще участь: Уйпешт (Будапешт), Славія (Прага) і Белградський СК. Висліди цього турніру були такі: Уйпешт — Белградський 3:2 (2:2). Уйпешт виграв по важких трудах із новоспеченим мистцем Югославії. — Славія — Гунгарія 3:1 (2:0). Славія здобула собі признання публики гарною приземною грою. Найкращим грачем та любимцем публики був Пляніцка. — Славія — Уйпешт 2:2. Цим ремісом запевнила собі Славія перше місце в турнірі. Белградський — Гунгарія 2:2. Ювилятка зайняла таким чином останнє місце.

МЕТЧІ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Спарта — Теніс Борусія (Берлін) 8:0 (6:0). Несподівано катастрофальна програна відомої берлінської дружини у Празі. — Кладно — Буда! 2:1 (1:1). — Братислава — Електромош 2:1. Жіденіце грали в Югославії і виграли з Ґрадянським 2:0 та програли з репрезентацією Загребу 2:5. Бельгійська дружина АЦ Бершот з Антверпену грала зі Спартою ще в пятницю і програла 2:4 та з Парсубіцами 2:6.

ІНАВҐУРАЦІЯ СЕЗОНУ НАКОЛЕСНИКІВ УКРАЇНИ.

В неділю 17. ц. м. відбувся внутрішно-клюбовий наколесницький біг С. Т. Україна на львівській шосі на 50 і 30 км., який закінчився незвичайним спортовим успіхом. Всі змагуни, за винятком Бущика, що відступив з причини наглого занедужання, скінчили біг і виказали прегарну форму. Ця знаменита форма довела в кількох випадках до осягнення таких часів, що їх віддавна не нотували в наколесницьких імпрезах львівської округи.

Біг 30 км.: Стартувало 9 змагунів. Першим прийшов Лата в часі 44:39 хв., 2) Левкович І. 45:2, 3) Єворський 45:37, 4) Колтуцький 45:53, 5) Паньчак 46:37, 6) Ясінський 46:45, 7) Ганиш 47:00, 8) Должанський 57:00, 9) Калагурка 58.00.

Біг 50 км.: Стартувало 7 змагунів. Першим прийшов Степовик 1:29:39 год., 2) Колтуцький 1:29:43, 3) Бабій 1:29:47, 4) Івасів 1:37:54, 5) Пік 1:40:30, 6) Цимбала 1:53:00. Бущик відступив. Пересічна швидкість 30—35 км. на годину.

СПОРТОВІ НОВИНКИ.

Речинці мистецьких змагань здолбунівського Гарту і рівенської Горині. 22. 5. Гарт (Здолбунів) — Горинь (Рівне); 26. 5. Горинь — Цегольня (Здолбунів); 29. 5. Цегольня — Гарт; 5. 6. Горинь — Гарт; 12. 6. Гарт — Цегольня; 16. 6. Цегольня — Горинь.

Погребані надії Руси. Ужгородська Русь програла свій черговий метч за мистецтво дивізії з БФТЦ у Берегові. Циферного висліду не можемо подати, тому що чеський А-ЗЕТ, який цю вістку приносить, не подав його мабуть через недогляд. Русь грала в сильно ослабленім складі, бо по метчу з УАЦ-ом кількох грачів мусять лікуватися. Одночасно найгрізніший суперник Руси КАЦ — Кошиці виграв з Новою Весею на її грищі 2:1. КАЦ стратив теж і другого грізного суперника ЧСК Кошиці, який несподівано програв у Мукачеві 1:2. Таким чином КАЦ є вже певним першуном своєї дивізії. Дві ужгородські дружини УАЦ і ЧСК поділилися пунктами, осягаючи вислід 3:3. Одначе цей вислід не має ніякого значіння на уклад табелі.

Шмелінґ знокавтував Дудаса. В Гамбургу відбувся боксерський метч між Шмелінгом та американцем Дудасом. Шмелінг переміг у 5. рунді технічним к.о.

Справлення помилок. У вчорашнім звідомленні з футбольного метчу Україна — Будафок закралися друкарські помилки, а саме у першій шпальті 13 і 14 рядок згори замість „у важніших моментах", має бути: „у важніших метчах" та у другій шпальті звідомлення (27. рядок здолини) замість: „У другій половині Своцень" має бути: „У другій хвилині Своцень".

Через „Просвіту" — до Воскресення! Ставаймо під прапор „Просвіти"! Не жалуймо для неї ні праці, ні гроша!

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

УКРАЇНСЬКА МУЗИКА. Місячник. Рік II, Ч. 9 (13). Березень, 1938. Стрий. Зміст. Д-р Зиновій Лисько: Іван Лаврівський. — Ферруччіо Бузоні: Спроба нової естетики музики. — Остап Оґнік: Наша музична організація. — Хроніка й рецензії. — Музичні події у світі. — Всячина. — Пресовий фонд „У. М."

РІДНА МОВА. Науково-популярний місячник присвячений вивченню української мови. Рік VI. Ч. 4 (64). Квітень, 1938. Варшава. Зміст. І. Огієнко: Стилістично-синтаксичні нариси. — М-р В. Барагура: Ціль, обсяг та метода навчання граматики в школі. — Ів. Огієнко: Складневі недомагання західньо-українських письменників. — Проф. П. Ковалевський: Недуги мови. — Леся Українка: Чотири поеми. — М-р Ів. Коровицький: Мовознавство у виданні „Литературная Энциклопедия". — Ів. Отепів: У рідній справі. — М. Колодрубець: Рідної мови треба завжди навчатися. — Ів. Огієнко: Складня української мови. — Багатомовна конфіската. — Розбудовуймо „Рідну Мову". — Відповідь на запитання наших читачів. — Дописи прихильників рідної мови. — Від Адміністрації.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА. Економічно-суспільний місячник. Річник XI. Ч. 4. Квітень, 1938. Львів. Зміст: На обрію днів (Актуальні замітки). — В. Іванис: Розвиток цукрової промисловости України й П. Кавказу до перших років по революції. — Я. Оращук. Ринки збуту для сушених грибів. — І. Федак: Кооперація в домашнім промислі. — І. Домбчевська: По селах. — Серед книг. — Господарська хроніка.

НИВА. Церковно-суспільний часопис. Рік XXXIII. Ч. 3. Березень, 1938. Львів. Зміст. Редакція: Наша відповідь. — о. Володимир Лиско: Пастирська власть і вимоги нинішнього часу. — Х. Войцеховський: Проф. тральтатур. — о. Теодор Цегельський: Важний засіб освячення. — о. В. Л.: В память першого українського католицького епископа у Зл. Державах. — о. В. Садовський: Йорданське водосвяття у Львові 1938 р. — Домет: Церковно-богослужбовий обряд званий Палією. — б. л.: Надіслані журнали й часописи за 1937 р. — Катехитична сторінка. — Посмертна згадка. — Всячина.

Плащі, тренчі

Льняні сорочки,
Охоронні плащі:
Лікарські і бюрові.
Робітничі одяги.
Таборові виряди і т. д.
виконує на замовлення дешево скоро і солідно

ШВАЛЬНЯ КООП. „ПЛАСТ"
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 95, РУСЬКА 3.

Театри.

Великий Театр:

Середа 20. 4. год. 7.30 „Роз-Марі".
Четвер 21. 4. год. 7.30 „Роз-Марі".

Театр Рімнородностей:

Середа 20. 4. год. 7.30 „Подружжа, яких мало".
Четвер, 21. 4. год. 7.30 „Подружжа, яких мало".

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
20. 4. Доставна Поема.
24. 4. Невольник.
25. 4. Орфей у пеклі.
Зі Станиславова іде театр до Тисмениці.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЯГОЛЬНИЦЯ.
20. IV. Шалений муж.

КІНА.

АТЛЯНТИК: „Фордансерка".
БАЛТИК: „Незнайомка".
ВАНДА: „Ти, що в Гострій світиш Брамі", „Кишка".
ГРАЖИНА: „Царський курєр".
ЕВРОПА: „Верес" на осп. Родевич.
КАСІНО: „Пані Валевська" (Грета Ґарбо).
КОПЕРНИК: „Інститутка" (Д. Дарбін).
МАРУСЕНЬКА: „Личаньо" з Шерлі Темпль і кольорова гротеска.
МЕТРО: „Дівча з Парижа".
МІРАЖ: „Людина-лев".
МУЗА: „Життя вулиці" з Люїсою Райнер.
ПАЛЯС: „Гуцульська малєвра".
ПАКС: „Ледащо" (Даніеля Дар'є) та кольоровий додаток.
РАЙ: „Знахар".
РІЯЛЬТО: „Історія одної ночі".
РОКСІ: „Тітка Карля".
СВІТ: „Дівчата з Новолипок".
СТИЛЬОВЕ: „Роберт і Бертран" або Два злодії".
ТОН: „Лицарі степу", „Корабель невільників".
УТІХА: „Без свідків" і ревія.
ХИМЕРА: „Веселий волоцюга"

ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ ВОЗ

Пудер пушком

Й-ШАХ

ВАРШАВА

Революційний під оглядом доброти пудер Й. Й. Б. ШАХА надає цері ідеальний матовий, свіжий і молодечий вигляд.

ФОТОПЛЯСТІКОН: (пл. Марійська 5). „Адриятик (Дальматія)“.

ФОТОПЛЯСТІКОН „Святовід“ (Пасаж Гавсмана ч. 7): „Греція. — Мала Азія“.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 20. квітня 1938.

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Для звіл: „Чорний півень“, Музика з пл.; 11.40 Музика з пл.; 12.03 Полуднева авд. 12.45 Інформаційна газетка в українській мові; 12.55 Концерт базвинь; 14.55 Біржа; 15.00 „Моє свячене давніше та сьогодні“, Музика з пл.; 15.20 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.45 Хвилина питань; 16.00 Вчімся говорити; 16.15 Сальон. орх.; 16.50 19.50 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 Військ. служба як фах; 17.15 Камер. музика; 17.50 Приготування шк. молоді до оборони краю в Італії; 18.00 18.50 Спорт; 18.10 Гутірка для села; 18.20 Із легенд давнього Єгипту, з муз.; Концерт смичк. квартету; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Рецитація прози; 19.20 Пісні у вик. Гуцертової меццосопр. у супр. форт., 19.35 Про нерозважні вчинки; 20.00 Розр. концерт сальон тріо, спів, клярнет; у перерві в год. 20.20 Куток гумору; 20.45 Веч. денник; 21.00 Шопенівський концерт; 21.45 Непроминаюча краса поезії, 22.00 Конкурс хорів; 22.35 Легка музика з пл. 22.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Танц. музика з пл.

Четвер, 21. квітня 1938

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Польща у Шопенових польонезах, муз. порадник для всеслюдних шкіл; 11.40 Фльотов: Фрагменти з оп. „Марта“, пл.; 12.06 Полуднева авдиція; 13.45 Комунікат Хліб. Палати; 13.50 Стравінський: „Свято весни“, пл.; 14.20 Легка музика з пл.; 14.55 Біржа; 15.00 Фрагм. із повісти І. Лями „Корсар у Галичині“; Музика з пл.; 15.25 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 Муз. гутірка з молоддю; 16.15 Концерт оперової музики; 16.50 19.50 Актуальна гутірка; 17.00 У ботанічній робітні; 17.15 Дуети на альт і бас у супр. форт.; 17.50 Спортовий порадник; 18.10 Що це таке єгипетські гієрогліфи, оповідання для дітей; 18.20 Форт. твори сучасних львівських композиторів; 18.35 Для сільської молоді; 18.40 Листи та програми; 18.50 Спортові вістки; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Театр Уяви: „Іфігенія“ Еврипіда; 20.00 Розр. концерт. орх., дуети, два форт., у перерві в год. 20.45 Веч. денник; 21.45 Літер. нарис: З мого варстату; 22.00 Творчість К. Шимановського: форт., міш. хор; 22.50 Ост. вістки; 22.15—24.00 Танц. музика з пл.

Пятниця, 22. квітня 1938.

6.15—8.00 Раннішня авдиція, 11.15 Для шкіл: „Летунська пригода“, 11.40 Співає Шаляпін, пл., 12.03 Полуднева авд., 13.45 Суспільна гутірка. 13.50 Моцарт і Шуман із пл., **14.05 „Страстні псальми“ у виконанні хору Успенської церкви у Львові під дир. проф. Р. Прокоповича; концерт попередить гутірка ред. Пашківського.** 14.55 Біржа, 15.00 „Корсар у Галичині“. Музика з пл., 15.20 Біжучі вістки, з міста та провінції. 15.30 Господарські вістки. 15.45 Оповідання для дітей. 16.00 Гутірка з хорами, 16.15 концерт дутої орх. 16.50 Актуальна гутірка. 17.00 Серед наймолодших громадян. 17.15 Форт. 17.50 Огляд видавн. 18.10 Туристичний інформатор, 18.15 Вок. музика з пл., 18.35 Великодні містерії. 18.50 Спорт. 18.55 Програма на завтра. 19.00 Театр Уяви: „Комедія кохання та чесноти“, 19.30 Мандоліновий дует у супр. форт., 19.50 Муз. з пл. 20.15 Веч. денник. 20.30 Европейський концерт із Осльо (Норвегія): орх., хор, скрипка. 21.30 Розр. концерт сальон. музики, сопран, ревелєрси, клярнет, форт., 22.50 Останні вістки, 23.00 23.30 Танкова музика з плит.

Присилайте передплату!

Найновіші весняні зразки

білля, рукавичок, шаликів, краваток, панчіх, хустинок поясків і т. п. найдешевіше дістанете в кооп.:

„БАЗАР“, Львів, Руська 3.

П. Т. членів кооперативи просимо підняти ТОВАРОВІ ЗВОРОТИ за 1937 р.

890 1-3

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 20. квітня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. концерт. 20.00 Орх. концерт; БІЛГОРОД 20.00 Спів. 20.30 Гумор. 21.30 Нар. пісні; БУДАПЕШТ 12.15 17.25 18.30 21.00 Циг. музика. 18.45 Орх. концерт, 19.30 20.00 21.00 22.00 Опера; ВІДЕНЬ 12.00 Концерт тирольської капелі, 18.00 Молодь грає і співає, 22.20 Розр. концерт; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.15 Квартет г-дур Людвіга, 19.10 Пісні й марші, 21.30 Концерт курантів, 22.30 Симфонія ес-дур Баха; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки; МІЛЯНО 17.15 Форт., 19.40 Розр. музика. 21.00 Співанка, 22.00 Орг. рецітал. 22.45 Танц. музика; ПРАГА 15.15 Дутий квінтет. 20.55 21.00 Вагнерові твори; РАДІО ПАРІ 18.00 Форт., 19.00 Пісні. 19.15 Сольо на мандоліні. 20.30 Клявесин, 21.00 22.00 „Клюб оптимістів“ розр. вечір; РАДІО РОМАНІЯ 19.00 20.00 21.00 22.00 „Парсіфаль“ оп. Вагнера; РИМ 17.15 Скрипка, 19.40 Розр. музика. 21.00 22.00 23.00 „Зразкова жінка“ оп. Р. Штравса; СОФІЯ 18.30 Рел. музика, 19.30 Камер. музика.

Четвер, 21. квітня 1938.

БЕРЛІН 15.35 Розр. музика, 20.00 21.00 Веселий вечір; БІЛГОРОД 20.00 Концерт хору; БРЮСЕЛЬ ФЛЯМ. 20.00 21.00 22.00 „Золото Рейну“ оп. Вагнера; БРЮСЕЛЬ ФР. 22.10 Концерт сучасної музики; БУДАПЕШТ 12.05 Вок. концерт, 17.30 18.00 Концерт оп. музики, 19.00 Мадярська музика, 21.15 Форт. рецітал Догнанія; ВІДЕНЬ 20.00 21.00 Вес. муз. вечір; ВЕЖА АЙФЛЯ 20.30 21.00 22.00 „Фра Діяволо“ оп. Обера; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Вес. мельодії, хор. сол.; КОШИЦІ 13.30 Госп. огляд, 14.00 18.45 Вістки, 18.00 Д-р В. Бірчак „Забобони або народні повір'я“, концерт, закорд. огляд; МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Дон Карльос“ оп. Верді; ПРАГА 15.15 Концерт а-моль Дворжака на скр. і орх., 19.20 20.00 Легка музика, 22.40 Югосл. пісні; РАДІО ПАРІ 18.00 Театр Уяви. 19.00 Пісні, 20.15 Форт., 20.30 21.00 22.00 23.00 Опера; РИМ 17.15 Форт.. 17.50 Оповідання, 21.00 22.00 „Терра ностра“ ком. Росаті; СОФІЯ 17.30 Рел. музика, 18.30 Богослуження; ШТРАСБУРҐ 20.30 21.00 22.00 „Жонглер із Нотр Дам“ оп. Массенета“.

Пятниця, 22. квітня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Концерт солістів. 19.10 Розр. музика, 20.00 Симф. концерт, БІЛГОРОД 20.00 Церк. пісні, хор. БУДАПЕШТ 12.05 Вок. концерт, 17.00 Циг. музика, 19.30, 20.00. 21.00, 22.00 Опера, ВІДЕНЬ 10.30 Нар. музика, 19.10 Камер. музика, 19.35, 20.00, 21.00 Симф. концерт. ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Дитячі пісні, 21.15 Форт., спів, 22.30 Давня камер. музика, КОШИЦІ 14.00, 18.45 Вістки, 18.00 Передача із Пряшева: Єп. Гойдич: „Голгота“; Пісні вел. посту та страстні співає хор греко-катол. богословів у Пряшеві. МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 21.00 Симф. концерт, 22.15 Розр. музика, ПРАГА 14.00 клявесинові твори та пісні, 15.15, 16.10 Орх. концерт, 16.35 Квартет г-дур Равеля, 18.25 Форт., 19.10 Сальон. музика, 20.00 Нар. пісні на дитячий хор і орх., РАДІО ПАРІ 18.00, 20.15 Пісні, 18.15 Форт., 19.00 Скрипка. 20.30, 21.00, 22.00 Театр Уяви „Трое є ні“ комедія Амієля. Рим 16.00 Концерт малого хору, 19.30 Розр. музика, 22.00 Вок. концерт.

Радіокутик.

БУДУЧИНА АВСТРІЙСЬКОЇ РАДІОФОНІЇ.

Політичний факт прилучення Австрії до Німеччини, має велике значіння для радіофонії Австрії, під оглядом програмовим, як і господарчим. З почину мін. Ґебельса призначено 20.000 нових приймачів для розподілу між бідними австр. громадянами та заслуженими борцями народнього соціялізму в Австрії. Завдяки тим 20.000 приймачам ціла Австрія матиме змогу в найближчих тижнях брати участь у святочних авдиціях німецького радія. Авдиції ці мають на меті збудити в широких верствах австрійського населення почуття необхідности слухати радія.

Німці хотять перенести на австрійський ґрунт всі здобутки свого радіотехнічного промислу, зокрема мегафонові прилади, які дають змогу спільно переживати всі великі народні події. На думку німців, передбачуваний скорий розвиток австрійської радіофонії дуже корисно відбється на австрійському промислі.

БЕЗПЛАТНА НАПРАВА РАДІОВОГО ПРИЙМАЧА.

Коли англійський радіослухач має клопоти зі своїм приймачем, тоді зголошує це на письмі, у неофранкованій коперті. Таке зголошення заадресоване до місцевої управи почти, вкидає до скриньки. На 3-ій — 4-ий день після того зголошується до помешкання радіотехнік. Провірює апарат та причини заколотів в сусідстві. Радіотехнік не тільки стверджує та намагається усунути причини заколотів, але також направляє приймач та дає його власникові вказівки, коли необхідно застосувати якісь зміни. Така поміч радіотехніка зовсім безплатна, а виконує її тепер в Англії 300 інжинірів.

ЦІНИ "МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 19 квітня 1938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	3·55 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	3·60 зол.
молоко	18—19 сот.
(яйця копа)	3·00 зол.

Тенденція на масло звишкова, на молоко й яйця сильна.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень у Страстнім тижні і на празник Христового Воскресення в церкві Успення Пр. Д. Марії — У страстний четвер д. 21. квітня ц. р. в год. 9. Служба Божа Василія В. В год. 6 ввечір Страсти Г. н. І. Христа. У велику пятницю д. 22. квітня ц. р. в год. 9. Царські Часи. В год. 10.30 Вечірня, обхід і винос Плащаниці. В год. 5.30 Надгробна Утреня. Підчас неї хор Успенської Церкви під орудою проф. Прокоповича відспіває псальми. В суботу д. 23. квітня ц. р. в год. 9. зранку Служба Божа Василія В. з Вечірнею. Дня 24. квітня в день світлого Празника Христового Воскресення в год. 4. зранку Надгробне. Опісля Воскресна Утреня. Читані Служби Божі в год. 6, 7, 8, 9 і 12. В год. 10. **Архиєрейська Служба Божа,** яку відслужить **Кир Іван.** В год. 5. пополудні Вечірня. В дні 25. квітня ц. р. Служби Божі читані в год. 6. 7. 8, 9 і 12. Співана Служба Божа в год. 9.30 трансмітована через Радіо. В дні 26. квітня ц. р. порядок Богослужень як д. 25. квітня з тим, що Сл. Божа співана почнеться в год. 10. рано.

Люблин. Церква св. Йосафата, вул. Зелена. Порядок греко-катол. Великодних Богослужень. **Вел. Субота** 23. квітня в 8. год. веч. Воскресна Утреня. — **Неділя Воскресення Хр. і Світлий Понеділок** — 24. і 25. квітня співана Служба Божа в год. 11.ій. — **Світлий Второк** 26. квітня Служба Божа в год. 10.ій.

КУПНО - ПРОДАЖ

МОТИЧКИ, пазурки, секатори, всяке городниче приладдя поручає РЕНҐШНЕР, Леґіонів 37. 732 3-4

ГОДИННИКИ, біжутерію, столове срібло, плятери, кришталі, найдешевше купиш. Панцер, Ринок 23. 9-10

ХРИСТІЯНСЬКИЙ Торговельний Дім „Риба“, Собєського 14. тел. 111.12 поручає морожені лососі, також смажені і вуджені риби та оселедці. 848 1-2

ПІЯНІНО майже нове 7⅓ і фортепіян короткий продам І. Райковський, Фрідрахів 10. 840 1.2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ВІД 15. ТРАВНЯ шукаю праці, можу провадити домашню господарку — вчити гри на фортепіяні — опрацьовувати церкви — доглядати хорих — вести освітню працю жінок. Зголошення з умовою праці і винагородою прошу надсилати до „Діла“ — Подоляника. 839 1-2

РІЖНІ

ВІЧНІ ПЕРА направляє найкраще „ПРЕЦИЗІЯ“, тепер Шайнохи 1. 674

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, ... реві, жиркові, проти усунення ... гарантією виконує відоме УКР. ОРТОП... ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИН... Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2011 ...

„УНІВЕРСУМ“ комісова крамниця ... саж Міколяша, приймає в комис і ... мужеську, жіночу гардеробу, ... рі і т. п. 790 ...

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську — ... ємо на найвищі бельські ... Телефон 270.25. ...

ТІЛЬКИ 5 ЗОЛ. тривка ондуляція з ... річною гарантією. Сальон ... Сикстуська 8, вхід через браму. ...

...ОГО ОШЕННЯ.

МИСТЕЦЬКІ **ВЕЛИКОДНІ** ЛИС... ТІВКИ, ОРИҐІНАЛЬНІ КОСМАЦЬ... КІ **ПИСАНКИ,** ГУЦУЛЬСЬКІ і ЛЕМКІВСЬКІ РІЗЬБИ поручає у великому виборі і по дешевих цінах

Союзний Базар

ЛЬВІВ, РУСЬКА 20 ...

Меблеві покриття хідники, ... церати, ... капи і намітки, в найбільшім виборі

ФРЕНКЕЛЬ і ЛІДЕР

Львів, Леґіонів 29, в подвір'ю, тел. 26...

БРИТВИ

найліпші, гарантовані, світових марок продає по найнижчих цінах окказійно фірма

С. ФЕДЕР

ЛЬВІВ Коперника ч. 13 ...
" Сикстуська ч. 3 ...
" Галицька 18

Жіночі сукні, шляфроки, ... і студентські убрання і плащі ...

ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА ч. ...

3—4

БРАТИ ДМИТЕРКИ

єдине українська ... перевозове

Львів, Ринок 4 ..., тел. 223-...

виконує всякі перевози ... місцевостей в краю ... і солідно. Спеціальні ... возу меблів, з відповідною ... вною обслугою ... найкращої ...

806

МЕБЛІ ідеальні, ... бінети, ... ви, тапчани, матраци і декорації ... Віденська вирібня столярсько-...

ІВАН ОРТНЕР Тел. ...

Львів, Сикстуська 41.

498

Фортепіяни, піяніна ...

першорядних марок ... й свіжий ... Догідні кредитові ...

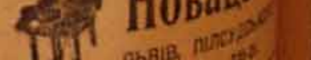

Новацький

ЛЬВІВ, ПІЛСУДСЬКОГО ... Тел. 29-...

За редакцію відповідає Олександер Костик

Видає Видавнича Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів ...

Революційний під оглядом доброти пудер Й. Й. Б. ШАХА надає цері ідеальний матовий, свіжий і молодечий вигляд.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(вл. Марійська 5).
„Адриятик (Дальматія)“.

ФОТОПЛЯСТІКОН „Світовід“ (Пасаж Гавсмана ч. 7):
„Греція. — Мала Азія“.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 20. квітня 1938.

6.15—8.00 Раншння авдиція; 11.15 Для війя: „Чорний півень“, Музика з пл.; 11.40 Музика з пл.; 12.03 Полуднева авд. 12.45 Інформаційна газетка в українській мові; 13.55 Концерт бавовнь; 14.55 Біржа; 15.00 „Все свячене давніше та сьогодні“, Музика з пл.; 15.20 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.45 Хвилина питань; 16.00 Вчімся говорити; 16.15 Сальон. орх.; 16.50 19.50 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 Війсьн. служба як фах; 17.15 Камер. музика; 17.50 Приготування шк. молоді до оборони краю в Італії; 18.00 18.50 Спорт; 18.10 Гутірка для села; 18.20 Із легенд дальнього Єгипту, з муз.; Концерт смичк. квартету; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Рецитація прози; 19.20 Пісні у вик. Гуцертової меццосопр. у супр. форт., 19.35 Про незвичайні вчинки; 20.00 Розр. концерт сальон трія, спів, кларнет; у перерві в год. 20.20 Куток гумору; 20.45 Веч. дневник. 21.00 Шопенівський концерт; 21.45 Непромимаюча краса поезії, 22.00 Конкурс хорів; 22.35 Легка музика з пл. 22.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Танк. музика з пл.

Четвер, 21. квітня 1938.

6.15—8.00 Раншння авдиція; 11.15 Польща у Шопенових польонезах, муз. порадник для вселюдних шкіл; 11.40 Фльотов: Фрагменти з оп. „Марта“, пл.; 12.06 Полуднева авдиція; 13.45 Комунікат Хлїб. Палати; 13.50 Стравінський: „Свято весни“, пл.; 14.20 Легка музика з пл.; 14.55 Біржа; 15.00 Фрагм. із повісти І. Лина „Король у Галичині“; Музика з пл.; 15.25 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 Муз. гутірка з молоддю; 16.15 Концерт оперової музики; 16.50 19.50 Актуальна гутірка; 17.00 У ботанічній робітні; 17.15 Дуети на альт і бас у супр. форт.; 17.50 Спортовий порадник; 18.10 Що це таке єгипетські гієрогліфи, оповідання для дітей; 18.20 Форт. твори сучасних львівських композиторів; 18.35 Для сільської молоді; 18.40 Листи та програми; 18.50 Спортові вістки; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Театр Уяви: „Ифігенія“ Еврипіда; 20.00 Розр. концерт, орх., дуети, два форт., у перерві в год. 20.45 Веч. дневник; 21.45 Літер. нарис: З мого верстату; 22.00 Творчість К. Шимановського: форт., міш. хор; 22.50 Ост. вістки; 22.15—24.00 Танк. музика з пл.

Пятниця, 22. квітня 1938.

6.15—8.00 Раншння авдиція. 11,15 Для дітей: „Летунська пригода“, 11.40 Співає Шаляпін, пл., 12.08 Полуднева авд., 12.45 Суспільна гутірка. 13.50 Моцарт і Шуман із пл., **14.05 „Страстні псальми“ у виконанні хору Успенської церкви у Львові під дир. проф. Р Прокоповича; концерт попередить гутірка ред. Пашкевського.** 14,55 Біржа, 15.00 „Король у Галичині“, Музика з пл., 15.20 Біжучі вістки, з міста та провінції, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Оповідання для дітей, 16.00 Гутірка з хорими, 16.15 концерт дутої орх., 16,50 Актуальна гутірка, 17.00 Серед наймолодших громадян, 17.15 Форт., 17.50 Огляд видань, 18.10 Туристичний інформатор, 18.15 Вок. музика з пл., 18.25 Великодні містерії, 18.50 Спорт, 18.55 Програма на завтра, 19.00 Театр Уяви: „Комедія кохання та чесноти“, 19.20 Мендельсонів дует у супр. форт., 19.50 Муз. з пл., 20.15 Веч. дневник, 20.30 Европейський концерт із Осльо (Норвегія): орх., хор. скрипка, 21.30 Розр. концерт сальон. музики, сопран, рецитація, кларнет, форт., 22.50 Останні вістки, 23.00 23.30 Танкова музика з плит.

Присилайте передплату!

Найновіші весняні зразки
білля, рукавичок, шаликів, краваток, панчіх, хустинок поясків і т. п. найдешевше дістанете в кооп.:
„БАЗАР“, Львів, Руська 3.
П. Т. членів кооперативи просимо підняти ТОВАРОВІ ЗВОРОТИ за 1937 р.
890 1-3

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 20. квітня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. концерт, 20.00 Орх. концерт; БІЛГОРОД 20.00 Спів, 20.30 Гумор, 21.30 Нар. пісні; БУДАПЕШТ 12.15 17.25 18,30 21.00 Циг. музика, 18.45 Орх. концерт, 19.30 20.00 21.00 22,00 Опера; ВІДЕНЬ 12.00 Концерт тирольської капелі, 18.00 Молодь грає і співає, 22,20 Розр. концерт; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.15 Квартет г-дур Людвіга, 19.10 Пісні й марші, 21.30 Концерт курантів, 22.30 Симфонія ес-дур Баха; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки; МІЛЯНО 17.15 Форт., 19.40 Розр. музика, 21.00 Оперка, 22,00 Орг. ресіталь, 22.45 Танк. музика; ПРАГА 15.15 Дутий квінтет, 20.55 21,00 Вагнерові твори; РАДІО ПАРІ 18.00 Форт., 19.00 Пісні, 19.15 Сольо на мандоліні, 20,30 Клявесин, 21.00 22.00 „Клюб оптимістів“ розр. вечір; РАДІО РОМАНІЯ 19.00 20.00 21,00 22.00 „Парсіфаль“ оп. Вагнера; РИМ 17.15 Скрипка, 19.40 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Зрадлива жінка“ оп. Р. Штравса; СОФІЯ 18.30 Рел. музика, 19.30 Камер. музика.

Четвер, 21. квітня 1938.

БЕРЛІН 15.35 Розр. музика, 20.00 21.00 Веселий вечір; БІЛГОРОД 20.00 Концерт хору; БРЮСЕЛЬ ФЛЯМ. 20.00 21.00 22.00 „Золото Рену“ оп. Вагнера; БРЮСЕЛЬ ФР. 22.10 Концерт сучасної музики; БУДАПЕШТ 12.05 Вок. концерт, 17.30 18.00 Концерт оп. музики, 19.00 Мадярська музика, 21.15 Форт. ресіталь Доганія; ВІДЕНЬ 20.00 21.00 Вес. муз. вечір; ВЕЖА АЙФЛЯ 20.30 21.00 22,00 „Фра Діяволо“ оп. Обера; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Вес. мельодії, хор. сол.; КОШИЦІ 13.30 Госп. огляд, 14.00 18.45 Вістки, 18.00 Д-р В. Бірчак „Забобони або народні повір'я“, концерт, закорд огляд; МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Дон Карльос“ оп. Вердія; ПРАГА 15.15 Концерт а-моль Двожака на скр. і орх., 19.20 20.00 Легка музика, 22.40 Югосл. пісні; РАДІО ПАРІ 18.00 Театр Уяви. 19,00 Пісні, 20.15 Форт., 20.30 21.00 22.00 23.00 Опера; РИМ 17.15 Форт., 17.50 Оповідання, 21.00 22.00 „Терра нострa“ ком. Росате; СОФІЯ 17.30 Рел. музика, 18.30 Богослуження; ШТРАСБУРҐ 20.30 21,00 22.00 „Дзвонар з Нотр Дам“ оп. Масенета“.

Пятниця, 22. квітня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Концерт солістів, 19.10 Розр. музика, 20.00 Симф. концерт, БІЛГОРОД 20.00 Церк. пісні, хор. БУДАПЕШТ 12.05 Вок. концерт, 17.00 Ц. г. музика, 19,30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, ВІДЕНЬ 10.30 Нар. музика, 19.10 Камер. музика, 19.35, 20.00, 21.00 Симф. концерт, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Дітоچі пісні, 21.15 Форт., спів, 22.30 Давня камер. музика, КОШИЦІ 14.00, 18.45 Вістки, 18.00 Передача із Пряшева: Єп. Гойдич: „Голгота“; Пісні вел. посту та страстні; співає хор греко-катол. богословів у Пряшеві, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 21,00 Симф. концерт, 22.15 Розр. музика, ПРАГА 14.00 клявесинові твори та пісні, 15.15, 16.10 Орх. концерт, 16.35 Квартет г-дур Равеля, 18.25 Форт., 19.10 Сальон. музика, 20.00 Нар. пісні на діточий хор і орх., РАДІО ПАРІ 18.00, 20,15 Пісні, 18.15 Форт., 19.00 Скрипка, 20.30, 21.00, 22.00 Театр Уяви „Трое є ні“ комедія Ашеля, Рим 16.00 Концерт малого хору, 19.30 Розр. музика, 22,00 Вок. концерт.

Радіокутик.

БУДУЧИНА АВСТРІЙСЬКОЇ РАДІОФОНІЇ.

Політичний факт прилучення Австрії до Німеччини, має велике значіння для радіофонії Австрії, під оглядом програмовим, як і господарчим. З почину мін. Ґебельса призначено 20.000 нових приймачів для розподілу між бідними австр. громадянами та заслуженими борцями народнього соціялізму в Австрії. Завдяки тим 20.000 приймачам ціла Австрія матиме змогу в найближчих тижнях брати участь у святочних авдиціях німецького радія. Авдиції ці мають на меті вщіпити в широких верствах австрійського населення почуття необхідности слухати радія.

Німці хотять перенести на австрійський ґрунт всі здобутки свого радіотехнічного промислу, зокрема мегафонові прилади, які дають змогу спільно пережити всі великі народні події. На думку німців, передбачуваний скорий розвиток австрійської радіофонії дуже корисно відібється на австрійському промислі.

БЕЗПЛАТНА НАПРАВА РАДІОВОГО ПРИЙМАЧА.

Коли англійський радіослухач має клопоти зі своїм приймачем, тоді зголошує це на письмі, у неофранкованій коперті. Таке зголошення заадресоване до місцевої управи почти, вкидає до скриньки. На 3-ій — 4-ий день після того зголошується до помешкання радіотехнік. Провіряє апарат та причини заколотів в сусідстві. Радіотехнік не тільки ствердчує та намагається усунути причини заколотів, але також направляє приймач та дає його власникові вказівки, коли необхідно застосувати якісь зміни. Така поміч радіотехніка зовсім безплатна, а виконує її тепер в Англії 300 інженерів.

ЦІНИ "МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 19 квітня 1938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	3·55 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	3·60 зол.
молоко	18—19 сот.
(яйця копа)	3·00 зол.

Тенденція на масло знишкова, на молоко и яйця сильна.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень у Страстнім тижні і на празник Христового Воскресення в церкві Успения Пр. Д. Марії — У страстний четвер д. 21. квітня ц. р. в год. 9. Служба Божа Василія В. В год. 6 вечір Страсти Г. н. І. Христа. У велику пятницю д. 22. квітня ц. р. в год. 9. Царські Часи. В год. 10.30 Вечірня, обхід і винос Плащаниці. В год. 5.30 Надгробна Утреня. Підчас неї хор Успенської Церкви під орудою проф. Прокоповича відспіває псальми. В суботу д. 23. квітня ц. р. в год. 9. зранку Служба Божа Василія В. з Вечірнею. Дня 24. квітня в день світлого Празника Христового Воскресения в год. 4. зранку Надгробне. Опісля Воскресна Утреня. Читані Служби Божі в год. 6, 7, 8, 9 і 12. В год. 10. **Архиєрейська Служба Божа,** яку відслужить **Кир Іван.** В год. 5. попол. Вечірня. В дні 25. квітня ц. р. Служби Божі читані в год. 6. 7. 8, 9 і 12. Співана Служба Божа в год. 9.30 трансмітована через Радіо. В дні 26. квітня ц. р. порядок Богослужень як д. 25. квітня з тим, що Сл. Божа співана почнеться в год. 10. рано.

Люблин. Церква св. Йосафата, вул. Зелена. Порядок греко-катол. Великодних Богослужень. **Вел. Субота** 23. квітня в 8. год. веч. Воскресна Утреня. — **Неділя Воскресения Хр. і Світлий Понеділок** — 24. і 25. квітня співана Служба Божа в год. 11.-ій. — **Світлий Второк** 26. квітня Служба Божа в год. 10.-ій.

КУПНО - ПРОДАЖ

МОТИЧКИ, пазурки, секатори, всяке городниче приладдя поручає РЕНТШНЕР, Леґіонів 37. 782 3-4

ГОДИННИКИ, біжутерію, столове срібло, плятери, кришталі, найдешевше купиш. Панцер, Ринок 23. 9-10

ХРИСТІЯНСЬКИЙ Торговельний Дім „Риби“, Собєского 14, тел. 111-12 поручає морожені лососі, також свіжі і вуджені риби та оселедці. 843 1-2

ПІЯНІНО майже нове 7¼ і фортепіян короткий продам І. Райковський, Фридрихів 10. 840 1-2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ВІД 15. ТРАВНЯ шукаю праці, можу провадити домашнє господарство — вчити гри на фортепіяні — опрацювати цифрами — доглядати хорих — вести освітню працю жінок. Зголошення з умовою праці і винагородою прошу надсилати до „Діла“ — Подоляанка. 889 1-2

РІЖНІ

ВІЧНІ ПЕРА направляє найкраще „ПРЕЦИЗІЯ“, тепер Шайноха 1. 674

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матки за гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2011 4-5

„УНІВЕРСУМ“ комісова крамниця, Пасаж Міколяша, приймає в комис і продає мужеську, жіночу гардеробу, люстра, пері і т. п. 796 1-4

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську — ... по найвищій ціні ... Телефон 270-25. 883 1-4

ТІЛЬКИ 5 ЗОЛ. трівка ондуляція з ... річною гарантією. Сальон чесання ... Сикстуська 8, вхід через браму. 861 1-4

...ОГО ОШЕННЯ.

МИСТЕЦЬКІ **ВЕЛИКОДНІ ЛИСТІВКИ,** ОРИГІНАЛЬНІ КОСМАЦЬКІ **ПИСАНКИ,** ГУЦУЛЬСЬКІ І ЛЕМКІВСЬКІ РІЗЬБИ поручає у великому виборі і по дешевих цінах
Союзний Базар
ЛЬВІВ, РУСЬКА 20.

Меблеві покриття хідники, дивани, церати, ліжкові капи і намітки, в найбільшім виборі
ФРЕНКЕЛЬ і ЛІДЕР
Львів, Леґіонів 29, в подвірю, тел. 26-...

БРИТВИ
найліпші, гарантовані, світових марок продає по найнижчих цінах оказійно фірма
С. ФЕДЕР
ЛЬВІВ Коперника ч. 15
„ Сикстуська ч. 1
„ Галицька 16

Жіночі сукні, шляфроки, дитячі і студентські убрання і плащі
ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА ч. ...
3—4

БРАТИ ДМИТЕРКИ
єдине українське конц. підпр. ... перевозове
Львів, Ринок 4, тел. 273-...
виконує всякі перевози до всіх ... місцевостей в краю — дешево ... і солідно. Спеціяльні авта для перевозу меблів, з відповідною ... фаховою обслугою — дають гарантію найкращої доставки.
806

МЕБЛІ їдальні, спальні, кабінети, сальони ... ои, тапчани, матраци і декорації ... Віденська виробня столярсько-тапицерська
ІВАН ОРТНЕР
Львів, Сикстуська 41. Тел. ...
498

Фортепіяни, піяніна
першорядних марок ... й оказійно.
Догідні кредитові ...
Новацький
ЛЬВІВ, ПІЛСУДСЬКОГО ...
Тел. 225-...

За редакцію відповідає Олександер Костів. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів ...